

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1978

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
144

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 814

*Περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως φορολογικών
και άλλων τινών συναφών διατάξεων.*

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι: ομοφώνως μετά της Βουλής, απέφασίσαμεν:
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Άρθρον 1.

Χρόνος συμπηφισμού και μεταφοράς ζημίας εξ εμπορικών
και γεωργικών επιχειρήσεων και μείωσης εισοδήματος
ex μισθωτών υπηρεσιών.

1. Το τρίτον εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος», ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Ειδικώς το άρνητικόν στοιχείον (ζημία) του εισοδήματος εξ εμπορικών και γεωργικών επιχειρήσεων, το προκύπτον ex των έπαρκως και ακριβώς τηρουμένων βιβλίων του υποχρέου, εάν δεν καλύπτεται διά συμπηφισμό θετικού στοιχείου εισοδήματος άλλης πηγής, είτε διότι δεν υπάρχει τοιοῦτον στοιχείον εισοδήματος, είτε διότι το υπάρχον είναι ανεπαρκές, μεταφέρεται προς συμπηφισμόν ολόκληρον εν τη πρώτη περιπτώσει ή κατά το υπόλοιπον αυτού εν τη δευτέρω τοιαύτη. Διαδοχικώς εις τα τρία επόμενα οικονομικά έτη προκειμένου περί εμπορικών επιχειρήσεων και εις τα πέντε επόμενα οικονομικά έτη προκειμένου περί γεωργικών επιχειρήσεων, κατά το εκάστοτε άπομένον υπόλοιπον, ex όσον και κατά τα έτη ταῦτα τα βιβλία του υποχρέου τηρούνται έκκριως και ακριβώς».

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Το εισόδημα ex μισθωτών υπηρεσιών και ex πάσης φύσεως συντάξεων μειούται κατά τεσσαράκοντα επί τοις εκατόν (40%). Η μείωσις αυτή δεν δύναται να υπερβή το ποσόν των εξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμών. Όμοίως το κατά τας διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 45 του παρόντος νόμου εισόδημα εξ έλευθερίων επαγγελματιών μειούται κατά είκοσι πέντε επί τοις εκατόν (25%). Η μείωσις αυτή του εισοδήματος δεν δύναται να υπερβή το ποσόν των είκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμών.

Η κατ' άμφοτέρας τας άνωτέρω περιπτώσεις μείωσις δεν δύναται εν πάση περιπτώσει να είναι άνωτέρα του ποσού των εξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμών έτησίως κατά φορολογούμενον διά τα εισοδήματα άμφοτέρων των κατηγοριών τούτων».

3. Αί διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επί άποδοχών και συντάξεων, ως και επί εισοδημάτων εξ έλευθερίων επαγγελματιών κτωμένων από της 1ης Ιανουαρίου 1978 και έφεξής.

Άρθρον 2.

Φορολογία εισοδήματος συζύγου και ανηλίκων τέκνων.

1. Το δεύτερον εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Εις την περίπτωσην τούτην, τυχόν άρνητικόν αποτέλεσμα του εισοδήματος της συζύγου δεν συμπηφίζεται προς τα εισοδήματα του συζύγου».

2. Αί παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«2. Το εισόδημα των μη συμπληρωσάντων το 18ον έτος της ηλικίας των τέκνων, προστίθεται εις το εισόδημα του πατρός και τούτου μη υπάρχοντος ή απολέσαντος την πατρικήν εξουσίαν εις το εισόδημα της μητρός. Κατ' εξαίρεσιν φορολογείται χωρισμένως το εισόδημα του μέχρι συμπληρώσεως του 18ου έτους της ηλικίας του τέκνου α) ex της ιδίας αυτού έργασίας, β) ex περιουσιακών στοιχείων περιελθόντων εις αυτό είτε ex δωρεάς, εξαίρεσει της γενομένης υπό των γονέων αυτού, είτε ex κληρονομίας και γ) ex συντάξεων άπονεμθεισών αὐτῷ λόγω θανάτου του πατρός ή της μητρός αυτού, του τέκνου υπέχοντος διά τα ex των πηγών τούτων εισοδήματα αυτού ίδίαν φορολογικήν υποχρέωσιν».

3. Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου άρχεται από του οικονομικού έτους 1979.

Άρθρον 3.

Αύξησης απαλλασσομένου ποσού εισοδήματος ex γεωργικών επιχειρήσεων και άπαλλαγή ex του φόρου του εισοδήματος ενίων μισθωτών.

1. Η περίπτωσης Δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Δ'. Ex του εισοδήματος ex γεωργικών επιχειρήσεων, απαλλάσσεται εισόδημα διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμών έτησίως. Το ποσόν τούτο αύξάνεται εις πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) δραχμάς, προκειμένου περί των άσχολουμένων προσωπικῶς ή διά των μελών της οικογενείας των και κατά κύριον επάγγελμα εις γεωργικάς εκμεταλλεύσεις έττω και αν οῦτοι χρησιμοποιούν και έργατάς. Προκειμένου περί γεωργικών επιχειρήσεων, οι όποιοι λειτουργούν υπό μορφή

φην προσωπικής εταιρείας ή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης ή κοινοπραξίας, της απασχόλησης των ανωτέρω ποσών, κατά περιπτώσεις, δικαιούται έκαστος των εταιρών ή των μελών της κοινοπραξίας».

2. Είς την περίπτωση Ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, προστίθεται υποπερίπτωσης ε' έχουσα ως ακολούθως:

«ε) Αι αποδοχές του εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαμένοντος προσωπικοῦ, αἱ προσερχόμεναι ἐξ ὑπηρεσιῶν παρεχομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰς τεχνικὰς ἐπιχειρήσεις, αἰτίνας ἐκτελοῦν τεχνικὰς ἐργασίας ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἑπικρατείας. Ἡ ἀπασχολή αὐτῆ παρέχεται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι: αα) ποσοστὸν τριάκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (35%), τοῦλάχιστον, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἀπασσασομένων ἀποδοχῶν τῶν εισάγεται ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ μορφήν συναλλάγματος μὴ υποχρεωτικῶς ἐκχωρητέον καὶ ββ) τὸ προσωπικὸν διαμένει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπὶ τρεῖς (3), τοῦλάχιστον, μῆνας».

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀποδοχῶν κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1976 καὶ ἐφεξῆς.

4. Ἡ υποπερίπτωσης α' τῆς περιπτώσεως Ε' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α) αἱ συντάξεις καὶ πάσης φύσεως περιθάλψεις αἱ παρεχόμεναι, εἰς ἀναπήρους πολέμου καὶ θύματα ἢ οἰκογενεῖας θυμάτων πολέμου, ὡς καὶ εἰς ἀναπήρους καὶ θύματα εἰρηνικῆς περιόδου στρατιωτικοῦς ἐν γένει παθόντας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως καὶ ἐνεκεν ταύτης».

5. Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ συντάξεων καὶ πάσης φύσεως περιθάλψεων κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1978 καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἐκπτώσεις ἐκ τοῦ εισοδήματος.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τούτο ισχύει, προστίθεται περίπτωσης ε' έχουσα ὡς ἀκολούθως:

«ε) Οἱ ἄγαμοι ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ ἀμφοτέρων τῶν συζύγων οἱ παρουσάζοντες ἀναπηρίαν ἐξήκοντα ἐπτα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (67%) καὶ ἄνω ἐκ διανοητικῆς καθυστερήσεως ἢ φυσικῆς ἀναπηρίας».

2. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τούτο ισχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Τὰ εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις β', γ', δ' καὶ ε' ἀναφερόμενα πρόσωπα θεωροῦνται ὅτι βαρύνουν τὸν φορολογούμενον, μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἴδιο εἰσόδημα ἢ τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ ποσοῦ τῶν εἰκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δραχμῶν ἐτησίως».

Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ε' τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Αἱ περιπτώσεις α', β' καὶ ε' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τούτο ισχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«α) Τὸ ἐπιδικαζόμενον ἢ συμβολαιογραφικῶς συμφωνούμενον καὶ καταβαλλόμενον λόγῳ διατροφῆς ποσὸν εἰς τὴν σύζυγον ἢ τὸν σύζυγον, τὰ γνήσια τέκνα, τὰ ἐκουσίως, ὡς καὶ τὰ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρισθέντα ἐξώγαμα τοιαῦτα, φορολογούμενα ὡς ἴδιον εἰσόδημα αὐτῶν».

«β) Τὰ ἐξόδα ἱατρικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τοῦ υποχρέου καὶ τῶν λοιπῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων αὐτὸν πρώτων, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3.

Ὡς τοιαῦτα ἐξόδα νοοῦνται μόνον: αα) αἱ καταβαλλόμεναι ἀμοιβαὶ δι' ἱατρικὰς ἐπισκέψεις καὶ ἐξετάσεις ἐν γένει, περιλαμβανομένων εἰς ταύτας καὶ τῶν ἀκτινολογικῶν καὶ μι-

κροβιολογικῶν ἐξετάσεων, ββ) τὰ καταβαλλόμενα εἰς νοσηλευτικὰ ἱδρύματα ἢ ἰδιωτικὰς κλινικὰς ἐξόδα νοσηλείας, εἰς τὰ περιλαμβανέται καὶ ἡ φαρμακευτικὴ ἐν τῷ νοσοκομείῳ ἢ τῇ κλινικῇ περίθαλψις, γγ) αἱ ἀμοιβαὶ αἱ καταβαλλόμεναι εἰς νοσοκόμους, διὰ τὴν παροχὴν ὑπηρεσιῶν εἰς ἀσθενῆ, κατὰ τὴν οἶκον, νοσοκομείῳ ἢ κλινικῇ νοσηλείᾳ αὐτοῦ, δδ) ποσοστὸν πενήτηκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) τῆς δαπάνης τῆς καταβαλλομένης εἰς ἐπιχειρήσεις περιθάλψεως ἡλικιωμένων, λειτουργουσῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1118/1972 «περὶ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων περιθάλψεως ἡλικιωμένων ἢ ἐκ κινητικῆς ἀναπηρίας ἀνιάτως πασχόντων ἀτόμων», εε) ἡ δαπάνη διὰ τὴν ὀδοντοθεραπεσίαν καὶ ὀδοντοπροσθεσίαν καὶ σστο) ἡ δαπάνη ἀντικαταστάσεως μελῶν τοῦ σώματος διὰ τεχνητῶν τοιούτων, ὡς καὶ ἡ τοιαύτη δι' ἀγορὰν καὶ τοποθέτησιν εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀσθενοῦς ὁργάνων ἄτινα τυγχάνουν ἀναγκαῖα διὰ τὴν φυσιολογικὴν λειτουργίαν τοῦ ἀνθρώπινου ὁργανισμοῦ.

Ἐξαιρετικῶς ἐκπίπτουν τὰ ἐξόδα νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν ἀγῶν τέκνων ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἴδιον εἰσόδημα καὶ πάσχουν ἐξ ἀνιάτου νοσήματος. Ὡσαύτως ἐκπίπτει ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις, ἡ δαπάνη διὰ τὴν καθ' ὁδὸν ποτε τρόπον περίθαλψιν τῶν τυφλῶν, κωφῶν καὶ διανοητικῶς καθυστερημένων τέκνων τοῦ υποχρέου, ὡς τοιαύτης δαπάνης νοουμένης καὶ τῆς ἀφορώσης εἰς διδασκὰς ἢ τροφεῖα, ἅτινα καταβάλλονται διὰ περίθαλψιν αὐτῶν εἰς εἰδικὰς διὰ τὴν πάθησιν τῶν σχολὰς ἢ θεραπευτήρια.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ δικαιολογητικὰ, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐκπτώσεως τῶν κατὰ τὴν παρούσαν περίπτωσιν ἐξέδων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων ταύτης».

«ε) Τὰ ἀσφάλιστρα ζωῆς ἢ θανάτου ἢ κατὰ κινδύνων τυχαίων συμβεβηκότων, τὰ καταβαλλόμενα προσωπικὰ ὑπὸ τοῦ υποχρέου, τῆς συζύγου καὶ τῶν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν τέκνων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τὰ τέκνα δὲν ὑπέχουν ἴδιαν φορολογικὴν υποχρέωσιν.

Τὸ ἐκπιπτόμενον δι' ἀμφοτέρους τοὺς συζύγους καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ποσὸν τῶν ἀσφαλίσεων, δὲν ὅφεται νὰ ὑπερβαῖν ποσοστὸν δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) τοῦ δηλωμένου εἰσοδήματος καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰς τριάκοντα πέντε χιλιάδας (35.000) δραχμὰς ἐτησίως».

4. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τούτο ισχύει, προστίθεται περίπτωσης η' έχουσα ὡς ἀκολούθως:

«η) Ἡ καταβαλλομένη δαπάνη διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ ἐγκατάστασιν ἡλιακοῦ θερμοσίφωνος. Τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβαῖν ποσοστὸν δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) τοῦ δηλωμένου εἰσοδήματος καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000) δραχμὰς ἐτησίως».

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ δικαιολογητικὰ, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐκπτώσεως τῆς, κατὰ τὴν παρούσαν περίπτωσιν, δαπάνης».

5. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

Ἄρθρον 5.

Μείωσις τοῦ φόρου διὰ τὸν φορολογούμενον καὶ τὰ συνοικούντα καὶ βαρύνοντα τοῦτον πρόσωπα.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τούτο ισχύει, προστίθενται ἐδάφια ἔχοντα ὡς ἀκολούθως:

«Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τὸ προκύπτειν βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος διὰ τὸν φορολογούμενον, μειοῦται κατὰ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500) διὰ τὸν ἴδιον καὶ δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500) διὰ τὴν σύζυγον, χιλίων πεντακοσίων (1.500) δι' ἑκάστην τῶν δύο πρώτων τέκνων, δύο χιλιάδων (2.000) διὰ τὸ τρίτον τέκνον, δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δι' ἑκάστην πέραν τοῦ τρίτου τέκνον, χιλίων

(1.000) δι' έκαστον τῶν λοιπῶν προσώπων, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα αὐτὰ βαρύνουν τὸν φορολογούμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

Ἐὰν βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος δὲν προκύπτῃ διὰ τὸν φορολογούμενον ποσὸν φόρου ἢ τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω μειώσεων, ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν μειώσεων ἢ ἡ προκύπτουσα διαφορὰ μειώνει τὸ διὰ τὴν σύζυγον προκύπτον βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος ποσὸν φόρου.

Ἐὰν τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν ἀνωτέρω μειώσεων εἶναι μεγαλύτερον τοῦ φόρου, ὁ ὁποῖος προκύπτει βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος διὰ τὸν φορολογούμενον καὶ τὴν σύζυγον, ἡ διαφορὰ δὲν επιστρέφεται οὐδὲ συμψηφίζεται.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικοῦντες καὶ ἀποκομίζοντες εἰσόδημα ἐκ πηγῆς κειμένης ἐν Ἑλλάδι δὲν δικαιούνται τῶν ἀνωτέρω μειώσεων.

2. Τὰ εἰς τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ὁριζόμενα ἀφορολόγητα ποσά, διὰ τὴν σύζυγον, τοὺς ἀνιόντας καὶ τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς αὐτῆς, ἐκπίπτουνται ἐξ ὁλοκληρίου ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ταύτης, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελε ζητηθῇ διὰ τῆς δηλώσεως φορολογίας εἰσοδήματος. Ἐὰν τὸ εἰσόδημα τῆς συζύγου εἶναι κατώτερον τοῦ ἀφαιρέματος τῶν ἀφορολόγητων αὐτῶν ποσῶν, ἡ προκύπτουσα διαφορὰ ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ συζύγου.

Ὡσαύτως ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένη μείωσις τοῦ φόρου διὰ τὴν σύζυγον, τοὺς ἀνιόντας καὶ τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς αὐτῆς, ἐνεργεῖται ἐξ ὁλοκληρίου ἐκ τοῦ φόρου τοῦ προκύπτοντος βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος διὰ τὴν σύζυγον, ἐφ' ὅσον τὰ ἀφορολόγητα ποσὰ ἤθελε ἐκπεσθῇ ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ταύτης, κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὴν παρούσαν παράγραφον. Ἐὰν διὰ τὴν σύζυγον δὲν προκύπτῃ φόρος ἢ τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν μειώσεων τούτων εἶναι μεγαλύτερον τοῦ φόρου τῆς συζύγου, ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν μειώσεων ἢ ἡ προκύπτουσα διαφορὰ μειώνει τὸ διὰ τὸν σύζυγον προκύπτον βάσει τῆς φορολογικῆς κλίμακος ποσὸν φόρου.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

*Ἀρθρον 6.

Καταβολὴ φόρου.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆ παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἐὰν τὸ βάσει τῆς ἀρχικῆς δηλώσεως προκύπτον συνολικὸν ποσὸν ὀφειλῆς εἶναι μέχρι δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν, δύναται νὰ καταβάλλεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους».

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

*Ἀρθρον 7.

Φορολογητέον εἰσόδημα δι' ὑποβολὴν δηλώσεως, προθεσμία ὑποβολῆς καὶ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐφορος διὰ τὴν παραλαβὴν τῆς.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Πᾶν φυσικὸν πρόσωπον, ὑποκείμενον εἰς φόρον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως, ἐφ' ὅσον μετὰ τὰς νομίμους μειώσεις καὶ ἐκπτώσεις ἀπομένει φορολογητέον εἰσόδημα αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου του ἐν συνόλῳ ἄνω τῶν ἐξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν».

2. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται ἀνθρωποσώπως ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἢ παρὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτημένου ἢ ταχυδρομεῖται ἐπὶ ἀποδείξει: εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἀρμόδιον Οἰκονομικόν

κὸν Ἐφορον μέχρι τῆς 25ης Φεβρουαρίου τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Κατ' ἐξαιρέσιν, ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται μέχρι τῆς 10ης Ἀπριλίου τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους, ὡςάκις εἰς τὰ εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου περιλαμβάνονται: α) τὰ κέρδη ἐξ ἐμπορικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων ἢ γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων τηρουσῶν βιβλία τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ διαχειριστικὴ περίοδος τούτων λήγῃ ἐντὸς τῶν μηνῶν Νοεμβρίου ἢ Δεκεμβρίου ἢ β) εἰσόδημα ἐξ ἀλλοδαπῆς ἢ γ) εἰσόδημα ἐξ ἀμοιβῶν ὡς ἀξιομαχτικοῦ ἐμπορικῶν πλοίων.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης διατάξεως νὰ ἐπεκτείνεται: καὶ ἐπὶ ὠρισμένων κατηγοριῶν ὑποχρέων, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται, κατὰ κύριον λόγον ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως δεσοληπτικῶν λογαριασμῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν βιβλία τετάρτης κατηγορίας εἰς τὰ ὅποια ἐμφανίζονται οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι.

Εἰς τὴν περίπτωσιν γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 11, ἡ πρὸς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ ἑξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ὑποχρέου, ἐφ' ὅσον ἡ λήξις αὐτῆς συμπίπτει πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῶν προηγουμένων ἐδαφίων καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸ τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 φύλλου ἐλέγχου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις ἀρχικῆς ἢ συμπληρωματικῆς δηλώσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπιβάλλεται: καὶ πρὸς-ἕτος φόρος, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 67 ὁριζόμενα.

3. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς, προστιθεμένης καὶ παραγράφου 4:

«2. Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δηλώσεως, ἐγκύρως ἐπιλαμβάνεται: τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου ὁ πρὸ τῆς μεταβολῆς ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐφορος.

3. Ἡ ὑποχρέωσις ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 δηλώσεως ὀφίσταται καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀλλαγῆς τῆς κατοικίας ἢ τῆς διεσύνσεως, τῆς διαμονῆς ἢ τῆς ἐδρας τῆς κυρίας ἐπιχειρήσεως ἢ ἐπαγγέλματος τοῦ ὑποχρέου, ἐντὸς τῆς κατὰ τόπον ἀρμοδιότητος τοῦ αὐτοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, εἰς πόλεις ἐνθα ἐδρεύουν δύο ἢ πλείονες Οἰκονομικαὶ Ἐφοραί.

4. Ἡ παράλειψις ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 3 δηλώσεως, ὡς καὶ ἡ ὑποβολὴ ἀνακριτοῦς τοιαύτης, συνεπάγεται τὴν ἐπιβολὴν εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου τῶν ποινῶν τῶν ἄρθρων 73 καὶ 74».

*Ἀρθρον 8.

Χρόνος κτήσεως εἰσοδήματος ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ χρόνος καθ' ὃν κλείεται ὁ ἰσολογισμὸς τούτων.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον καὶ ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«4. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰσοδήματα καὶ κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν λειτουργουσῶν ὑπὸ μορφὴν ὁμορρύθμου, ἐτερορρύθμου καὶ περιορισμένης εὐθύνης εταιρίας, κοινοπραξίας, ὡς καὶ συνεταιριστῶν, θεωροῦνται κτηθέντα:

α) Ἐπὶ ὁμορρύθμου καὶ ἐτερορρύθμου εταιρίας ὡς καὶ ἐπὶ εταιρίας περιορισμένης εὐθύνης ἢ κοινοπραξίας ὑπὸ ἐκαστοῦ ἐταίρου ἢ μέλους τῆς κοινοπραξίας κατὰ περίπτωσιν, διὰ τὸ ἀναλογεῖν ποσοστὸν κερδῶν ἐκ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν εταιρίαν ἢ κοινοπραξίαν. Ὡς χρόνος κτήσεως, ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν βιβλία τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, θεωρεῖται ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐκλείδῃ ἡ διαχείρισις, προκειμένου δὲ περὶ

εταιρίας περιορισμένης εμβόνης ή ημέρα καθ' ην ενεκρίθη ο ισολογισμός υπό της συνελεύσεως των εταίρων. Έν περιπτώσει μη έγκρίσεως του ισολογισμού της εταιρίας Περιορισμένης εμβόνης εντός τριμήνου από της λήξεως της διαχειριστικής περιόδου το εισόδημα λογίζεται κτώμενον υπό των εχόντων την ιδιότητα του εταίρου κατά την τελευταίαν ημέραν του τριμήνου τούτου.

Έν περιπτώσει λύσεως, συγχωνεύσεως ή μετατροπής της εταιρίας περιορισμένης εμβόνης, το εισόδημα λογίζεται κτώμενον υπό των εχόντων την ιδιότητα του εταίρου κατά την ημέραν της λύσεως, συγχωνεύσεως ή μετατροπής, κατά περίπτωσιν. Έάν ή λύσις, συγχώνευσις ή μετατροπή της εταιρίας περιορισμένης εμβόνης λαμβάνη χώραν πρό της παρόδου τριμήνου από της λήξεως της προηγούμενης διαχειριστικής περιόδου και έφ' όσον ο ισολογισμός αυτής δέν έχει έγκριθί υπό της συνελεύσεως των εταίρων, το εισόδημα και των δύο διαχειριστικών περιόδων λογίζεται κτώμενον υπό των εχόντων την ιδιότητα του εταίρου κατά την ημέραν της λύσεως, συγχωνεύσεως ή μετατροπής της εταιρίας.

2. Το πρώτον εδάφιον της παραγράφου 4 του άρθρου 33 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Αί έμπορικαί, βιομηχανικαί και λοιπαί επιχειρήσεις, αί τηρούσαι βιβλία τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, υποχρεούνται όπως κλείουν διαχειρίσιν την 30ήν Ιουνίου ή την 31ην Δεκεμβρίου εκάστου έτους».

3. Το πρώτον εδάφιον της παραγράφου 5 του άρθρου 33 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Έπιτρέπεται ή μετάθεσις του χρόνου λήξεως της διαχειριστικής περιόδου, διαφυλαττομένων των οριζόμενων έν παραγράφοις 2 και 4 του παρόντος, έφ' όσον άπορῶντες λόγοι, αναγόμενοι εις ουσιώδη μεταβολήν του αντικειμένου των έργασιών της επιχειρήσεως της τηρούσης βιβλία τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, επιβάλλουν τούτον».

*Άρθρον 9.

Προσδιορισμός του καθαρού κέρδους των επιχειρήσεων.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 33α του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Ο προσδιορισμός του καθαρού κέρδους των έμπορικῶν επιχειρήσεων ενεργείται κατά τάς έπομένους διακρίσεις:

α) Έπί τηρουσῶν έπαρκή και άκριβή βιβλία και στοιχεία τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων το καθαρόν κέρδος εξερίζεται λογιστικῶς επί τη βάσει των δεδομένων των βιβλίων και στοιχείων τούτων δι' έκπτώσεως εκ των άκαθάριστων έσόδων των έν άρθρω 35 αναφερομένων έξόδων.

β) Έπί τηρουσῶν έπαρκή και άκριβή βιβλία και στοιχεία δευτέρας Κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, έφ' όσον αυτά παρέχουν άποκλειστικῶς ύπηρεσίας και στεροῦνται αξιολόγων άποθεμάτων κατά την λήξιν της διαχειριστικής περιόδου, το καθαρόν κέρδος εξερίζεται δι' έκπτώσεως εκ των άκαθάριστων έσόδων των έν άρθρω 35 αναφερομένων έξόδων.

γ) Έπί των λοιπῶν επιχειρήσεων των τηρουσῶν βιβλία και στοιχεία πρώτης ή δευτέρας κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, ως και επί των επιχειρήσεων αΐτινες δέν τηροῦν βιβλία και στοιχεία ή τηροῦν τοιαῦτα κατωτέρας της προσηκούσας κατηγορίας ή τηροῦν άνακριβή ή άνεπαρκή βιβλία και στοιχεία και έφ' όσον εις την τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ή άνεπάρκεια καθίσταθ' όδύνατον την διενέργειαν των έλεγκτικῶν έπαληθεύσεων, το καθαρόν κέρδος προσδιορίζεται εξολογιστικῶς κατά τά έν άρθρω 36 οριζόμενα».

*Άρθρον 10.

Άκαθάριστον εισόδημα.

Το άρθρον 34 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρον 34.

Άκαθάριστον εισόδημα.

1. Ός άκαθάριστον εισόδημα επί έμπορικῶν επιχειρήσεων λαμβάνεται το σύνολον των άκαθάριστων έσόδων εκ των πάσης φύσεως έμπορικῶν συναλλαγῶν αὐτῶν.

2. Ο προσδιορισμός των άκαθάριστων έσόδων των έμπορικῶν επιχειρήσεων ενεργείται ως ακολούθως:

α) Έπί τηρουσῶν έπαρκή και άκριβή βιβλία και στοιχεία δευτέρας ή τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, τά άκαθάριστα έσοδα εξερίζονται βάσει των δεδομένων των βιβλίων και στοιχείων τούτων.

β) Έπί τηρουσῶν άκριβή βιβλία και στοιχεία πρώτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, τά άκαθάριστα έσοδα εξερίζονται δια προσθήκης εις το συνολικόν κόστος των εντός της χρήσεως αγορασθέντων έμπορευσίμων άγαθῶν ή παραχθέντων βάσει των αγορασθεισῶν πρώτων και βοηθητικῶν ὑλῶν ετοιμῶν προϊόντων, του μικτοῦ έμπορικῶ ή βιομηχανικῶ, κατά περίπτωσιν, κέρδους καθορισμένου δια συγκρίσεως της πραγματικῆς τιμῆς κτήσεως και της τιμῆς πωλήσεως των υπό της επιχειρήσεως διατεθέντων άγαθῶν.

Έν άνυπαρξία τοιούτων στοιχείων της κρινομένης επιχειρήσεως λαμβάνεται ὑπ' όψιν ο συντελεστής μικτοῦ κέρδους έτέρων όμοειδῶν επιχειρήσεων.

Έν τη έφαρμογή της άνωτέρω διατάξεως της περιπτώσεως β', θεωροῦνται ως πωληθέντα εντός της χρήσεως άπαντα τά εντός ταύτης αγορασθέντα άγαθά ή παραχθέντα έτοιμα προϊόντα. άδιαφόρως εάν ή διάθεσις τούτων γίνεται χονδρικῶς ή λιανικῶς.

Έπί επιχειρήσεων το πρώτον άρχομένων των έργασιῶν των εκ των αγορασθέντων έμπορευσίμων άγαθῶν θεωροῦνται πωληθέντα εντός του πρώτου έτους τόσα βωδέκατα τούτων όσοι οί μήνες πραγματικῆς λειτουργίας της επιχειρήσεως, του κλάσματος μηνῶς λογισζόμενου ως άκεραίου μηνῶς. Γδ ὑπόλοιπον ποσόν προστίθεται εις τάς άγοράς του άμέσως έπομένου έτους.

Έν περιπτώσει αλλαγῆς της κατηγορίας των υπό της επιχειρήσεως τηρουμένων βιβλίων και στοιχείων:

αα) εκ της πρώτης κατηγορίας εις την δευτέραν τοιαύτην, τά άκαθάριστα έσοδα κατά την διαχειριστικήν περίοδον καθ' ην έτηρήθησαν το πρώτον βιβλία δευτέρας κατηγορίας, δέν δύνανται νά ὑπερβούν τά άκαθάριστα έσοδα τά όποία εξερίζονται: επί τη βάσει των εντός της περιόδου ταύτης αγορασθέντων έμπορευσίμων άγαθῶν ή παραχθέντων ετοιμῶν προϊόντων,

ββ) εκ της πρώτης κατηγορίας εις την τρίτην ή τετάρτην τοιαύτην, τά άκαθάριστα έσοδα κατά την τελευταίαν πρό της αλλαγῆς της κατηγορίας των βιβλίων διαχειριστικήν περίοδον, εξερίζονται: επί τη βάσει των αγορασθέντων κατά την περίοδον ταύτην έμπορευσίμων άγαθῶν ή παραχθέντων ετοιμῶν προϊόντων, μειωμένων κατά την αξίαν τούτων, την έμπροχίζομένην εις την άπογραφήν ενάρξεως της διαχειριστικῆς περιόδου καθ' ην εγένετο ή αλλαγή της κατηγορίας των βιβλίων,

γγ) εκ της δευτέρας κατηγορίας εις την πρώτην τοιαύτην, τά άκαθάριστα έσοδα κατά την διαχειριστικήν περίοδον καθ' ην έτηρήθησαν το πρώτον βιβλία πρώτης κατηγορίας, εξερίζονται: επί τη βάσει των αγορασθέντων κατά την περίοδον ταύτην έμπορευσίμων άγαθῶν ή παραχθέντων ετοιμῶν προϊόντων, προσηχζομένων κατά την αξίαν των άποθεθειμένων μη διατεθέντων έμπορευσίμων άγαθῶν ή παρα-

χθέντων ετοίμων προϊόντων κατά τὰς διαχειριστικές περιόδους κατά τὰς οποίας ἐτηρήθησαν βιβλία δευτέρας κατηγορίας,

δδ) ἐκ τῆς τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας εἰς τὴν πρώτην τοιαύτην, τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα κατὰ τὴν διαχειριστικὴν περίοδον καὶ ἢ ἐτηρήθησαν τὸ πρῶτον βιβλία πρώτης κατηγορίας, ἐξευρίσκονται ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ἀγορασθέντων κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐμπορευσίμων ἀγαθῶν ἢ ετοίμων προϊόντων, προσηυξημένων κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐμφανιζομένων εἰς τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν λήξεως ἐμπορευσίμων ἀγαθῶν ἢ παραχθέντων ετοίμων προϊόντων.

γ) Ἐπὶ μὴ τηρουσῶν βιβλία καὶ στοιχεῖα τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἢ τηρουσῶν τοιαῦτα ἀνεπαρκῆ ἢ ἀνκριβῆ ἢ κατωτέρας τῆς προσηκούσης κατηγορίας, τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα προσδιορίζονται ἐξωλογιστικῶς ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διατεθειμένων στοιχείων καὶ πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς συναλλακτικῆς δράσεως τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τῶν ἐν γένει συνθηκῶν λειτουργίας αὐτῆς. Διὰ τὸν τοιοῦτον προσδιορισμὸν λαμβάνονται ἰδίᾳ ὑπ' ὄψιν αἱ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐμφανιζόμεναι ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις, τὸ ἐμφανιζόμενον μικτὸν κέρδος, ὡς καὶ τὸ πραγματοποιούμενον τοιοῦτον παρ' ἐτέρων ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων ἐργαζομένων ὑπὸ παρομοίᾳ συνθήκας, τὸ ἀπασχολούμενον προσωπικόν, τὸ ὕψος τῶν ἐπενδεδυμένων κεφαλαίων ὡς καὶ τῶν ἰδίων κεφαλαίων κινήσεως, τὸ ποσὸν τῶν δανείων καὶ πιστώσεων, τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων παραγωγῆς καὶ διαθέσεως τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ἐξόδων διαχείρισεως καὶ πάσης ἐν γένει ἐπαγγελματικῆς δαπάνης.

3. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου ἡ κρίσις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, δέον νὰ μὴν ἀφίσταται τῶν δεδομένων τῆς κοινῆς πείρας.

Ἄρθρον 11.

Ἐκπτώσεις ποσοστοῦ ἐπὶ ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐπιχειρήσεων ἐκδόσεως ἐφημερίδων. Ἐκπτώσεις ποσοῦ δωρεῶν ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ μεταφορὰ ζημίας ἐξαγωγικῆς ἐπιχειρήσεως.

1. Τὰ πέμπτον καὶ ἕκτον ἐδάφια τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«Τὸ ἐκπιπτόμενον ποσὸν ὀρίζεται εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%) ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐτηρίων ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων.

Ὡσαύτως ὡς γενικὰ ἔξοδα διαχείρισεως λογίζονται καὶ τὰ καταβαλλόμενα λόγω δωρεᾶς ποσὰ εἰς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους, τὰς Κοινότητας τοῦ Κράτους, τοὺς Ἱεροὺς Νεοὺς καὶ τὰ νομικῶς ὀφιστάμενα ἢ συνιστώμενα ἡμερησίως νομικὰ πρόσωπα, τὰ ἐπιδοκίματα φιλανθρωπικῶς, ἡμερησίως, ἐθελωφελεῖς, κοινωνοφελεῖς καὶ ἐκπαιδευτικῶς σκοπῶς, ὡς καὶ εἰς τὰ ἀνεγνωρισμένα ἀθλητικὰ Σωματεῖα.

2. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ ζημία αὕτη δύναται νὰ μεταφέρηται πρὸς συμψηφισμὸν πρὸς τὰ κέρδη τοῦ ἐξαγωγικοῦ κλάδου τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τὰς πέντε (5) ἐπομένους συνεχεῖς χρόνους, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι καὶ κατὰ τὰς χρήσεις ταύτας ἡ ἐπιχείρησις τηρεῖ ἐπαρκῆ καὶ ἀκριβῆ βιβλία τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων».

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

Ἄρθρον 12.

Παρακράτησις φόρου ἐπὶ ἡμερομισθίων καὶ ἐπὶ ἀμοιβῶν καταβαλλομένων εἰς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιπτώσεως ε' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης περιπτώσεως ἐφαρμόζονται ἀνελόγως καὶ ἐπὶ τῶν κυρίων ἀποδοχῶν τῶν μὴ ἐχόντων τὴν ιδιότητα τοῦ μονίμου δημοσίου υπαλλή-

λου φωτοειδησεογράφων καὶ εἰκονοληπτῶν ἐπικαίρων τηλεοράσεως τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ Σωματεῖον Εἰκονοληπτῶν Τηλεοράσεως Ε.Ρ.Τ. καὶ διαπομένων ὑπὸ τῶν περὶ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος διατάξεων».

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀποδοχῶν κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1978 καὶ ἐφεξῆς.

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Εἰδικῶς, προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ὑπηρετούντων υπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῶν στρατιωτικῶν, τῶν υπαλλήλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ, τῶν υπαλλήλων τῆς Μονίμου Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς Κοινότητι καὶ τῶν υπαλλήλων τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ ἐν Βρυξέλλαις Ἀντιπροσωπευτικὸν Γραφεῖον τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Ἑλλάδος, ὡς καθαρὸν εἰσόδημα ἐκ μισθοῦ ὑπηρεσιῶν λαμβάνεται ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ καθαρὸν ποσὸν τῶν ἀποδοχῶν, τὰς οποῖας οὗτοι θὰ ἐλάμβανον, ἐὰν ὑπηρετοῦν εἰς τὸ ἐσωτερικόν».

4. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

5. Ἡ περίπτωση β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ) ἐπὶ τῶν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἀμειβομένων δάτε: συντελεστοῦ ὀριζομένου εἰς ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%) διὰ τὰ ἡμερομισθία ἀπὸ ἑξακοσίας (600) δραχμῶν καὶ μέχρις ἑπτακοσίων (700) δραχμῶν τοιαῦτα εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%) διὰ τὰ ἡμερομισθία ἀπὸ ἑπτακοσίας μίαν (701) δραχμῶν καὶ μέχρις ὀκτακοσίων (800) δραχμῶν τοιαῦτα, εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3%) διὰ τὰ ἡμερομισθία ἀπὸ ὀκτακοσίας μίαν (801) δραχμῶν καὶ μέχρις ἑννεακοσίων (900) δραχμῶν τοιαῦτα, εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%), διὰ τὰ ἡμερομισθία ἀπὸ ἑννεακοσίας μίαν (901) δραχμῶν καὶ μέχρις χιλίων (1000) δραχμῶν τοιαῦτα, εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) διὰ τὰ ἡμερομισθία ἀπὸ χιλίας μίαν (1001) δραχμῶν καὶ μέχρις χιλίων διακοσίων (1.200) δραχμῶν καὶ εἰς ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8%) διὰ τὰ ἡμερομισθία ἀπὸ χιλίας διακοσίας μίαν (1.201) δραχμῶν καὶ ἄνω».

6. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἡμερομισθίων καταβαλλομένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1978 καὶ ἐφεξῆς.

7. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«2. Δημόσια ὑπηρεσία, ὁργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ὁργανισμοὶ κοινῆς ὠφελείας, κοινωνοφελῆ ἰδρύματα πάσης φύσεως, δημόσιοι ἐπιχειρήσεις, τράπεζαι καὶ πιστωτικὰ ἰδρύματα ἢ πιστωτικοὶ ὁργανισμοί, συνεταιρισμοὶ καὶ ἐνώσεις αὐτῶν, ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας, ὡς καὶ ἐπιχειρήσεις τηροῦσαι βιβλία τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, καταβάλλουσαι πάσης φύσεως ἀμοιβὰς εἰς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας, κρηματογνώμονας, διαιτητὰς, ἐκκαθαριστὰς ἐν γένει, ἐλεγκτὰς ἀνωδύμων ἐταιρειῶν, ἐκτελεστὰς διαθηκῶν, ἐκκαθαριστὰς κληρονομιῶν καὶ κηδεμόνας σχολαζούσης κληρονομίας, συγγραφεῖς καὶ μουσουργοὶ ἐκ συγγραφικῶν ἐν γένει δικαιωμάτων, ἀντιπροσώπους ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων καὶ ιδιώτας διὰ τὴν συμμετοχὴν των εἰς πάσης φύσεως ἐπιτροπὰς ἢ συμβουλίας, ὑποχρεοῦνται εἰς παρακράτησιν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσοστοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς καταβαλλομένης ἀκαθαρίστου ἀμοιβῆς, ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν χιλίων (1.000) δραχμῶν.

3. Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παρακρατούμενος φόρος εἰσodήματος 8% ἀποδίδεται εἰς τὸ ἀρμόδιον Δημόσιον Ταμεῖον ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Ἰουλίου,

Ἰανουαρίου καὶ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, διὰ δηλώσεως περιλαμβανούσης τὰ ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγούμενου ἡμερολογιακοῦ τριμήνου παρακρατηθέντα ποσὰ φόρου.

Τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὑποχρεοῦται, ὅπως μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ βεβαίωσιν τοῦ ἀποδοθέντος φόρου ἀποστείλῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν τὴν ἐπιδοθεῖσαν αὐτῷ δήλωσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τοῦ ἐκδοθέντος σχετικοῦ τριπλοτύπου καὶ τὸ εἰσπραχθὲν ποσόν.

Προκειμένου περὶ ἐκπρόθεσμου δηλώσεως, αὕτη, πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ φόρου θὰ θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὅστις καὶ ὑπολογίζει τὸν πρόθετον φόρον.

Αἱ δηλώσεις περιλαμβάνουν τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, πτὴν ἐπαγγελματικὴν διεύθυνσιν ἐκάστου δικαιούχου, τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς του, τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν καταβληθεισῶν ἀμοιβῶν καὶ τὸν ἀναλογούντα ἐπ' αὐτοῦ φόρον».

Ἄρθρον 13.

Μὴ ἔκδοσις φύλλου ἐλέγχου.

Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 51 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Παραφυλακτομένων τῶν διατάξεων τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου, δὲν ἐκδίδεται φύλλον ἐλέγχου ὡςτάντις τὸ φορολογητέον εἰσόδημα τοῦ δηλοῦντος καὶ τῆς συζύγου του, ἀθροιστικῶς λαμβανόμενον, δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐξήκοντα χιλιάδας (60.000) δραχμῶν».

Ἄρθρον 14.

Βεβαίωσις φόρου.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθροῦ 59 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἐὰν τὸ πρὸς βεβαίωσιν τελικῶς ὀφειλόμενον ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς διακοσίας (200) δραχμῶν, ἀμειλίχεται ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου, μὴ ἐνεργουμένης τῆς βεβαίωσης αὐτοῦ».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθροῦ 59 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Φόρος βεβαιούμενος ἐντὸς τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους ἢ εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς λήξεως αὐτοῦ βάσει ἀρχικῆς ἢ συμπληρωματικῆς δηλώσεως ὑποβαλλομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθροῦ 47 τοῦ παρόντος, καταβάλλεται εἰς ἐξ (6) ἴσας μηνιαίας δόσεις τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαίωσης μηνός».

Ἄρθρον 15.

Προϋποθέσεις ἀπαλλαγῆς ὑποχρέωσης παρακρατήσεως φόρου καὶ ὑποβολῆς δηλώσεως.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Β. Δ/τος 284/1970 «περὶ τρόπου παρακρατήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προστίθενται ἐδάφια ἔχοντα ὡς ἀκολούθως:

«Δὲν ἐνεργεῖται παρακρατήσις φόρου εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἐτήσιον φορολογητέον εἰσόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ μισθωτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐξήκοντα χιλιάδας (60.000) δραχμῶν, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν κατέχει εἰσοδήματα ἐξ ἐτέρων πηγῶν καὶ ἡ σύζυγός του οὐδὲν εἰσόδημα κατέχει. Πρὸς τοῦτο, καὶ ἕκαστον ἔτος ὑποβάλλεται πρὸς τὸν ἐργαζόμενον ὑπεύθυνος δηλώσεως τοῦ μισθωτοῦ ὅτι οὗτος δὲν κατέχει εἰσοδήματα ἐξ ἐτέρων πηγῶν, ἢ δὲ σύζυγός του οὐδὲν εἰσόδημα κατέχει. Εἰς περίπτωσιν ἀποκτήσεως εἰσοδημάτων ἐξ ἐτέρων πηγῶν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἢ τῆς συζύγου του ἐξ αἰσθητῶν πηγῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ὑποβάλλεται σχετικὴ δήλωσις τοῦτου πρὸς τὸν ἐργαζόμενον, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατῇ τὸν ὀφειλόμενον φόρον βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Ἐπὶ ὑποβολῆς ἀνακριβοῦς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, ἐπιβάλλονται εἰς βάρος τοῦτου αἱ κυρώσεις αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 73 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955».

2. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Β.Δ. 284/1970, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 3.

Πᾶν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον κατέχει εἰσόδημα μόνον ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρέωσης πρὸς ὑπόθεσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 δηλώσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμῶν, διὰ δὲ τὴν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦτου ἀναλογούντα φόρον, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὑφίσταται ὑποχρέωσις ἐξ ὁλοκλήρου παρακρατήσεως κατὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν ἢ συντάξεων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1979.

Ἄρθρον 16.

Καθορισμὸς κατηγορίας τηρουμένων βιβλίων.

Ὅπου εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθροῦ 19 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ὡς οὗτος ἰσχύει, ἀναφέρονται βιβλία δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, νοοῦνται τὰ τοιαῦτα τετάρτης κατηγορίας.

Ἄρθρον 17.

Ἐξέυρεσις ἀκαθάριστων ἐσόδων οἰκοδομικῶν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ πωλήσεως ἀκινήτων μέχρι 31.12.1979 εἰς ἐκτέλεσιν προσυμφώνου συνταγέντος μέχρι 31.12.1976.

1. Εἰς περίπτωσιν συντάξεως ὀριστικοῦ συμβολαίου πωλήσεως ἀκινήτων μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1979, εἰς ἐκτέλεσιν συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου συνταγέντος μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1976, ὑπὸ ἐπιχειρήσεων ἀσχολουμένων εἰς τὴν πώλησιν ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθροῦ 36α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καθαρῶν κερδῶν, ὡς ἀκαθάριστα ἔσοδα λαμβάνονται τὰ εἰς τὰ συμβολαιογραφικὰ προσύμφωνα πωλήσεως ἀναγραφόμενα τιμήματα, ὡς ταῦτα τυχόν ἔχουν ἀναπροσαρμοσθῇ διὰ μεταγενεστέρων προσυμφώνων, προσαυξανόμενα κατὰ ποσοστὸν δώδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (12%) δι' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τοῦ χρόνου ὑπογραφῆς τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐτῶν, τμήμα τοῦ ἔτους λογίζεται ὡς ὅλοκληρον τοιοῦτον.

2. Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα, τὰ προκύπτοντα κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς προηγούμενης παραγράφου κατανέμονται, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθροῦ 36α τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καθαρῶν κερδῶν, ἀνὰ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) εἰς τὸ ἔτος συντάξεως τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου καὶ εἰς τὸ ἐπόμενον τοῦτου ἔτους.

Ἄρθρον 18.

Κατάργησις διατάξεων.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Νόμου 588/1977 «περὶ ὁργανώσεως τῶν Ἀστικῶν Συγκοινωνιῶν Πρωτεύουσας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καταργεῖται ἀφ' ἧς ἰσχύει.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 83 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καταργεῖται ἀφ' ἧς ἰσχύει.

*Άρθρον 19.

Δαπάναι επίδατικων αυτοκινήτων.

1. Το άρθρον 7 της από 18.5.1977 Πράξεως Νομοθετικού Περιεχομένου του Προέδρου της Δημοκρατίας «περί λήψης μέτρων άποσκοπώντων εις την περιστολήν της πολυτελούς κατανάλωσως» της κυρωθείσης δια του Ν. 625/1977 «περί κυρώσεως της από 18.5.1977 Πράξεως Νομοθετικού Περιεχομένου του Προέδρου της Δημοκρατίας «περί λήψης μέτρων άποσκοπώντων εις την περιστολήν της πολυτελούς κατανάλωσως και άλλων τινών διατάξεων» αντικαθίσταται ως ακολούθως:

*Άρθρον 7.

Δαπάναι επίδατικων αυτοκινήτων.

1. Έκ των άκαθαρίστων εσόδων των επιχειρήσεων, προκειμένου ύπολογισμού των καθαρών κερδών εις την φορολογίαν εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων, εκπίπτουνται αι πάσης φύσεως δαπάναι συντηρήσεως, λειτουργίας, έπισκευής και κυκλοφορίας ως και αι άποσβέσεις των επίδατικων αυτοκινήτων αυτών, ιδιωτικής χρήσεως, κυλινδρισμού κινητήρος μέχρι και χιλίων εξακοσίων (1.600) κυβικών εκατοστών μέχρις όγδοήκοντα επί τοίς εκατόν (80%) έφ' όσον χρησιμοποιούνται δια τας ανάγκας της επιχειρήσεως.

Έάν τα επίδατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως είναι κυλινδρισμού κινητήρος άνω των χιλίων εξακοσίων (1.600) κυβικών εκατοστών, από τα άκαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων και υπό τας αυτάς προϋποθέσεις εκπίπτεται ποσοστόν μέχρι τριάκοντα επί τοίς εκατόν (30%) των άνωτέρω δαπανών.

2. Έκ των άκαθαρίστων εσόδων των ασκούντων έλευθέριον έπαγγελμα, προκειμένου ύπολογισμού του καθαρού εισοδήματος αυτών, εκπίπτεται δια δαπάνας επίδατικων αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως, περι των αι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, ποσόν μέχρι δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δραχμών μηνιαίως, έφ' όσον χρησιμοποιούνται δια τας ανάγκας του ελεύθερου επαγγελματίου.

3. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται επί επιχειρήσεων αι όποιαι άπασχολούνται με την εκμίσθωσιν των αυτοκινήτων».

2. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται από 1 Ιανουαρίου 1978.

*Άρθρον 20.

Υποβολή δηλώσεως υπό αλλοδαπών Έταιρειών.

Εις το τέλος της περιπτώσεως α' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του Ν.Δ. 3843/1958, «περί Φορολογίας Εισοδήματος Νομικών Προσώπων», ως τούτο ισχύει, προστίθεται έδάφριον έχον ως ακολούθως:

«Αι διατάξεις των τριών προηγούμενων εδαφίων εφαρμόζονται αναλόγως και επί αλλοδαπών εταιριών ή όργανισμών, διατηρούντων έν Ελλάδα μόνιμον εγκατάστασιν κατά την έννοιαν του άρθρου 5 δια τα κτώμενα εισοδήματα από προσφευθείσας υπηρεσίας έν Ελλάδα, έφ' όσον αυται άφορούν είτε εις την κατάρτισιν μελετών ή σχεδίων είτε εις την διεξαγωγήν έρευνών έν γένει ή αι έργασίαι και υπηρεσίαι αυται τυγχάνουν τεχνικής, οικονομικής ή επιστημονικής έν γένει φύσεως».

*Άρθρον 21.

Απαλλαγαι εκ της αναπροσαρμογής.

1. Αι διατάξεις των άρθρων 16 έως 29 του Ν. 542/1977 «περί τροποποιήσεως, αντικαταστάσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων τινών διατάξεων» δεν εφαρμόζονται επί άνωνύμων εταιριών και εταιριών περιορισμένης εδύνης συσταθεισών έάσει των διατάξεων του Α.Ν. 543/1968 «περί παροχής ειδικών απαλλαγών και εκπτώσεων εις ξενοδοχειακός επιχειρήσεις», ως ούτος έτροποποιήθη δια του Ν.Δ.

848/1971 και αι όποιαι διελύθησαν κατ' εφαρμογήν των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του Ν. 231/1975 «περί αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών τινών διατάξεων» και των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 47 του Ν. 542/1977 ή θέλουν: διελύθη κατ' εφαρμογήν της διατάξεως της παραγράφου 4 του άρθρου 48 του παρόντος νόμου.

2. Αι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται έφ' ης ισχυσαν αι διατάξεις των άρθρων 16 έως 29 του Ν. 542/1977.

3. Άνωνυμοι εταιρείαι και εταιρεία περιορισμένης εδύνης συσταθείσαι έάσει των διατάξεων του Α.Ν. 543/1968, ως ούτος έτροποποιήθη δια του Ν.Δ. 848/1971, αι όποιαι δεν έχουν άνεγείρει ξενοδοχεία επί γηπέδων καιμένων εις παρμευόριους περιοχάς του άρθρου 1 του Ν. 289/1976 «περί παροχής κινήτρων δια την ανάπτυξιν παρμευόριων περιοχών και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων» ή νήσους, έφ' όσον κατά την έναρξιν ισχύος του παρόντος δεν έχουν αναπροσαρμόσει την αξίαν των γηπέδων τούτων κατ' εφαρμογήν των διατάξεων των άρθρων 16 έως 29 του Ν. 542/1977, ύποχρεούνται να προέουν εις αναπροσαρμογήν της αξίας αυτών κατά την ήμέραν της καταρτίσεως του πρώτου Ισολογισμού του κλεισμένου μετά την 29 Ιουνίου 1979 κατά τα όριζόμενα εις τας διατάξεις των άρθρων τούτων.

*Άρθρον 22.

Αύξησις του Κεφαλαίου.

1. Αι άνωνυμοι εταιρείαι και εταιρία περιορισμένης εδύνης αι όποιαι άναπροσήρμωσαν την αξίαν των ακινήτων, έάσει των διατάξεων των άρθρων 16 και 19 του Ν. 542/1977, ύποχρεούνται να προέουν εις αύξησιν του μετοχικού ή εταιρικού κεφαλαίου, κατά περίπτωσιν, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1978, κατά τα όριζόμενα υπό των διατάξεων του άρθρου 19 του Ν. 542/1977 και των σχετικών διατάξεων περί αύξήσεως του μετοχικού ή εταιρικού κεφαλαίου του Ν. 2190/1920 «περί Άνωνύμων Έταιριών» και Ν. 3190/1955 «περί Έταιριών Περιορισμένης Εδύνης».

Έντός της αυτής ήμερομηνίας αι άνωνυμοι εταιρία ύποχρεούνται να παραδώσουν τας νέας μετοχάς εις τούς μετόχους των.

2. Έν περιπτώσει μη συμμορφώσεως της εταιρίας προς τας διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, επιβάλλονται εις έάρος των ύπευθύνων αι κυρώσεις αι προβλεπόμεναι υπό των διατάξεων του άρθρου 56 του Ν. 2190/1920.

3. Κεφαλαιοποιήσεις άποθεματικών και κερδών εις νέον, ως και διανομαί μερισμάτων υπό άνωνύμων εταιρειών, πραγματοποιείται κατόπιν άποφάσεων έκτάκτων γενικών συνελεύσεων αι όποιαι έλήφθησαν μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1976 και των όποιων αι μετοχαι δεν ήσαν εισηγμένα εις το Χρηματιστήριο κατά τον χρόνον λήψεως των άποφάσεων τούτων, φορολογούνται δι' εφαρμογής των φορολογικών συντελεστών, αι όποιαι εφαρμόζοντο πρό της έναρξεως ισχύος του άρθρου 15 του Ν. 542/1977, έφ' όσον αι μετοχαι των εταιρειών τούτων εισήχθησαν εις το Χρηματιστήριο μέχρι και τέλους Φεβρουαρίου 1977.

*Άρθρον 23.

Κύρωσις άποφάσεων και διαταγής.

1. Κυρδύνται και έχουν ισχύν νόμου έφ' ης έξεδόθησαν, αι έπ' αριθ. Ε.1712 από 11 Φεβρουαρίου 1977, Ε. 3242 από 12 Μαρτίου 1977, Ε. 3398 και Ε. 3399 από 17 Μαρτίου 1977, Ε. 13631 από 28 Σεπτεμβρίου 1977, Ε. 3714/816 από 22 Μαρτίου 1977, Ε. 15767/3830 από 15 Νοεμβρίου 1977, Ε. 3433/958 από 29 Μαρτίου 1978, Ε. 6027/1729 από 27 Ιουνίου 1978, Κ. 8173/422 από 21 Ιουνίου 1978, Κ. 8367/438 από 29 Ιουνίου 1978 άποφάσεις και ή Ε. 9846/2231 από 11 Ιουλίου 1977 διαταγή του Υπουργού των Οικονομικών έχουσαι ως ακολούθως:

Αριθ. Πρωτ. Ε. 1712

Αθήναι, 11 Φεβρουαρίου 1977

Έχοντας υπόψη:

Τις αντικειμενικές δυσχέρειες για την έγκαιρη εκκαθάριση των λογαριασμών μισθοδοσίας του πλοίαρχου και τήν, από αυτό το λόγο, αδυναμία των υποχρέων να χορηγούν εμπρόθεσμα τις βεβαιώσεις για τις αποδοχές που κατέβαλαν στους αξιωματικούς των εμπορικών πλοίων, αποφασίζουμε:

Ορίζουμε όπως, από το οικονομικό έτος 1977, τα φυσικά πρόσωπα που αποκτούν εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, ως αξιωματικοί εμπορικών πλοίων, υποβάλλουν τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος μέχρι 10 Απριλίου του οικείου οικονομικού έτους.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθμ. Πρωτ. Ε. 3242

Αθήναι, 12 Μαρτίου 1977

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της περιπτώσεως γ' της παραγράφου 7 του άρθρου 47 του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος» καθώς αυτό ισχύει.

2. Την αντικειμενική αδυναμία των διοικήσεων των οργανώσεων των ελευθέρων επαγγελματιών, για την έγκαιρη κατάρτιση και αποστολή στον αρμόδιο Νομάρχη του πίνακα των αντιπροσώπων τους για το έτος 1977, αποφασίζουμε:

Παρατείνουμε, κατ' εξαίρεση για το έτος 1977, ως τις 20 Απριλίου 1977 την προθεσμία που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο της περιπτώσεως γ' της παραγράφου 7 του άρθρου 47 του Ν.Δ. 3323/1955, για την κατάρτιση και αποστολή στον αρμόδιο Νομάρχη, από τις διοικήσεις των οργανώσεων των ελευθέρων επαγγελματιών, του πίνακα των αντιπροσώπων τους.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 3398

Αθήναι, 17 Μαρτίου 1977

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας εισοδήματος».

2. Την ανάγκη απλουστεύσεως της διαδικασίας ή οποία ακολουθείται κατά την καταβολή του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων, αποφασίζουμε:

Ορίζουμε ότι ο φορολογούμενος δύναται να καταβάλει έως και το μήνα Δεκέμβριο του οικείου οικονομικού έτους, το συνολικό ποσό της οφειλής του, που προκύπτει βάσει της αρχικής δηλώσεώς του, εφόσον αυτό το ποσό δεν υπερβαίνει τις πεντακάσιες (500) δραχμές.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Αθήναι, 17 Μαρτίου 1977

Αριθ. Πρωτ. Ε. 3399

Έχοντας υπόψη:

1. Την διάταξη της περιπτώσεως α' της παρ. 1 του άρθρου 59 του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος».

2. Την ανάγκη απλουστεύσεως της διαδικασίας, ή οποία ακολουθείται κατά την εκκαθάριση και βεβαίωση του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων, αποφασίζουμε:

Ορίζουμε ότι αμελείται ή βεβαίωση του συνολικού ποσού της οφειλής, που προκύπτει βάσει των δηλώσεων οι οποίες

υποβάλλονται από τα φυσικά πρόσωπα, εφόσον αυτό το ποσό δεν υπερβαίνει τις πενήντα (50) δραχμές.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 13631

Αθήναι, 28 Σεπτεμβρίου 1977

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 47 του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος» ως τούτο ισχύει.

2. Τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 59 του αυτού ως άνω Ν. Δ/τος.

3. Την ανάγκη επιταχύνσεως του βεβαιωτικού έργου των Οικονομικών Εφοριών και διευκολύνσεως των φορολογουμένων, οτινες υποβάλλουν αρχική ή συμπληρωματική δήλωση περί του εισοδήματός των εκ της άσκησης ελευθερίου επαγγέλματος, ως τούτο προσδιορίζεται τεκμηριωώς υπό του Οικονομικού Εφόρου, βάσει των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 47 του Ν.Δ. 3323/1955,

αποφασίζουμεν

Έγκρινουμε όπως, φόρος βεβαιούμενος εντός του οικείου οικονομικού έτους ή εις χρόνον μεταγενέστερον της λήξεως αυτού βάσει αρχικής ή συμπληρωματικής δηλώσεως υποβαλλομένης κατά τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 47 του Ν.Δ. 3323/1955, καταβάλλεται εις εξ ίσας μηνιαίας δόσεις, της πρώτης καταβάλλομένης εντός του επομένου από της βεβαιώσεως μηνός.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 3714/816

Αθήναι, 22 Μαρτίου 1977

Έχοντας υπόψη ότι:

α) Η ισχύς των διατάξεων του Ν.Δ. 1297/1972 «περί παροχής φορολογικών κινήτρων δια την συγχώνευσιν ή μετατροπήν επιχειρήσεων προς δημιουργίαν μεγάλων οικονομικών μονάδων», λήγει την 31 Δεκεμβρίου 1977.

β) Για την διευκόλυνση της δημιουργίας μεγάλων οικονομικών μονάδων κρίνεται αναγκαία ή τροποποίηση των διατάξεων του πιο πάνω Νομ. Διατάγματος, σύμφωνα και με τις προτάσεις της Επιτροπής του Πενταετούς Προγράμματος Οικονομικής Ανάπτυξης και της Ειδικής Επιτροπής μελέτης των φορολογικών κινήτρων,

αποφασίζουμε

Παρατείνουμε την προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 1297/1972 για τις δηλώσεις που πρέπει να υποβληθούν στον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο μετά την κοινοποίηση της παρούσης, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977, εάν ή προθεσμία που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού λήγει πρό της 31 Δεκεμβρίου 1977.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 15767/3830

Αθήναι, 15 Νοεμβρίου 1977

Έχοντας υπόψη ότι:

α. Η ισχύς των διατάξεων του Ν.Δ. 1297/1972 «περί παροχής φορολογικών κινήτρων δια την συγχώνευσιν ή μετατροπήν επιχειρήσεων προς δημιουργίαν μεγάλων οικονομικών μονάδων», λήγει την 31 Δεκεμβρίου 1977.

β. Για την διευκόλυνση της δημιουργίας μεγάλων οικονομικών μονάδων κρίνεται αναγκαία η τροποποίηση των διατάξεων του ως άνω Νομ. Διατάγματος, σύμφωνα και με τις προτάσεις της Έπιτροπής του πενταετούς προγράμματος Οικονομικής Αναπτύξεως και της Ειδικής Έπιτροπής που μελέτησε τα φορολογικά κίνητρα.

γ. Την υπ' αριθ. Ε.3714/816/22.3.1977 απόφασή μας, η οποία θα κυρωθεί με νόμο, με την οποία παρατάθηκε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977, η προθεσμία που προβλέπεται από τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 1297/1972 για τις δηλώσεις που έπρεπε να υποβληθούν στον αρμόδιο Οίkon. Έφορο μετά την 22 Μαρτίου 1977.

δ. Το γεγονός ότι δεν προβλέπεται να έχει ψηφισθεί από τη νέα Βουλή μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977 ο νέος νόμος για τα φορολογικά κίνητρα για τη δημιουργία μεγάλων Οικονομικών μονάδων,

αποφασίζουμε

Παρατείνουμε την προθεσμία που ορίζεται στην υπ' αριθ. Ε.3714/816/22.3.1977 απόφασή μας μέχρι 30 Μαρτίου 1978, εάν η προθεσμία που προβλέπεται από τις διατάξεις του ανωτέρω άρθρου λήγει πρό της 30 Μαρτίου 1978.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 9846/2231

11 Ιουλίου 1977

Η προθεσμία για την υποβολή των δηλώσεων του φόρου υπεραξίας Ν. 542/1977, η οποία λήγει τη δεκάτη (10) Ιουλίου 1977, παρατείνεται μέχρι και την είκοστή (20) Ιουλίου 1977.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 3433/958

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας.

Αθήναι, 29 Μαρτίου 1978

Έχοντας υπόψη ότι:

α. Η ισχύς των διατάξεων του Ν.Δ. 1297/1972 «περί παροχής φορολογικών κινήτρων δια την συγχώνευση ή μετατροπήν επιχειρήσεων προς δημιουργίαν μεγάλων οικονομικών μονάδων», έληξε την 31 Δεκεμβρίου 1977.

β. Για την διευκόλυνση της δημιουργίας μεγάλων οικονομικών μονάδων κρίθηκε αναγκαία η τροποποίηση των διατάξεων του ως άνω Νομ. Διατάγματος, σύμφωνα και με τις προτάσεις της Έπιτροπής του πενταετούς προγράμματος Οικονομικής Αναπτύξεως και της Ειδικής Έπιτροπής που μελέτησε τα φορολογικά κίνητρα.

γ. Τις υπ' αριθ. Ε.3714/816/22.3.1977 και Ε.15767/3830/15.11.1977 αποφάσεις μας, οι οποίες θα κυρωθούν με νόμο, με τις οποίες παρατάθηκε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977 και 30 Μαρτίου 1978 αντίστοιχα η προθεσμία που προβλέπεται από τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 1297/1972 για τις δηλώσεις που έπρεπε να υποβληθούν στον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο μετά την 22 Μαρτίου 1977.

δ. Ότι δεν προβλέπεται να έχει ψηφισθεί από τη Βουλή μέχρι 30 Μαρτίου 1978 ο νέος νόμος για τα φορολογικά κίνητρα για τη δημιουργία μεγάλων οικονομικών μονάδων, αποφασίζουμε:

Παρατείνουμε την προθεσμία που ορίζεται στην υπ' αριθ. Ε. 15767/3830/15.11.1977 απόφασή μας μέχρι 30 Ιουνίου 1978, εάν η προθεσμία που προβλέπεται από τις διατάξεις του ανωτέρω άρθρου λήγει πρό της 30 Ιουνίου 1978.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 6027/1729

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας.

Αθήναι, 27 Ιουνίου 1978

Έχοντας υπόψη ότι:

α. Η ισχύς των διατάξεων του Ν.Δ. 1297/1972 «περί παροχής φορολογικών κινήτρων δια την συγχώνευση ή μετατροπήν επιχειρήσεων προς δημιουργίαν μεγάλων οικονομικών μονάδων», έληξε την 31 Δεκεμβρίου 1977.

β. Για την διευκόλυνση της δημιουργίας μεγάλων οικονομικών μονάδων κρίθηκε αναγκαία η τροποποίηση των διατάξεων του ως άνω Νομ. Διατάγματος, σύμφωνα και με τις προτάσεις της Έπιτροπής του πενταετούς προγράμματος Οικονομικής Αναπτύξεως και της Ειδικής Έπιτροπής που μελέτησε τα φορολογικά κίνητρα.

γ. Τις υπ' αριθ. Ε.3714/816/22.3.1977, Ε.15767/3830/15.11.1977 και Ε. 3433/958/29.3.1978 αποφάσεις μας, οι οποίες θα κυρωθούν με νόμο, με τις οποίες παρατάθηκε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977, 30 Μαρτίου 1978 και 30 Ιουνίου 1978 αντίστοιχα, η προθεσμία που προβλέπεται από τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 1297/1972 για τις δηλώσεις που έπρεπε να υποβληθούν στον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο μετά την 22 Μαρτίου 1977.

δ. Ότι δεν προβλέπεται να έχει ψηφισθεί από τη Βουλή μέχρι 30 Ιουνίου 1978 ο νέος νόμος για τα φορολογικά κίνητρα για τη δημιουργία μεγάλων οικονομικών μονάδων, αποφασίζουμε:

Παρατείνουμε την προθεσμία που ορίζεται στην υπ' αριθ. Ε. 3433/958/29.3.1978 απόφασή μας μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1978, εάν η προθεσμία που προβλέπεται από τις διατάξεις του ανωτέρω άρθρου λήγει πρό της 30 Σεπτεμβρίου 1978.

Ο Υπουργός

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθ. Πρωτ. Κ. 8173/422

Αθήναι, 21 Ιουνίου 1978

Έχοντας υπόψη:

Την ανάγκη της σύντομης περαιώσεως των έκκρεμων φορολογικών υποθέσεων και της εγκαίρης δεδαιώσεως και εισπράξεως των εσόδων του Δημοσίου από φόρους, τέλη, εισφορές υπέρ αυτού ή τρίτων, αποφασίζουμε:

1. Υπόχρεοι, που δεν υπέβαλαν δήλωση ή υπέβαλαν ανακριδή δήλωση, για την καταβολή των κατωτέρω φόρων, τελών ή εισφορών υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, μπορούν να υποβάλουν στον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο μέχρι 31 Οκτωβρίου 1978 αρχική ή συμπληρωματική δήλωση χωρίς επίβολη πρόσθετου φόρου, προσκυζήσεως, προστίμου ή άλλης οποιασδήποτε κυρώσεως, λόγω εκπροθέσμου.

α) Φόρου Εισοδήματος, για τα εισοδήματα που αποκτήθηκαν μέχρι και του ημερολογιακού έτους 1977, καθώς και του φόρου των άρθρων 16—29 του Ν. 542/1977.

β) Φόρου Κληρονομιών — Δωρεών — Προικιών, για τις φορολογικές υποχρεώσεις που γεννήθηκαν μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977.

γ) Φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων, για τις μεταβιβάσεις που συνετέλεσαν μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977.

δ) Φόρου ακινήτου περιουσίας, για τα μέχρι και το 1978 ημερολογιακά έτη.

ε) Φόρου Κύκλου εργασιών, φόρου πολυτελείας, ειδικού φόρου καταναλώσεως Ν.Δ. 3829/1958 και φόρου καταναλώσεως κερμάτων ύλων και απορρυπαντικών, για τα αναθέματα έσοδα που πραγματοποιήθηκαν μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977.

στ) Φόρου καταναλώσεως στα επιβατικά αυτοκίνητα που κατασκευάζονται στο εσωτερικό και φόρου καταναλώσεως στα λιπαντικά έλαια, για τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977.

ζ) Τελών χαρτοσήμου, για έγγραφα που καταρτίσθηκαν και συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977.

η) Φόρου άρθρου 5 του Α.Ν. 843/1948, για τις διδου-
λεμένες αποδοχές μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977.

δ) Εισφορές υπέρ ΟΓΑ — Δήμων και Κοινοτήτων του άρθρου 10 και εισφορές υπέρ ΟΓΑ του άρθρου 6' της περι-
πτώσεως Ζ' της παρ. 1 του άρθρου 11 του Ν. 4169/1961, όπως ισχύει, για συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977.

ι) Όποιουδήποτε άλλου φόρου, τέλους εισφοράς ή κρατή-
σεως υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, που δεν περιλαμβάνεται στις περιπτώσεις α' έως και δ' εφόσον ή σχετική υποχρέωση γεννήθηκε μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 1977.

Στις ανωτέρω ρυθμίσεις των περιπτώσεων α' μέχρι και ι' περιλαμβάνονται και οι φόροι και εισφορές υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων που συμβαδίζουν με τους ανωτέρω φόρους, κα-
θώς και η εισφορά του Ν.Δ. 44/1974 και των άρθρων 15—
20 του Ν. 257/1976.

2. Η προθεσμία υποβολής της αρχικής ή συμπληρωματι-
κής δηλώσεως, κατά τις διατάξεις της παρ. 1, δεν αναστέλλ-
ει τη διαδικασία ελέγχου των δηλώσεων και βεβαιώσεως
των φόρων, τελών, εισφορών κλπ., από τον αρμόδιο Οικονομι-
κό Έφορο.

3. Οι διατάξεις της παρ. 1 εφαρμόζονται ανάλογα και
στις υποθέσεις για τις οποίες μέχρι εκδόσεως της παρούσης
αποφάσεως:

α) έχουν κοινοποιηθεί φύλλα ελέγχου ή πράξεις του Οίκο-
νομικού Εφόρου και δεν έχουν οριστικοποιηθεί, και

β) έχουν άσκηθεί εμπρόθεσμες προσφυγές και παραμένουν
στην Οίκον. Έφορία ή έχουν διαβιβασθεί για έκδικαση στο
Διοικητικό Πρωτοδικείο και δε συζητήθηκαν.

4. Επίσης, στις υποθέσεις της προηγούμενης παραγρά-
φου είναι δυνατή και η εξώδικη λύση της διαφοράς, κατά-
πιν αίτησεως του υποχρέου, ή οποία πρέπει να υποβληθεί στον
αρμόδιο Οίκον. Έφορο μέχρι 31 Αυγούστου 1978.

Εάν η υπόθεση έχει διαβιβασθεί στο Διοικητικό Πρωτο-
δικείο, ο Οίκον. Έφορος προτείνει την αναβολή της συζητή-
σεως της προσφυγής, ή οποία παρέχεται κατά την κρίση του
Πρόεδρου του Δικαστηρίου και πάντως όχι πέραν του διμή-
νου.

Σε περίπτωση που θα πραγματοποιηθεί ή εξώδικη λύση
της διαφοράς ο υπόχρεος απαλλάσσεται από πρόσθετο φόρο,
προσαύξηση, πρόστιμο ή άλλη κύρωση.

Υποθέσεις που περαιώθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις
της παρούσης, επιστρέφονται από το Διοικητικό Πρωτοδι-
κείο, στον αρμόδιο Οίκον. Έφορο, ύστερα από έγγραφό του
και ή έκκρεμής δίκη θεωρείται αυτοδικαίως καταργημένη.

5. Για υποθέσεις φόρου μεταβίβασης ακινήτων που εκκρε-
μούν και δεν έχουν συζητηθεί σε πρώτο βαθμό, κατά την έκ-
δοση της παρούσης, ενώπιον των Διοικητικών Πρωτοδικείων,
ο υπόχρεος δύναται με δήλωσή του, που θα υποβληθεί μέχρι
31 Οκτωβρίου 1978, να αποδεχθεί το εβδομήντα τοις εκα-
τό (70%) της διαφοράς μεταξύ του ποσού του κυρίου φόρου
μετά των φόρων και δικαιωμάτων υπέρ τρίτων που καταλογί-
στηκε από τον Οικονομικό Έφορο και του αντίστοιχου ποσού
τούτων. θάσει της δηλώσεως που υπέβαλε.

Η δήλωση αυτή κατατίθεται στον αρμόδιο Οικονομικό Έ-
φορο ή όποιον τη διαβιβάζει χωρίς καθυστέρηση στο Διοικη-
τικό Πρωτοδικείο που απευθύνεται.

Εάν ο υπόχρεος υπέβαλε και αίτηση για εξώδικη λύση
της διαφοράς, σύμφωνα με την παράγραφο 4 της παρούσης,
ή δήλωση διαβιβάζεται μόνον σε περίπτωση που θα μεταβι-
ωθεί ή εξώδικη λύση της διαφοράς. Η δήλωση που θα πε-
ριέλθει στο Δικαστήριο δεν ανακαλείται και ή υπόθεση θεω-
ρείται περαιωθείσα. Στην περίπτωση αυτή ή δίκη καταργεί-
ται χωρίς να εκδοθεί απόφαση.

Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων εφαρμόζονται ά-
νάλογα στις υποθέσεις φορολογίας ακινήτου περιουσίας,
εφόσον ο υπόχρεος αποδεχθεί την καταβολή του πενήντα τοις
εκατό (50%) της διαφοράς του ποσού του κύριου φόρου,
που καταλογίσθηκε από τον Οίκον. Έφορο και του αντίστοι-
χου ποσού τούτου θάσει της δηλώσεως που υπέβαλε, β) στις
περιπτώσεις που έχουν επιβληθεί πάσης φύσεως αυτοτελή
πρόστιμα, εφόσον ο υπόχρεος αποδεχθεί την καταβολή του
πενήντα τοις εκατό (50%) αυτών και γ) στις υποθέσεις φο-
ρολογίας κληρονομιών, δωρεών και προικιών, ως προς το
φόρο που αναλογεί μόνο σε ακίνητα. Σε περίπτωση που ή φο-
ρολογική διαφορά άρρα και άλλα εκτός από ακίνητα περιου-
σιακά στοιχεία, αυτή θεωρείται, ότι επιλύθηκε μερικώς και
ή προσφυγή, που είχε άσκηθεί, ισχύει για τα υπόλοιπα εκτός
από τα ακίνητα περιουσιακά στοιχεία.

Για τις υποθέσεις που θα περαιωθούν με την ανωτέρω
διαδικασία διαγράφεται ο πρόσθετος φόρος που έχει κατα-
λογισθεί.

Στοιχεία που θα προκύψουν από την περαίωση υποθέσεων
με την ανωτέρω διαδικασία δεν μπορούν να αποτελέσουν συγ-
κριτικά στοιχεία για τον προσδιορισμό της αξίας άλλων άκι-
νήτων για την επιβολή οποιουδήποτε φόρου.

Οι διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται και
επί των υποθέσεων της παραγράφου 3 της αποφάσεως που
άρρουν φόρους μεταβίβασης ακινήτων, ακινήτου περιουσίας,
κληρονομιών, δωρεών και προικιών ή αυτοτελή πρόστιμα.

6. Ο φόρος, το τέλος ή εισφορά που οφείλεται θάσει:
α) της αρχικής ή συμπληρωματικής δηλώσεως των παρα-
γράφων 1 και 3), β) της εξώδικης λύσεως της διαφοράς που
προβλέπεται από την παράγραφο 4 και γ) της δηλώσεως
της παραγράφου 5 της παρούσης, καταβάλλεται σε δέκα (10)
ίσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες ή πρώτη είναι πληρωτέα
στον επόμενο από τη βεβαίωση μήνα.

Όσοι εξοφλούν μέσα στην προθεσμία καταβολής της πρώ-
της δόσεως, ολόκληρο το ποσό του οφειλόμενου φόρου, τέλους
ή εισφοράς, έχουν δικαίωμα σε έκπτωση ποσοστού δέκα (10)
τοις εκατό (10%) στο οφειλόμενο ποσό.

Για την καταβολή των φόρων: α) κληρονομιών - δωρεών
- προικιών και β) των άρθρων 16—29 του Ν. 542/1977,
ισχύουν αντίστοιχα οι διατάξεις του άρθρου 82 του Ν.Δ.
118/1973 και της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του Ν.
542/1977.

Ο Υπουργός

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Άρ.Π. Πρωτ. Κ. 8367/438

Αθήνα, 29 Ιουνίου 1978

Έχοντας υπόψη την υπ' άρ.Π. Κ. 8173/422 της 21 Ιου-
νίου 1978 απόφασή μας «περί παροχής διευκολύνσεων για την
περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων», αποφασίζουμε:

Αντικαθιστούμε την διάταξη της περιπτώσεως (γ) του
τετάρτου εδαφίου της παραγράφου 5 της υπ' άρ.Π. Κ. 8173/
422/21.6.1978 αποφάσεώς μας, από της εκδόσεώς της, ως
κατωτέρω:

(γ) στις υποθέσεις φορολογίας κληρονομιών, δωρεών και
προικιών, εφόσον ο υπόχρεος αποδεχθεί την καταβολή του
εβδομήντα τοις εκατό (70%) της διαφοράς μεταξύ του πο-
σού του κυρίου φόρου μετά των φόρων και δικαιωμάτων υπέρ
τρίτων, που καταλογίσθηκε από τον Οικονομικό Έφορο και
του αντίστοιχου ποσού τούτων θάσει της δηλώσεως που υπέ-
βαλε, ως προς το φόρο που αναλογεί μόνο σε ακίνητα και με-
τοχές ανωνύμων εταιρειών που δεν έχουν εισαχθεί στο Χρη-
ματιστήριο. Σε περίπτωση που ή φορολογική διαφορά άρρα
και άλλα, εκτός από ακίνητα και μετοχές ανωνύμων εται-
ρειών που δεν έχουν εισαχθεί στο Χρηματιστήριο περιουσιακά
στοιχεία, ή διαφορά θεωρείται ότι επιλύθηκε μερικώς και ή

προσφυγή, που είχε ασκηθεί, ισχύει για τὰ υπόλοιπα, εκτός από τὰ ακίνητα και τις μετοχές, περιουσιακά στοιχεία».

Ο Υπουργός

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

2. Κυρούνται και έχουν ισχύον νόμου, αρ' ης ἐξεδόθησαν, αὐ' ὑπ' ἀριθ. Κ.9032/569 ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1978 καὶ Κ.9621/595 ἀπὸ 16 Αὐγούστου 1978 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι ὡς ἀκολουθῶς :

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 9032/569 Ἀθῆναι, 25 Ἰουλίου 1978

Ἐχοντας ὑπόψη τὴν ὑπ' ἀριθ. Κ.8173/422 ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1978 ἀπόφασή μας «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων γιὰ τὴν περαιώση ἐκκρεμῶν φορολογικῶν υποθέσεων», ὅπως τροποποιήθηκε μετὰ τὴν Κ.8367/438 ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1978 ὁμοία, ἀποφασίζουμε :

Οἱ διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. Κ.8173/422 ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1978 ἀποφάσεώς μας «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων γιὰ τὴν περαιώση ἐκκρεμῶν φορολογικῶν υποθέσεων», ὅπως τροποποιήθηκε μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. Κ.8367/438 ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1978 ὁμοία, ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ στὶς ἀναφερόμενες στὴν ἀπόφαση αὐτὴ φορολογικὲς ὑποθέσεις, γιὰ τὶς ὁποῖες κοινοποιήθηκαν μετὰ τὴν 21 Ἰουνίου 1978 ἡ δὲ κοινοποιήθουν ἐφεξῆς καὶ μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1978 φύλλα ἐλέγχου ἢ καταλογιστικὲς πράξεις, ἐφόσον ὑποβλήθηκε ἡ δὲ ὑποβληθῇ αἴτηση ἐξωδίκις λύσεως τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς καὶ πάντως ὄχι πέραν τῆς 31.10.78 ἢ ἡμέλειν ὑποβληθῇ μέχρι καὶ τῆς αὐτῆς χρονολογίας δήλωση ἀποδοχῆς τῶν ποσῶν τῶν φορολογικῶν διαφορῶν ποὺ ἀναφέρονται, κατὰ περίπτωσιν, στὴν παράγραφο 5 τῆς παραπάνω ἀποφάσεώς μας.

Ο Υπουργός

Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ.9621/595 Ἀθῆναι 16 Αὐγούστου 1978

Ἐχοντας ὑπόψη τὴν ὑπ' ἀριθ. Κ.8173/422 ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1978 ἀπόφασή μας «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων γιὰ τὴν περαιώση ἐκκρεμῶν φορολογικῶν υποθέσεων», ὅπως τροποποιήθηκε μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. Κ.8367/438 ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1978 καὶ Κ.9032/569 ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1978 ὁμοίαις, ἀποφασίζουμε :

1. Οἱ διατάξεις τῆς παρ. 4 τῆς ἀποφάσεώς μας ἀριθ. Κ.8173/422/21.6.1978, ὅπως τροποποιήθηκε μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. Κ.8367/438/29.6.1978 ἀπόφασή μας, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ στὶς ὑποθέσεις γιὰ τὶς ὁποῖες μέχρι σήμερα ἔχουν ἀσκηθεῖ ἐμπρόθεσμες ἐφέσεις καὶ δὲν ἔχουν συζητηθεῖ.

2. Τὸ τελευταῖο ἐδάφιο τῆς παρ. 1 τῆς ἄνω ἀποφάσεώς μας, ἀντικαθίσταται, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, ὡς ἀκολουθῶς :

«Στὶς ἀνωτέρω ρυθμίσεις τῶν περιπτώσεων α' μέχρι καὶ ι' περιλαμβάνονται καὶ οἱ φόροι καὶ εἰσφορὲς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων ποὺ συμβεβαιώνονται μετὰ τοὺς ἀνωτέρω φόρους, καθὼς καὶ οἱ εἰσφορὲς τοῦ Ν.Δ. 44/1974 καὶ τῶν ἄρθρων 1—20 τοῦ Ν. 257/1976».

3. Σὲ περίπτωσιν ποὺ ὑπόθεσις φορολογίας ἀκινήτου περιουσίας περαιώθηκε ὁριστικὰ μετὰ ἀποδοχὴ ποσῶν τοῦ 50% τοῦ ἀμφισβητούμενου φόρου, κατὰ τὰ ὁριζώμενα στὶς παρ. 3 καὶ 5 τῆς ἀποφάσεώς μας Κ.8173/422/21.6.1978, ὅπως τροποποιήθηκε μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. Κ.9032/569/25.7.1978 ὁμοία, καὶ ὁ φορολογούμενος, γιὰ ὑπόθεσιν τῆς ἴδιας φορολογίας τῶν ἐπομένων μέχρι καὶ τοῦ 1978 ἐτῶν, ἔστω καὶ ἂν δὲν κοινοποιήθηκε πράξις, ὑποβάλλει στὸν Οἶκον. Ἐφορῶν, μέχρι καὶ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1978, δήλωση μετὰ τὴν ὁποία ἀποδέχεται τὸ συνολικὸ ποσὸ τοῦ φόρου (δηλώσεως καὶ ἀμφισβητηθέντος ποσοῦ) ποὺ προσδιορίστηκε ὁριστικὰ γιὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενο ἔτος, ἢ ὑπόθεσις γιὰ τὰ ἔτη αὐτὰ περαιώνεται χωρὶς τὴν ἐπιβολὴν προσθέτου φόρου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι δὲν ἔχει ἐπέλθει ὁποιαδήποτε μεταβολὴ στὰ ὑποκείμενα σὲ φορολογία ἀκίνητα ἢ ἐμπράγματα ἐπὶ τούτων δικαιώματα.

4. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ δὲ κυρῶνται μετὰ νόμο.

Ο Υπουργός

Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

3. Αἱ διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. Κ. 8173/422/Πολ.83 ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1978 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων γιὰ τὴν περαιώση ἐκκρεμῶν φορολογικῶν υποθέσεων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Κ.8367/438/Πολ. 89 ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1978 ὁμοίας, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην φορολογικῶν υποθέσεων διὰ τὰς ὁποίας ἡ φορολογικὴ ἐνοχὴ ἐγεννήθη ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τῆς ἀποφάσεως ταύτης προθεσμῶν καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἐκοινοποιήθησαν μετὰ τὴν 21 Ἰουνίου 1978 ἡ δὲ κοινοποιήθουν ἐφεξῆς φύλλα ἐλέγχου ἢ καταλογιστικαὶ πράξεις, ἐφόσον ὑποβλήθη ἡ δὲ ὑποβληθῇ αἴτησις ἐξωδίκις λύσεως τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς ἢ δὲ ὑποβληθῇ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δήλωσις ἀποδοχῆς τῶν ποσῶν τῶν φορολογικῶν διαφορῶν αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται, κατὰ περίπτωσιν, εἰς τὴν παράγραφο 5 τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως.

Ἐπὶ ὑποβληθεισῶν δηλώσεων φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, διὰ μεταβιβάσεως ἀκινήτων γενομένης μέχρι καὶ 31 Δεκεμβρίου 1977, δι' ἧς ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς προσδιώρισε προσωρινῶς τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου, κατ' ἄρθρον 8 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 1521/1951, τὴν ὁποίαν ὁ φορολογούμενος δὲν ἀπέδεχθη ἐμπροθέσμως, ἐπιτρέπεται ἡ λύσις τῆς διαφορᾶς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τῆς κυρουμένης ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἐφαρμοζομένης ἀναλόγως, τοῦ φορολογουμένου δικαιουμένου νὰ ἀποδεχθῇ, διὰ δηλώσεως τοῦ ὑποβαλλομένου μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1978, τὸ 70% τῆς διαφορᾶς τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογούντος ἐπὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ δηλωθέντος τιμήματος καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προσδιορισθείσης προσωρινῆς ἀγοραίας ἀξίας.

4. Ἐπὶ ὑποθέσεων φόρου εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων οἰκονομικοῦ ἔτους 1978, αἵτινες ἐπεραιώθησαν κατόπιν διοικητικῆς ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ὑπ' ἀριθ. Κ.8173/422/21.6.1978 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διαγράφεται ὁ ἐπιβληθεὶς πρόσθετος φόρος, ὁ δὲ βεβαιωθείς φόρος καταβάλλεται εἰς δέκα (10) ἴσας μηνιαίας δόσεις ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη καταβάλλεται ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΠΛΟΙΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ

Ἄρθρον 24.

Δήλωσις καὶ καταβολὴ φόρου πλοίων πρώτης κατηγορίας καὶ ὑπολογισμὸς φόρου καὶ εἰσφορᾶς πλοίων πολλαπλῆς χωρητικότητος.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 14 τοῦ Ν. 27/1975 «περὶ φορολογίας πλοίων, ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἐγκαταστάσεως ἀλλοδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων», προστίθενται τρία ἐδάφια ἔχοντα ὡς ἀκολουθῶς :

«Διὰ τὰ πλοῖα τὰ τιθέμενα ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν μετὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ὁφείλεται φόρος ἀπὸ τοῦ ἐπομένου τῆς ὑψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ἐπὶ τοῦ πλοίου μηνός, ὑπολογίζεται δὲ εἰς τόσα δωδέκατα, ὅσοι οἱ μῆνες μέχρι τέλους τοῦ ἔτους. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ δήλωσις ἐπιδίδεται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ὑψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ἐπὶ τοῦ πλοίου, ὁ δὲ ὁφειλόμενος φόρος καταβάλλεται εἰς ἰσοπέτους μηνιαίας δόσεις μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, τῆς πρώτης δόσεως καταβάλλομένης ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐμπροθέσμου δηλώσεως. Ἐν περιπτώσει ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς ὑψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας, ὁ ὁφειλόμενος φόρος καταβάλλεται ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς δηλώσεως».

2. Είς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Ν. 27/1975 προστίθεται παράγραφος 5 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«5. Πρὸς ὑπολογισμόν τοῦ φόρου ἢ τῆς εἰσφορᾶς πλοίου ἐφωδιασμένου διὰ πιστοποιητικῶν πολλαπλῆς ὀλικῆς καὶ καθαρᾶς χωρητικότητος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐν τῷ πιστοποιητικῷ καταμετρήσεως ἀναγραφόμενων ὀλικῶν ἢ καθαρῶν κατὰ περίπτωσιν χωρητικότητων».

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν τιθεμένων ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1977 καὶ ἐφεξῆς. Εἰδικῶς διὰ τὰ πλοία, τὰ τεθέντα ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1977 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καταβαλλομένων τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐμπροθέσμου δηλώσεως ἀνευ προσαυξήσεως.

Ἄρθρον 25.

Συμφητισμός ἢ ἐπιστροφή φόρου καὶ εἰσφορᾶς καὶ μὴ βεβαίωσις φόρου ἐπὶ τῶν μικρῶν πλοίων.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν. 27/1975 προστίθεται παράγραφος 4 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«4. Φόροι καὶ εἰσφοραὶ τοῦ παρόντος νόμου καταβληθέντος ἀχρεωστικῶς δι' οἰονδήποτε λόγον, συμφητίζονται πρὸς ὀφειλόμενον φόρον ἢ εἰσφοράν, ἐὰν δὲ δὲν ὀφείλονται τοιοῦτοι, ἐπιστρέφονται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπισήμου τιμῆς ἀγορᾶς συναλλαγμάτων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιστροφῆς. Τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς ἐπιστροφῆς ἀχρεωστικῶς καταβληθέντων φόρου καὶ εἰσφορᾶς δύναται νὰ χρησιμοποιεῖται διὰ δαπάνας μισθοδοσίας προσωπικοῦ καὶ λοιπὰ ἐξοδα λειτουργίας τοῦ πλοίου ἢ πλοίων ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν τῆς αὐτῆς διαχειρίσεως ἢ διὰ δαπάνας λειτουργίας γραφείου ἢ ὑποκαταστήματος ὑπαχθέντος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 25».

2. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου τῶν πλοίων τῆς δευτέρας κατηγορίας ἐνεργεῖται εἰς δραχμὰς οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὧσιν οὗτος διαθέτει στοιχείων διὰ τὴν χωρητικότητά ἐκάστου πλοίου. Διὰ πλοία ὀλικῆς χωρητικότητος μέχρι καὶ πεντήκοντα (50) κῶρων, ἐξαιρέσει τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν Ν. 438/1976 «περὶ τουριστικῶν πλοίων καὶ πλοιαρίων καὶ ναυταθλητικῶν σκαφῶν καὶ ρυθμίσεως θασμολογικῶν καὶ φορολογικῶν θεμάτων ἐπὶ πλοίων, ὡς καὶ ἐπὶ πλοιαρίων ἀναψυχῆς», ὁ ὀφειλόμενος φόρος ἀμελεῖται μὴ ἐνεργουμένης βεβαίωσεως τινός».

3. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 27/1975. Τὰ καταβληθέντα ὑπὸ τῶν ὑποχρέων διὰ πλοία ὀλικῆς χωρητικότητος μέχρι καὶ πεντήκοντα (50) κῶρων ποσὰ φόρου δὲν ἐπιστρέφονται οὐδὲ συμφητίζονται. Διὰ τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω πλοία, βεβαιωθέντα καὶ μὴ καταβληθέντα ποσὰ φόρου διαγράφονται, ἀμελεῖται δὲ ἡ βεβαίωσις τυχόν ὀφειλομένων ποσῶν φόρου βάσει οἷουδήποτε τίτλου βεβαίωσεως.

Ἄρθρον 26.

Πρόσθετος φόροι.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 18.

Πρόσθετος φόροι.

1. Οἱ ὑποβάλλοντες δήλωσιν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένης προθεσμίας, ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόσθετον φόρον, λόγῳ ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ βάσει τῆς δηλώσεως ὀφειλομένου φόρου καὶ ὀριζόμενον εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%), δι' ἑκάστον μῆνα ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς

προθεσμίας ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως. Ὁ πρόσθετος οὗτος φόρος δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν τέταρτον (1/4) τοῦ φόρου, τοῦ ὀφειλομένου βάσει τῆς δηλώσεως.

2. Οἱ ὑποβάλλοντες ἀνακριθεὶς δήλωσιν ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόσθετον φόρον, λόγῳ ἀνακριθείας τῆς δηλώσεως, ὀριζόμενον εἰς πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) τοῦ φόρου, τοῦ ὁποίου τὴν πληρωμὴν θὰ διέφευγον διὰ τῆς ἀνακριθείας.

3. Οἱ μὴ ὑποβάλλοντες παντάπασιν δήλωσιν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετον φόρον λόγῳ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως, ὀριζόμενον εἰς ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100%) τοῦ ἀναλογούντος φόρου.

4. Οἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους πρόσθετοι φόροι ἐπιβάλλονται μὴ ἐξεταζομένης τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ δόλου, εἴτε ἀμελείας τοῦ ὑποχρέου.

Ἄρθρον 27.

Ὑπολογισμός τοῦ φόρου καὶ εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν μεταβιβαζομένων ἢ ὑποθήκευσμένων πλοίων.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθρου 19 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἀπαγορεύεται ἡ καταχώρησις ἐν τῷ νηολογίῳ πράξεων μεταβιβάσεως ἢ ὑποθήκευσεως τῶν εἰς φόρον καὶ εἰσφορὰν τοῦ παρόντος νόμου ὑποκειμένων πλοίων ἀνευ προσαγωγῆς βεβαιώσεως τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὅτι ἔχουν ἐκπληρωθῇ αἱ πρὸς τὸ Δημόσιον φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ πλοιοκτήτου καὶ ἔχουν ἐξοφληθῇ οἱ βαρύνοντες τὸ πλοῖον πάσης φύσεως φόροι καὶ εἰσφοραὶ τοῦ Δημοσίου, οἱ ἀναλογούντες μέχρι τοῦ χρόνου ἰσχύος τῆς ἐκδοθείσης ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου βεβαιώσεως διὰ τὴν μεταβίβασιν ἢ ὑποθήκυσιν τοῦ πλοίου.

Ἐὰν διὰ τῆς μεταβιβάσεως τὸ πλοῖον δὲν τίθεται ὑπὸ ξένην σημαίαν, ὁ φόρος καὶ ἡ εἰσφορὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας μεταβιβάσεως, βαρύνουν τὸν νέον πλοιοκτήτην. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ δήλωσις θὰ ὑποβάλλεται ἐντός τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως τοῦ πλοίου, τοῦ ὀφειλομένου φόρου καταβαλλομένου εἰς ἰσοπέδους μηνιαίας δόσεις μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, τῆς πρώτης δόσεως καταβαλλομένης ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐμπροθέσμου δηλώσεως, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 14.

Τὰ ἐπ' ὀνόματι τοῦ παλαιοῦ πλοιοκτήτου τυχόν βεβαιωθέντα ποσὰ φόρου ἢ εἰσφορᾶς, διὰ τὸ μετὰ τὴν μεταβίβασιν χρονικὸν διάστημα ἐκπίπτουντα ἢ ἐπιστρέφονται κατὰ περίπτωσιν».

Ἄρθρον 28.

Ἐγκατάστασις ἐν Ἑλλάδι γραφείων ἢ ὑποκαταστημάτων ἁλλοδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 25.

Ἐγκατάστασις ἐν Ἑλλάδι γραφείων ἢ ὑποκαταστημάτων ἁλλοδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Γραφεῖα ἢ ὑποκαταστήματα ἁλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων οἰουδήποτε τύπου ἢ μορφῆς, ἀσχολούμενα ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν διαχείρισιν, ἐκμετάλλευσιν, ναύλωσιν, ἀσφάλισιν, διακανονισμόν ἀβαριῶν, μεσιτεῖαν ἀγοραπωλησιῶν ἢ ναυπηγήσεων ἢ ναυλώσεων ἢ ασφαλίσεων πλοίων ὑπὸ Ἑλληνικὴν ἢ ξένην σημαίαν ἄνω τῶν χιλίων (1.000) κῶρων ὀλικῆς χωρητικότητος, ἐξαιρέσει τῶν ἐπιβατηγῶν ἀκτοπλοϊκῶν πλοίων, ὡς καὶ μὲ τὴν ἀντιπροσώπευσιν ἐπιχειρήσεων, ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενον ἐργασίῶν τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω δραστηριότητας, δύνανται νὰ ἐγκαθίστανται ἐν Ἑλλάδι δυνάμει ἀδείας παρεχόμενης διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα ἢ ὑποκαταστήματα, ἀπολαμβάνουν τῶν ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἁρθρου διευκολύνσεων καὶ ἀπαλλαγῶν, ἐφ' ὅσον

καλύπτουν δι' εισαγωγής συναλλάγματος μη υποχρεωτικώς εκχωρητέου: α) τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐτήσιας δαπάνας λειτουργίας των διὰ ἰσοπόσου τοῦλάχιστον πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) δολλαρίων Η.Π.Α. καὶ β) τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐν γένει πληρωμὰς διὰ λογαριασμὸν των ἢ διὰ λογαριασμὸν τρίτων.

Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ἀυξάνεται τὸ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπόμενον κατώτατον ὅριον εισαγωγῆς συναλλάγματος διὰ κάλυψιν δαπανῶν λειτουργίας γραφείων ἢ ὑποκαταστημάτων, ἐγκατασταθησομένων μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

3. Αἱ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διευκολύνσεις καὶ ἀπαλλαγαὶ εἶναι:

α) Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ παντὸς φόρου, τέλους, εἰσφορᾶς ἢ κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ οἰουδήποτε τρίτου διὰ τὸ εἰσῆδημα αὐτῶν, τὸ κτώμενον ἐξ ἐργασιῶν ἢ παροχῆς ὑπηρεσιῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ὡσαύτως παρέχεται ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, τῶν τελῶν χαρτοσήμου ἀντικειμενικῶς καὶ οἰασθῆποτε κρατήσεως ἢ τέλους ὑπὲρ τρίτου, πλὴν τῶν ἀνταποδοτικῶν, τῶν συμβάσεων, τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν καὶ γενικῶς οἰωνδῆποτε πράξεων διενεργουμένων ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω γραφείων ἢ ὑποκαταστημάτων ἢ διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀντιπροσωπευομένων ὑπὸ τούτων ἐπιχειρήσεων, ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἐργασιῶν ἢ ἐν τῇ παροχῇ ὑπηρεσιῶν περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

β) Χορηγείται εἰς τὸ πάσης φύσεως ἀλλοδαπὸν προσωπικὸν τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων ἄδεια ἐργασίας ἐν Ἑλλάδι διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι δύο ἐτῶν. Ἡ ἄδεια αὕτη δύναται νὰ παρατείνεται ἀνὰ διετίαν ἀπεριορίστως καὶ ἐφ' ὅσον ἰσχύει ἡ ὑπαγωγή τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ περὶ παροχῆς ἄδειας ἐργασίας καὶ παραμονῆς ἢ παρατάσεως τῆς ἤδη χορηγηθείσης τοιαύτης ἄδειας αἰτήσεις, δεόν νὰ συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ὑπεύθυνον δῆλωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ὅτι ὁ αἰτῶν ἀλλοδαπὸς ἀνήκει εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτῆς καὶ ἐργάζεται ἀποκλειστικῶς δι' αὐτήν.

γ) Ἐπιτρέπεται ἡ ταχυδρόμησις συστημένων ἐπιστολῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἄνευ προσκομισεῶς των εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον πρὸς ἔλεγχον, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἀναγράφεται ἡ ἐπωνυμία τοῦ ἀποστολέως, ἔχει τεθῇ ἡ σφραγὶς τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἡ μονογραφή τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐγκαταστήματος γραφείου ἢ ὑποκαταστήματος.

4. Εἰς τὴν διὰ τῆς ὡς ἄνω κοινῆς ἀποφάσεως παρεχομένην ἄδειαν ἐγκαταστάσεως καθορίζονται τὸ εἶδος τῶν ἐργασιῶν ἢ ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας παρέχει τὸ γραφεῖον ἢ ὑποκατάστημα καὶ οἱ ὅροι τῆς ἐν γένει λειτουργίας αὐτοῦ. Τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον διὰ τὴν συμμόρφωσιν τοῦ γραφείου ἢ ὑποκαταστήματος πρὸς τοὺς ὅρους τῆς κοινῆς Ἀποφάσεως, καθορίζεται διὰ κοινῶν Ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως μὴ δυναμένου νὰ εἶναι κατωτέρου τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δολλαρίων Η.Π.Α. ἢ τοῦ εἰς δραχμὰς ἰσοτίμου.

5. Ἡ διὰ τῆς κοινῆς Ἀποφάσεως παρεχομένη ἄδεια ἐγκαταστάσεως εἶναι ἰσχύος πέντε (5) ἐτῶν καὶ δὲν δύναται νὰ ἀνακληθῇ πρὸ τῆς παρέλευσης τοῦ χρόνου τούτου ἀρχομένου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω χρονικὸν διάστημα δὲν δύναται νὰ μετακληθῶσιν οἱ ὅροι, ὅφ' οὓς παρεσχέθη ἡ ἄδεια ἐγκαταστάσεως, ἄνευ συναίνεσεως τῆς περὶ τῆς ἢ ἄδειας ἐπιχειρήσεως.

Εἰς περίπτωσιν πρὸς τὰς ὁδούς τινος τῆς ἄδειας ἐγκαταστάσεως τῶν Α.Ν. 89/1967 «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἐταιρειῶν» καὶ 378/1968 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 89/1967 «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἐταιρειῶν», ἡ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκ μέρους, τῆς ἐπιχειρήσεως περὶ τῆς ἢ ἄδειας, δύναται αὕτη νὰ ἀνακληθῇ διὰ κοινῆς Ἀποφάσεως τῶν ἐκδόντων ταύτην Ὑπουργῶν, αἰρουμένων ἐν προκειμένῳ τῶν ἐν τῇ περιπτώσει α' τῆς παραγράφου 3 ἀπαλλαγῶν ἀφ' ἧς ἐτελέσθη ἡ παράβασις.

6. Πᾶσα διαφορὰ ἀνακύπτουσα μετὰξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως, ἀναγομένη εἰς τὴν ἑρμηνείαν ἢ εἰς κενὰ τῆς ὡς ἄνω κοινῆς Ἀποφάσεως ἢ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἄδειας ἐγκαταστάσεως, περὶ τῆς ὁποίας ἡ προηγουμένη παράγραφος, λύεται ἀποκλειστικῶς διὰ διαιτησίας ἐνώπιον δύο διαιτητῶν, ἐξ ὧν ὁ εἰς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ὁ δὲ ἕτερος ὑπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως. Ὡς διαιτητὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Ὁλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, Σύμβουλος ἢ Πάρεδρος αὐτοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν τὸ ἕτερον τῶν ἀνωτέρω μερῶν προσκαλούμενον ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν διενέργειαν τῆς διαιτησίας ἤθελε βραδύνει πέραν τῶν τριάντων (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο κοινοποιήσεως τῆς πρὸς διαιτησίαν αἰτήσεως νὰ προβῇ εἰς διορισμὸν διαιτητοῦ, οὗτος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος, αἰτῆσει τοῦ ἐπισπεύδοντος. Ἡ πρὸς τὸ Δημόσιον πρόσκλησις πρὸς διαιτησίαν ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας μὴ ἀπαιτουμένης τῆς κοινοποιήσεως ταύτης εἰς ἕτερα Ὑπουργεῖα.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν διαιτητῶν, ὁρίζεται ὑπὸ τούτων ἐπιδιαιτητὴς καὶ ἐν διαφωνίᾳ τῶν διαιτητῶν, ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, οὗτος διορίζεται ἐπὶ τῇ αἰτήσεσι οἰουδήποτε ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου. Ἡ ἀπόφασις τῆς διαιτησίας εἶναι ἀμετάκλητος καὶ ἐκτελεστική. Ἐκτελεῖται δὲ χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ περιαρθῇ τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως. Οὐδεμίαν ἀναστολὴν ἢ ἀνθεσλήν ἐκτελέσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς λοιπῆς διαδικασίας ἐπιτρέπεται. Τὰ ἐξόδα τῆς διαιτησίας προκταβάλλονται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος, βαρύνουν ὅμως τελικῶς τὸν ἡττηθέντα διὰ δίκον.

7. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ τῶν ἡμεδαπῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενον ἐργασιῶν ἀποκλειστικῶς τὰς ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐργασίας ἢ ὑπηρεσίας.

*Ἄρθρον 29.

Ἀπαλλαγὰι ἀλλοδαπῶν ἐταιρειῶν πλοιοκτητριῶν πλοίων ὑπὸ ξένην σημαίαν.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν. 27/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἀλλοδαπὴ ἐταιρεία πλοιοκτῆτρια πλοίου ὑπὸ ξένην σημαίαν, ὅπου τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ διαχείρισιν ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως, ἐγκαταστημένης ἐν Ἑλλάδι δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἀπαλλάσσεται ἀπὸ παντὸς φόρου, τέλους, εἰσφορᾶς ἢ κρατήσεως ἐπὶ τοῦ εἰσδήματος τοῦ κτηθέντος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλοίου, τοῦ ὁποίου τυγχάνει πλοιοκτῆτρια».

*Ἄρθρον 30.

Ὑποχρεώσεις ἐγκατασταθεισῶν ἀλλοδαπῶν καὶ ἡμεδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Ἀλλοδαπαὶ ναυτιλιακαὶ ἐπιχειρήσεις ἐγκατασταθεισῶν ἐν Ἑλλάδι δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν Α.Ν. 89/1967 καὶ 378/1968 ἢ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 27/1975 ὡς καὶ αἱ ὑπαρξούσαι εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ἡμεδαπαὶ ναυτιλιακαὶ ἐπι-

χειρήσεις, υποχρεούνται να ζητήσουν μέχρι και της 31ης Δεκεμβρίου 1979 την υπαγωγή των εις τας διατάξεις του άρθρου 25 του Ν. 27/1975, ως τουτο αντικαθίσταται δια του άρθρου 28 του παρόντος νόμου. Εν περιπτώσει αποδοχής της αίτησεως εκδίδεται νέα Κοινή Απόφασις των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

Παρερχομένης άπράκτου της ως άνω προθεσμίας η εν περιπτώσει άπορρίψεως της ύποβληθείσης αίτησεως, ανακαλείται από 1 Ιανουαρίου 1980 η χορηγηθείσα άδεια έγκαταστάσεως δια κοινής Απόφάσεως των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

2. Αι ήμεδαπαί έπιχειρήσεις της προηγούμενης παραγράφου δύνανται να άσכולούνται και με την πρακτόρευσιν πλοίων έφ' όσον έπραττον τουτο μέχρις ένάρξεως ισχύος του παρόντος άνευ των πλεονεκτημάτων του άρθρου 28 δια τας έργασίας αυτάς.

Άρθρον 31.

Έξουσιοδοτική διατάξις.

Η περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 28 του Ν. 27/1975 αντικαθίσταται ως άκολουθως:

«β) Αι λεπτομέρειαι θεβαιώσεως και εισπράξεως του φόρου και της εισφοράς, ως και η διαδικασία και τ' άπαιτούμενα δικαιολογητικά συμφήσιμου ή έπιστροφής τούτων».

Άρθρον 32.

Υπολογισμός εισφοράς πλοίων πολλαπλής χωρητικότητας.

Εις το άρθρον 4 του Ν. 29/1975 «περί έπιβολής ειδικής εισφοράς ύπέρ Ν.Α.Τ. και άλλων τινών διατάξεων», προστίθεται παράγραφος 6 έχουσα ως άκολουθως:

«6. Προς ύπολογισμόν της εισφοράς πλοίου έφωδιασμένου δια πιστοποιητικού πολλαπλής όλικής και καθαράς χωρητικότητας λαμβάνεται ύπ' όψιν ό μέσος όρος των έν τώ πιστοποιητικώ καταμετρήσεως άναγραφόμενων όλικών ή καθαρών κατά περίπτωση χωρητικότητων».

Άρθρον 33.

Παγιοποίησης διατάξεων.

Εις το άρθρο 8 του Ν. 29/1975 προστίθεται παράγραφος 3 έχουσα ως άκολουθως:

«3. Έπιτρέπεται όπως δια συμβάσεως μετάξύ του Έλληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου υπό των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορικής Ναυτιλίας και της πλοιοκτητρίας έπιχειρήσεως, ήτις έχει συμβληθή μετά του Ν.Α.Τ., συμφωνηθή παγιοποίησης των διατάξεων των άρθρων 1 έως και 5 του παρόντος νόμου καθ' όλον τον χρόνον ισχύος της μετά του Ν.Α.Τ. ασφαλιστικής συμβάσεως και ούχι πέραν των τριών (3) ετών».

Άρθρον 34.

Συμφήσιμος ή έπιστροφή εισφοράς καταβληθείσης άχρεωστότητας.

Εις το άρθρον 9 του Ν. 29/1975 προστίθεται παράγραφος 4 έχουσα ως άκολουθως:

«4. Εισφορά καταβληθείσα άχρεωστότητας δι' οιονδήποτε λόγον, συμφήσιζεται προς όφειλομένην εισφοράν, εάν δε δέν όρείλεται τοιαύτη, έπιστρέφεται εις δραχμάς επί τη έάσει της έπίσημου τιμής αγοράς συναλλάγματος της Τραπεζής της Ελλάδος κατά την ήμέραν της έπιστροφής. Το ποσόν των δραχμών το προερχόμενον εκ της έπιστροφής άχρεωστότητας καταβληθείσης εισφοράς δύναται να χρησιμοποιήται δια δαπάνης υιοθεσίας προσωπικού και λοιπά έξοδα λειτουργίας του πλοίου ή πλοίων υπό Έλληνικήν σημαίαν ή υπό ξένην σημαίαν συμβεβλημένων μετά του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου της αυτής διαχειρίσεως εις άμφοτέρας τας περιπτώσεις ή δια δαπάνας λειτουργίας γραφείου ή ύποκαταστήματος ύπαχθέντος εις τας διατάξεις του άρθρου 25 του Ν. 27/1975».

Άρθρον 35.

Απαλλαγή εισοδήματος κτώμενου από εταιρείαν χαρτοφυλακίου.

Απαλλάσσεται από παντός φόρου, τέλους, εισφοράς ή κρατήσεως, το εισόδημα, το κτώμενον υπό εταιρών ή μετόχων από εταιρείαν χαρτοφυλακίου (HOLDING COMPANY) έχουσαν άποκλειστικώς μετοχάς εταιρειών πλοιοκτητριών πλοίων υπό Έλληνικήν σημαίαν ή και υπό ξένην σημαίαν συμβεβλημένων μετά του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου. Η απόδειξις ότι η εταιρεία χαρτοφυλακίου (HOLDING COMPANY) κατέχει άποκλειστικώς μετοχάς πλοιοκτητριών εταιρειών πλοίων υπό Έλληνικήν ή ξένην σημαίαν, ένεργείται δια προσαγωγής σχετικού πιστοποιητικού της άρμοδίας δημοσίας Αρχής της καταστατικής έδρας της Εταιρείας. Εις το πιστοποιητικόν τουτο δέον ν' αναφέρονται η έπωνυμία εκάστης πλοιοκτητρίας εταιρείας, εις την όποιαν μετέχει ή εταιρεία χαρτοφυλακίου (HOLDING COMPANY), ως και το ζνυμα και τα λοιπά στοιχεία ταυτότητος των άνηκόντων εις εκάστην πλοιοκτητρίαν εταιρείαν πλοίων. Η άρμοδιότης της άλλοδαπής δημοσίας αρχής δια την έκδοσιν του πιστοποιητικού βεβαιούται υπό του Υπουργείου Έξωτερικών ή της Έλληνικής Προξενικής Αρχής.

Η απόδειξις ότι τα υπό ξένην σημαίαν πλοία είναι συμβεβλημένα μετά του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου ένεργείται δια πιστοποιητικού τούτου.

Άρθρον 36.

Φορολογία άλιευμάτων παραγωγής άλιευτικών πλοίων υπό ξένην σημαίαν έλληνικών συμφερόντων.

1. Επί των άκαθάριστων εσόδων των προερχόμενων εκ πωλήσεως, έν Ελλάδα, άλιευμάτων παραγωγής άλιευτικών πλοίων έλληνικών συμφερόντων υπό ξένην σημαίαν, έπιβάλλεται φόρος εισοδήματος ύπολογιζόμενος επί συντελεστή έν επί τοίς εκατόν (1%), υπό την προϋπόθεσιν ότι η διάθεσις των άλιευμάτων τούτων ένεργείται εις την ίχθυόσταλαν ή εις την προκυμαίαν ή εις τα ψυγεία ξηράς.

2. Δια της καταβολής του όφειλομένου κατά την προηγούμενην παράγραφον φόρου έξαντλείται πάσα ύποχρέωσις εκ του όρου εισοδήματος της έπιχειρήσεως και των εταιρών ή μετόχων ταύτης, δια τα κτώμενα καθαρά κέρδη εκ της διαθέσεως των άλιευμάτων των πλοίων τούτων έν Ελλάδα.

3. Αι διατάξεις του Ν.Α. 3323/1955 και του Ν.Α. 3843/1958, ως εκάστοτε ισχύουν, εφαρμόζονται αναλόγως και επί του έπιβαλλομένου δια του παρόντος άρθρου φόρου, εκτός των θεμάτων των ρυθμιζόμενων δια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρον 37.

Κατάργησις δασμολογικών και φορολογικών άπαλλαγών έπιβατικών αυτοκινήτων, εισαγομένων υπό ύπαλληλων ναυτιλιακών έπιχειρήσεων.

1. Από της ένάρξεως ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται αι δασμολογικαι και φορολογικαι άπαλλαγαι αι άφορώσαι εις την άτελή εισαγωγήν έπιβατικών αυτοκινήτων υπό του άλλοδαπου ύπαλληλικού προσωπικού των έγκατεστημένων εις την Ελλάδα ναυτιλιακών έπιχειρήσεων έάσει του Α.Ν. 89/1967 «περί έγκαταστάσεως έν Ελλάδα άλλοδαπών Εμποροβιομηχανικών Εταιρειών» και Α.Ν. 378/1968 «περί συμπληρώσεως του Α.Ν. 89/1967 «περί έγκαταστάσεως έν Ελλάδα άλλοδαπών Εμποροβιομηχανικών Εταιρειών».

2. Έπιβατικά αυτοκίνητα εισαχθέντα μέχρι τούδε άτελώς υπό του άλλοδαπου προσωπικού των άνωτέρω έπιχειρήσεων δύναται έντός προθεσμίας δώδεκα (12) μηνών να επανεξαχθούν ή να τελωνισθούν επί τη καταβολή του ήμισους του προέλεπομένου δατμού και ειδικού φόρου καταναλώσεως ως και του ήμισους του έφ' άπαξ προσθέτου ειδικού τέλους ταξινομήσεως.

3. Απαγορεύεται η μεταβίβασις της κυριότητος ή η παράχωρησις της χρήσεως των κατά την προηγούμενην παράγρα-

φον τελωνιζομένων αυτοκινήτων πρό της παρελεύσεως τριετίας από του τελωνισμού των.

4. Αί διατάξεις του άρθρου 6 του Ν.Δ. 36/1968 «περί δεσπίσεως δασμολογικών τινων απαλλαγών και διευκολύνσεων και ρυθμίσεως ένων τελωνειακών θεμάτων», καθ' ὃ μέρος ἀφορῶν εἰς τὴν ἐλευθέραν εἰσαγωγὴν καὶ κυκλοφορίαν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ προσώπων.

Ἄρθρον 38.

Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 65 τοῦ Π.Δ. 636/1977 «περί διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὁργανισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ» προστίθεται περίπτωσις ε' ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς:

«ε'. Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν, προτεινομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Π.Δ. 636/1977.

Ἄρθρον 39.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμος ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε. 1083/289 ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1978 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς:

Ἄριθ. Πρωτ. Ε. 1083/289 ΠΟΛ. 14

Ἀθῆναι, 1 Φεβρουαρίου 1978

Ἐχοντας ὑπόψιν:

α) Τὶς διατάξεις τῶν άρθρων 1, 4, 14 καὶ 19 τοῦ Ν. 27/1975 «περί φορολογίας πλοίων, ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἐγκαταστάσεως ἀλλοδαπῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων».

β) Τὸ γεγονός ὅτι, μετὰ τὸ σχέδιον νόμου πὺν ἔχει καταρτισθεῖ, καθορίζεται ὅτι σὲ περίπτωσιν ὑποθηκεύσεως πλοίου πρῶτης κατηγορίας καταβάλλονται οἱ φόροι καὶ εἰσφορὰ πὺν ἀναλογοῦν μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς ὑποθηκεύσεως τοῦ πλοίου.

Ἀποφασίζουμε:

Γιὰ τὰ πλοία πὺν ὑποθηκεύονται ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1978 καὶ μετὰ, οἱ πλοιοκτῆτες ὑποχρεῶνεται νὰ ἐξοφλοῦν τοὺς φόρους καὶ εἰσφορὰς τοῦ Δημοσίου πὺν βαρύνουν αὐτὰ καὶ πὺν ἀναλογοῦν μέχρι καὶ τὴν ἡμέρα τῆς ὑποθηκεύσεως τοῦ πλοίου.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ, ΔΩΡΕΩΝ
ΚΑΙ ΠΡΟΙΚΩΝ

Ἄρθρον 40.

Ἐξαίρεσις ἐκ τοῦ φόρου κληρονομίῶν, δωρεῶν, προικῶν.

1. Δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον τὸ μέχρι δραχμῶν 75.000 τμήμα τῆς κατὰ στρέμμα ἀγοραίας ἀξίας τῶν αἰτίᾳ θανάτου κτωμένων γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ἐξυπηρετουσῶν ἀποκλειστικῶς τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν, ἐφόσον ἡ κατὰ στρέμμα ἀγοραία ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 200.000 δραχμὰς καὶ μέχρις ἐκτάσεως τεσσαράκοντα (40) στρεμμάτων συνολικῶς δι' ἑκάστον κληρονόμον ἢ κληροδόχον, ἐάν:

α) Οἱ κληρονόμοι ἢ κληροδόχοι εἶναι τέκνα (ἐκ νομίμου γάμου, ἐξώγαμα ἐναντι τῆς μητρός, ἀναγνωρισθέντα ἐναντι τοῦ πατρὸς, νομιμοποιηθέντα ἐναντι ἀμφοτέρων τῶν συζύγων, υἱετὰ), σύζυγος, γονεῖς ἢ ἀδελφοὶ τοῦ κληρονομούμενου.

β) Οἱ κληρονόμοι ἢ κληροδόχοι ἀσχολοῦνται προσωπικῶς καὶ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς τὴν γεωργίαν ἢ κτηνοτροφίαν, ἐστὼ καὶ ἂν ἐπὶ οὗτοι χρησιμοποιοῦν ἐπιδοθητικῶς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν ἢ καὶ ξένους ἐργάτας.

Ἡ καταλληλότης ἐκτάσεως τινος, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἐγκαταστάσεων, διὰ γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀποδεικνύεται διὰ βεβαίωσης τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐκδιδομένης ἀτελῶς καὶ ἐπισυναπτομένης εἰς τὴν δήλωσιν κληρονομίας.

γ) Ἡ ἐκτασις χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τῶν κληρονόμων ἢ κληροδόχων ἀδιαλείπτως ἐπὶ δώδεκα (12) συναπτά ἔτη, ἀπὸ τῆς κτήσεως τῆς, ἀποκλειστικῶς διὰ γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν.

Προκειμένου περὶ κτήσεως ἰδανικοῦ μεριδίου γεωργικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς ἐκτάσεως, διὰ τὴν μὴ ὑπαγωγὴν εἰς φόρον, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ποσοστὰ ἐκάστου μεριδίου, τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς ἑκατὶν μέχρι τεσσαράκοντα (40) στρεμμάτων.

2. Ἐν περιπτώσει, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀλλαγῆς τῆς χρήσεως ἢ ἐκμετάλλεως ἐκτάσεων, αἰτίαι δὲν ὑπῆρχον εἰς φόρον κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος άρθρου ἢ μὴ καλλιεργεῖται τούτων ἐπὶ δύο συναπτά ἔτη ὑπὸ τοῦ κληρονόμου ἢ κληροδόχου, πρὸ τῆς παρόδου τῶν δώδεκα (12) ἐτῶν, ὁ κληρονόμος ἢ κληροδόχος ὑποχρεῖται, ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρων (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀλλαγῆς τῆς χρήσεως ἢ τῆς ἐκμετάλλεως ἢ τῆς λήξεως τῆς διετούς προθεσμίας, εἰς τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως μετὰ τὴν κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἀγοραίαν ἀξίαν τῶν καὶ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογούντος ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων φόρου κληρονομίας.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταβίβασις γεωργικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς ἐκτάσεως, ἥτις δὲν ὑπῆρχη εἰς φόρον κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος άρθρου, πλὴν τῆς αἰτίας δωρεᾶς ἢ προικὸς τοιαύτης, πρὸς τὰ ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ πρόσωπα, πρὸ τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας τῶν δώδεκα (12) ἐτῶν, ἂν ὑποβολῇ δηλώσεως μετὰ τὴν κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἀγοραίαν ἀξίαν τῆς καὶ καταβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογούντος φόρου, ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐκτάσεως ταύτης.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων κτωμένων αἰτία δωρεᾶς (ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου), ὡς καὶ αἰτία προικὸς, συνιστωμένης κατὰ τὰ άρθρα 1406, 1412 ἕως καὶ 1414 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Ἐπὶ μεταβίβασεως γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων αἰτία δωρεᾶς καὶ αἰτία θανάτου, ἐφ' ὅσον αἱ μεταβιβάσεις ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαιοπαρόχου πρὸς τὸν αὐτὸν δικαιόχον, ἐκάστη μεταγενεστέρᾳ τούτων δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον ἐὰν ἐπὶ τῶν προγενεστέρων μεταβιβάσεων δὲν εἶχεν ὑπαχθῇ εἰς φόρον συνολικῶς ἡ ἐκτασις τῶν τεσσαράκοντα (40) στρεμμάτων καὶ μέχρι συμπληρώσεως τούτων.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ μεταβιβάσεων αἰτία δωρεᾶς καὶ προικὸς καὶ θανάτου, ἐφ' ὅσον αἱ μεταβιβάσεις ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου πρὸς τὴν ὑπὲρ ἧς ἡ προῖξ.

Ἐπὶ προικὸς, αἱ προϋποθέσεις τῶν περιπτώσεων β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος άρθρου δεόν νὰ συντρέχουν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ προικολήπτου.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ σύνταξις συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου μεταβιβάλλοντος τὴν κυριότητα ἢ συνιστῶντος ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ γεωργικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς ἐκτάσεως, ἥτις δὲν ὑπῆρχη εἰς φόρον κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος άρθρου, ἂν δὲν προσαρτηθῇ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ συντασσόμενον συμβόλαιον, βεβαίωσις τοῦ ἀρμοδίου Οἴκου. Ἐφόρου, περὶ ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ καταβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ ποσὸ τοῦ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογούντος ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως φόρου.

6. Οἱ συμβολαιογράφοι ὑποχρεῶνται, ὅπως, τὸ πρῶτον πενθήμερον ἐκάστου μηνός, ἀποστέλλουν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀντίγραφον ἀτελῶς, δαπάνης τῶν συμβαλλομένων. τῶν ἐντὸς τοῦ ἀμείσεως προηγουμένου μηνός καταρτισθέντων ὑπ' αὐτῶν, κατὰ τὰ ἀνω, συμβολαίων καὶ πρῶξεων ἀποδοχῆς κληρονομίας.

7. Προκειμένου περί κτήσεων γεωργικών ή κτηνοτροφικών εκτάσεων, μη υποκειμένων κατά τὰς διατάξεις του παρόντος άρθρου εις φόρον, ἐν τῇ υποβαλλομένη ὑπὸ τοῦ υποχρέου φορολογικῇ δηλώσει γίνεται ρητὴ μνεία ὅτι ἡ κτηθεῖσα ἔκτασις εἶναι γεωργικὴ ἢ κτηνοτροφικὴ καὶ ὅτι θὰ χρησιμοποιηθῇ ἀδιαλείπτως καὶ κατὰ ἀποκλειστικότητα διὰ γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν ἐπὶ δώδεκα (12) συναπτά ἐτη ἀπὸ τῆς κτήσεως τῆς. Ὡσαύτως, ἡ ρητὴ αὕτη μνεία, δέον ἀπαραιτήτως νὰ περιλαμβάνηται καὶ εἰς τὰ συντασσόμενα συμβόλαια δωρεᾶς ἢ προικὸς, ὡς καὶ εἰς τὰς πράξεις ἀποδοχῆς τῆς κληρονομίας ἢ κληροδοσίας.

8. Κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 55 τοῦ Ν. 1641/1919 «περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων», ὡς ἐπανειetéθησαν ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 81/1974 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν.Δ. 248/1973, ἐπαναφορᾶς καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων καὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων», ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ άρθρου 117 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος Φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων» προβλεπόμενα κυρώσεις.

9. Ἐπὶ τῶν υποθέσεων τοῦ παρόντος άρθρου καὶ διὰ θέματα μὴ ρυθμιζόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 118/1973, ὡς αὐταὶ τροποποιεῖται ἰσχύουν.

Ἄρθρον 41.

Προθεσμίαι: ὑποβολῆς δηλώσεων.

1. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 62 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς κατωτέρω:

«β) Ἐντὸς ἐννέα (9) μηνῶν, ἐὰν ὁ κληρονομούμενος ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἐὰν οἱ κληρονόμοι ἢ κληροδόχοι διέμενον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὸν χρόνον θανάτου τοῦ κληρονομούμενου.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, ἐὰν ὁ κληρονόμος ἢ κληροδόχος λάβῃ εἰς τὴν κατοχὴν του τὰ ἀντικείμενα τῆς αἰτίας θανάτου κτήσεως ἐντὸς τῶν πρώτων ἐξ μηνῶν τῆς ἐννεαμήνου προθεσμίας, ἡ προθεσμία τῶν ἐννέα μηνῶν συντέμνεται εἰς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς καταλήψεως τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων».

2. Τὸ ἄρθρον 64 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς κατωτέρω:

«Δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου δύναται νὰ παραταθῇ δι' ἀποχωρῶντας λόγους αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 62 προθεσμίαι μέχρι τριῶν (3) μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον ἀπὸ τῆς νομίμου λήξεώς των, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ πρὸς δῆλωσιν ὑποχρέου, υποβαλλομένης μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατ' ἄρθρον 76 πράξεως καὶ πάντως οὐχὶ εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῶν τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 62 ὁριζομένης προθεσμίας».

Ἄρθρον 42.

Ἀπαλλαγαί.

Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 25 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 118/1973, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 32 τοῦ Ν. 12/1975, προβλεπόμενον ποσὸν ὀρίζεται εἰς ἓν ἑκατομύριον (1.000.000) δραχμᾶς.

Ἄρθρον 43.

Κατάταξις συγγενῶν ἐξ υἰοθεσίας εἰς φορολογικὰς κλίμακας.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 118/1973, ὡς αὕτη ἠρτιμώθη διὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ν. 231/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς κατωτέρω:

«2. Ἐπὶ υἰοθεσίας, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου, ἡ κατάταξις εἰς τὴν οἰκείαν κατηγορίαν τοῦ παρόντος άρθρου τοῦ

υἰοθετηθέντος ἢ τῶν μετὰ τὴν υἰοθεσίαν γεννηθέντων γνησίων κατιόντων αὐτοῦ ἐναντι τοῦ υἰοθετησάντος, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συγγενικῆς σχέσεως τῆς δημιουργηθείσης διὰ τῆς υἰοθεσίας.

Κατ' ἐξαιρέσιν, ὁ Οἶκον. Ἐφορος δύναται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸν ἐκ τῆς υἰοθεσίας βαλμὸν συγγενείας, ὅταν διαπιστώσῃ ὅτι αὕτη ἐγένετο προδήλως πρὸς καταστρατήγησιν τοῦ παρόντος νόμου, ἰδίᾳ ὡσάντις ἡ υἰοθεσία ἐγένετο ἐν ὄψει ἐπικειμένου θανάτου ἢ ὡσάντις ἡ διαφορά τῆς ἡλικίας μεταξὺ υἰοθετησάντος καὶ υἰοθετηθέντος δὲν ἀποδεικνύει εἰλικρινῆ πρόθεσιν υἰοθεσίας.

Ἡ κατάταξις εἰς τὴν οἰκείαν κατηγορίαν τοῦ παρόντος άρθρου τοῦ υἰοθετησάντος, ἐναντι τοῦ υἰοθετηθέντος ἢ τῶν μετὰ τὴν υἰοθεσίαν γεννηθέντων γνησίων κατιόντων αὐτοῦ, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συγγενικῆς σχέσεως τῆς ὑφισταμένης πρὸ τῆς υἰοθεσίας».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ υποθέσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἡ φορολογικὴ ὑπεχρέωσις ἐγεννήθη πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δὲν εἶχεν ὁμως λήξει κατ' αὐτὴν ἢ ὑπὸ τῶν άρθρων 62 καὶ 64 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προβλεπομένη προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως, ἢ ἡ δῆλωσις θὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 44.

Υπόχρεοι εἰς δῆλωσιν.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 7 τοῦ άρθρου 61 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«7. Ἐὰν ὁ ὑπόχρεος εἰς δῆλωσιν ἔχῃ κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως μετὰ τὴν ἐπαγωγὴν τῆς κληρονομίας, εἰς δῆλωσιν ὑποχρεοῦται ὁ σύνδικος, μετὰ τὴν ρητὴν ἢ σιωπηρὰν ἀποδοχὴν τῆς κληρονομίας ὑπὸ τοῦ πτωχοῦ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθῃ ὑπὸ τούτου».

Ἄρθρον 45.

Ἀναστολὴ εἰσπράξεως φόρου κληρονομιῶν.

1. Ἀναστέλλεται ἐπὶ διετίαν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἡ εἰσπράξις θεβαιωθέντων ἢ θεβαιωθησόμενων φόρων κληρονομίας, ὀφειλομένων πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον παρὰ Κυπρίων ὑπηκόων προσφύγων, ἐγκατασταθέντων ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν 15 Ἰουλίου 1974, διὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα κείμενα ἐν Ἑλλάδι καὶ μεταβιβάσθέντα αὐτοῖς αἰτία θανάτου παρὰ συζύγου ἢ πατρός. Διὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς δὲν ὀφείλονται τόκοι καὶ προσαυξήσεις ἐκπροθέσμου καταβολῆς.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν τυγχάνει ἐφαρμογῆς εἰς ἃς περιπτώσεις εἰς τὴν κληρονομίαν περιέχονται καὶ μετρητά, καλύπτοντα τοῦλάχιστον ποσοστὸν τριακοντα τοῖς ἑκατὸν (30%) τοῦ ὀφειλομένου φόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΩΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Ἄρθρον 46.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις φορολογίας.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1587/1950, ὡς ἰσχύει, προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 5 ἔχουσα οὕτω:

«5. Ἐπὶ μεταβιβάσεως, εἰς ἐκτέλεσιν συμβολαιογραφικοῦ προσημφώνου, ἰδανικοῦ μεριδίου οἰκοπέδου, ὑπὸ τοῦ οἰκοπεδούχου πρὸς τὸν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐργολήπτην, ὅστις ἀνέλαβε τὴν ἐπὶ τούτου ἰδίαις δαπάναις ἀνέγερσιν οἰκοδομῆς ἐπὶ ἀντιπαροχῇ, ὁ φόρος μεταβιβάσεως ὑπολογίζεται μόνον ἐπὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν ποσοστῶν τοῦ οἰκοπέδου, ἔστω καὶ

ἐὰν κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου ἔχουν ἀνεγερθῇ ὑπὸ τοῦ ἐργολήτου κτίσματα).

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων ἐκκρεμουσῶν, κατὰ τὴν ἐναρξίν ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 47.

Ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 1587/1950, ὡς ἰσχύει, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν ὁ φόρος μεταβιβάσεως ἐκρύνει, εἰς πᾶσαν περίπτωση, τὸν ὑπόχρεον πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, προστίθεται περίπτωσης ζ' ἔχουσα οὕτω:

«ζ') Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἀκινήτου διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

3. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς αὕτη ἠριθμήθη διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Ν.Δ. 329/1974 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ διὰ τοῦ Ν. 1587/1950, κυρωθέντος Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων» ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν, ἐπιδίδεται δῆλωσις φόρου μεταβιβάσεως, ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως ἢ ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον ἐνεργούντος διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ, πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως καὶ καταβάλλεται ὑπ' αὐτῶν ἐξ ὁλοκλήρου ὁ ἀναλογῶν φόρος μεταβιβάσεως.

Ἡ παρακατάθεσις τῆς προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς προδιορισθείσης ἀποζημιώσεως ἀπαγορεύεται, ἀνευ προσκομίσεως κυρωμένου ἀντιγράφου τῆς υποβληθείσης δηλώσεως».

4. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, καταργεῖται.

5. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἁρθροῦ 13 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθῶς:

«4. Ὁ μεταγραφοφύλαξ ὑποχρεοῦται ν' ἀρνηθῇ τὴν μεταγραφὴν συμβάσεως ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ οἰαδήποτε ἐτέρας πράξεως ἀφορώσης εἰς τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος ἢ ἐτέρων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων, πλὴν ὑποθήκης, ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως φόρου μεταβιβάσεως, δεόντως θεωρημένον, ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἀπαγορεύεται ἡ μεταγραφὴ εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τῆς ἀποφάσεως κηρύξεως αὐτῆς, ἐὰν δὲν προσαχθῇ ἀντίγραφον δηλώσεως φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, δεόντως θεωρημένον, ἐξ οὗ νὰ προκύπτῃ, ὅτι κατεβλήθη ὁ ἐπὶ τῆς ὀριστικῆς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως ἀναλογῶν φόρος ἢ ὅτι δὲν ὀφείλεται φόρος.

Αἱ διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν οἰκείων μεταβολῶν εἰς τὸ νηολόγιον».

6. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 10ης Μαΐου 1977.

Ἐπὶ ὑποθέσεων ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν, δι' ἃς ἐπεδιδόθησαν δηλώσεις φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, ἀνευ καταβολῆς τοῦ ὀφειλόμενου φόρου, ὁ ὑπόχρεος πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως ἐπιδίδει εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον δῆλωσιν καὶ καταβάλλει ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ὀφειλόμενον φόρον, ἀνευ προσθέτου τοιούτου.

Ἡ δῆλωσις αὕτη δέον νὰ υποβληθῇ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Παρερχομένης ἀπρόσμετου τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ

Οἰκονομικὸς Ἐφορος, ἐκδίδει κατὰ τοῦ ὑποχρέου φύλλον ἐλέγχου προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου, κυρίου καὶ προσθέτου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς ἰσχύει:

7. Φόρος μεταβιβάσεως δι' ἀναγκαστικὰς ἀπαλλοτριώσεις, κατεβλήθεισες ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἢ παρακρατηθεῖσες παρὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκ τῆς παρακαταβιβάσεως ἀποζημιώσεως, μέχρι καὶ τῆς 9ης Μαΐου 1977, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιούχον τῆς ἀποζημιώσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως αὐτῆς δὲν προσηξήθη διὰ τοῦ ἀναλογούντος φόρου μεταβιβάσεως καὶ ἡ ἀξίωσις τοῦ δικαιούχου δὲν ὑπέκυψεν εἰς τὴν παραγραφὴν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 91 τοῦ Ν.Δ. 321/1969 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ», ὡς ἰσχύει.

Ἡ διδωκασία ἐπιστροφῆς, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου, καθορισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

8. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθροῦ 13 τοῦ Ν.Δ. 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» καταργεῖται, τῆς ὑπ' ἀριθ. 4 παραγράφου αὐτοῦ ἀριθμουμένης ὡς 3.

Ἄρθρον 48.

Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 1521/1950 προστίθεται περίπτωσης η' ἔχουσα οὕτω:

«η') Ἡ σύμβασις ἀνταλλαγῆς ἀκινήτων μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Ν. 231/1975 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίστανται ἀφ' ἧς ἰσχύσαν, ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Ἐπὶ ἀκινήτων εἰσφερόμενων ἢ ἀγορασθέντων ὑπὸ ἀνωνύμου ἐταιρείας μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1972, ἐπὶ τῶν ὑποίων δὲν ἀνηγγέρθη ξενοδοχεῖον ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἢ εἰσφορᾶς, δὲν ὀφείλεται διαφορὰ φόρου συμφώνως πρὸς τὴν διατάξιν τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 15' τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ διὰ τοῦ Ν. 1587/1950 κυρωθέντος Α.Ν. 1521/1950 «περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων», ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἁρθροῦ 11 τοῦ Ν. 4459/1965 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων, περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων κλπ.», ἐφ' ὅσον ἡ ἀνέγερσις τοῦ ξενοδοχείου πραγματοποιηθῇ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1980.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἡ τριετής προθεσμία περὶ ἧς ἡ διατάξις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου δὲν συνεπληρώθη μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, αὕτη παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1980.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀναγέρσεως τοῦ ξενοδοχείου, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν προηγούμενων ἐδαφίων ὀριζομένης προθεσμίας ἡ μεταβολὴς τῆς τοιαύτης χρήσεως τοῦ εἰσφερόμενου ἢ ἀγορασθέντος ἀκινήτου πρὸ τῆς παρελεύσεως εἰκοσαετίας ἀπὸ τῆς εἰσφορᾶς, ἢ ἀγορᾶς αὐτοῦ, ὁ τελευταῖος κύριος ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ ὀφειλόμενου φόρου, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἁρθροῦ 11 τοῦ Ν. 4459/1965 εἰδικώτερον ὀριζόμενα.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 47 τοῦ Ν. 542/1977 ἐφαρμόζονται, ὑπὸ τὰς ἐν αὐταῖς τινεμένους προϋποθέσεις, καὶ ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν αἵτινες ἔτυχον τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 543/1968, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 848/1971, φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ αὐτοδιαβλήθησαν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Ν. 231/1975 ὀριζομένης προθεσμίας.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Ν. 231/1975 ἐφαρμόζονται, ὑπὸ τὰς ἐν αὐταῖς τινεμένους προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ ἐταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης, διαλυομένων ἐντὸς ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

5. Έν περιπτώσει διαλύσεως επαγγελματικών σωματείων των δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων και υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ή μεταβιβάσεως παντός περιουσιακού στοιχείου, πρὸς ἕτερον νεοσυσταθέν σωματεῖον παντός βαθμοῦ τοῦ αὐτοῦ κλάδου ή ὑπηρεσίας, ὡς καὶ αἱ περὶ ταύτης σχετικαὶ συμβάσεις ἀπαλλασσονται, ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, παντὸς γενικοῦ ή εἰδικοῦ φόρου ή τέλους χαρτοσήμου, δικαιώματος ή εισφορᾶς ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ή οἰουδήποτε τρίτου.

*Ἄρθρον 49.

Φορολογητέα ἀξία μεταβιβαζομένων ἀκινήτων, εἰς ἐκτέλεσιν προσυμφώνου.

1. Ἐπὶ μεταβιβάσεως ἐξ ἐπαφροῦς χιτίας, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς οὗτος ἰσχύει, τῆς κυριότητος ή ἐτέρων ἐμπραγμάτων δικαιομάτων ἐπὶ ἀκινήτων, πραγματοποιουμένης μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1979 εἰς ἐκτέλεσιν συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου καταρτισθέντος μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1976, ὁ φόρος μεταβιβάσεως ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ συμβολαιογραφικὸν προσυμφώνον πωλήσεως ἀναγραφομένου τιμήματος, ὡς τοῦτο ἔχει τυχὸν ἀναπροσαρμοσθῇ διὰ μεταγενεστέρου προσυμφώνου, προσυμψηνομένου κατὰ ποσοστὸν δώδεκα τοῖς ἑκατὸν (12%) δι' ἑκαστὸν ἔτος ἀπὸ τοῦ χρόνου ὑπογραφῆς τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαιογραφικοῦ προσυμφώνου μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὀριστικοῦ συμβολαίου.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐτῶν, χρονικὸν διάστημα ἔλασσαν τοῦ ἐξαμήνου δὲν ὑπολογίζεται, μετίζον δὲ τοῦτου λογίζεται ὡς ὁλόκληρον ἔτος.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν μεταβιβάσεων, δι' ἃς συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τῶν ἀρθρῶν 3 παράγραφος 1 ἐδάφια α' καὶ β' τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς οὗτος ἰσχύει καὶ 12 παράγραφος 2 τοῦ Ν. 634/1977 «περὶ καταργήσεως τοῦ Εἰδικοῦ Τμήσου Ἑταιρισμοῦ, θεσπίσεως ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως γεωργικῶν ή κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων κλπ.».

*Ἄρθρον 50.

Ὀνομαστικοποίησις μετοχῶν ἀνωνύμων κτηματικῶν ἐταιρειῶν.

1. Τὰ ἐδάφια πρῶτον καὶ δεύτερον τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Ν. 4459/1965 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων «περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος οἰκοπέδων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ Ν. 542/1977, ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἰσχύουν, ὡς ἀκολουθῶς:

«7. Αἱ μετοχαὶ τῶν περὶ ὧν ή παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἀνωνύμων κτηματικῶν ἐταιρειῶν, ὑποχρεωτικῶς ἀνήκουν εἰς ἡμεδαπὰ φυσικὰ ή νομικὰ πρόσωπα ή εἰς ὁμογενεῖς.

Εἰς ἃς περιπτώσεις μετοχαὶ ἀνωνύμων κτηματικῶν ἐταιρειῶν ἀνήκουν κατὰ τὴν 31ην Μαΐου 1977 εἰς ἄλλοδαπὰ νομικὰ ή φυσικὰ πρόσωπα, πλὴν ὁμογενῶν, θεωροῦνται αὗται αὐτοδικαίως ἄκυροι καὶ ή ἐταιρεία, μετὰ σημείωσιν ἐν τῷ οἰκείῳ ἐκβλίῳ τῆς ἀκυρότητος, ἐκδίδει ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης νέας ἀνωνύμους μετοχάς, τὰς ὁποίας ἐκποιεῖ καὶ ὀνομαστικοποιεῖ ἐπ' ὀνόματι τῶν νέων μετόχων.

Ἡ ἐκποίησης ἐνεργεῖται ἀμελλητί εἴτε ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ διὰ τὰς εἰς αὐτὸ εἰσχημένους, εἴτε διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας. Τὸ προϊόν τῆς πωλήσεως ή ἐταιρεία παρακαταθέτει: παραχρῆμα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐν τῷ ὡς ἄνω διελίῳ αὐτῆς ἀναγεγραμμένων ἄλλοδαπῶν φυσικῶν ή νομικῶν προσώπων».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθροῦ 13, τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἄλλοδαπῶν φυσικῶν ή νομικῶν προσώπων τῶν

ἐχόντων τὴν ὑπηκοότητα Κράτους - Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ή τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 58 τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης ἀναφερομένων ἐταιρειῶν καὶ λοιπῶν νομικῶν προσώπων».

3. Μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν».

4. Ἡ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Ν. 4459/1965 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων «περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος», ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ Ν. 542/1977, προβλεπομένη προθεσμία, ὁρίζεται εἰς τρεῖς (3) μῆνας.

*Ἄρθρον 51.

Κύρωσις διαταγῶν.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχύον νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, αἱ ὑπ' ἀριθ. Κ. 4444/23.3.1977, Κ. 6239/79/4.5.1977, Κ. 15469/17.12.1977 καὶ Κ. 8307/76/27.6.78 διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 4444

23.3.1977

Ἀνακοινούμεν, ὅτι ή εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ὁριζομένη προθεσμία διὰ τὴν ἐκποίησιν μετοχῶν ἀνωνύμων κτηματικῶν ἐταιρειῶν, ἀνηκουσῶν εἰς ἄλλοδαπὰ φυσικὰ ή νομικὰ πρόσωπα, παρατείνεται μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1977, εἰς ἃς περιπτώσεις αἱ περὶ ὧν πρόκειται μετοχαὶ ἀνήκουν εἰς ὑπηκόους Κράτους—Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ή εἰς τὰς ἐν ἀρθρῷ 58 τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης ἀναφερομένας ἐταιρείας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 6239/79

4.5.77

Ἀνακοινούμεν, ὅτι ή, ἀπὸ τὸ δεύτερο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», προβλεπομένη προθεσμία, παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 15469

17.12.1977

Σὲ συνέχεια τῆς με ἀριθμὸ Κ. 6239/79/4.5.1977 διαταγῆς μας, ἀνακοινούμε ὅτι, ή ἀπὸ τὸ δεύτερο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» προβλεπομένη ἐναρξὴ τῆς ἰσχύος τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, ὁρίζεται ή 1 Ἰουλίου 1978.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΜΠΟΥΤΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 8307/76

27.6.78

Ἐν συνεχείᾳ τῶν με ἀριθμοὺς Κ. 6239/79/4.5.1977 καὶ Κ. 15469/ΠΟΑ. 322/17.12.77 διαταγῶν μας, ἀνακοινούμε ὅτι, ή ἀπὸ τὸ δεύτερο ἐδάφιο τῆς παρ. 8 τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», προβλεπομένη ἐναρξὴ τῆς ἰσχύος τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, ὁρίζεται ή 1η Ὀκτωβρίου 1978.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

*Άρθρον 52.

*Εκτακτον τέλος οικοδομικών αδειών.

Όφειλόμενοι δόσεις εκτάκτου τέλους, κατά τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 43/1974 «περὶ κατοργήσεως τοῦ Ν.Δ. 333/1974 «περὶ ἐπιβολῆς εκτάκτου τέλους ἐπὶ τῶν ἐκδομένων αδειῶν ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν», δι' ἐκδοθείσας ἀδείας ἀνεγέρσεως κατοικιῶν ὑπὸ οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν μὴ κερδοσκοπικῶν, διὰ λογαριασμὸν τῶν μελῶν τῶν, διαγράφονται, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ συνολικὴ ἐπιφάνεια ἐκάστης αὐτοτελοῦς ὀριζοντίου ἰδιοκτησίας δὲν ὑπερβαίνει τὰ διακόσια (200) τετραγωνικὰ μέτρα ἐπιφανείας, μὴ συνυπολογιζομένων τῶν ὑπογείων ἢ ἡμιυπογείων, κοινοχρήστων καὶ κοινοκτητῶν χώρων.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων ἔργων καθορίζεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

*Άρθρον 53.

*Ἐξαίρεσεις ἐκ τοῦ φόρου.

Ἡ περίπτωσις στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 11/1975 «περὶ φορολογίας ἀκινήτου περιουσίας καὶ τροποποιήσεως ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 231/1975, ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἰσχύσῃ, ὡς ἀκολούθως:

(στ) Τὰ ὑποκείμενα εἰς φόρον κληρονομίας ἀκίνητα, ἐπὶ ἐξαετίαν ἀρχαιμένην ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ἔτους τοῦ χρόνου γενέσεως τῆς ἐκ κληρονομίας φορολογικῆς ὑποχρέωσας.

*Άρθρον 54.

*Ἀπαλλοχαι εἰς τοῦ φόρου.

Τὰ φυσικὰ πρόσωπα ἐν περιπτώσει διαθέσεως ἀκινήτων διὰ πράξεως ἐν ζωῇ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1978 πρὸς ἐκπλήρωσιν κοινωφελούς, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 2039/1939, σκαποῦ, ἀπαλλάσσονται ἐκ τοῦ φόρου ἀκινήτου περιουσίας διὰ τὰ ἔτη κατὰ τὰ ὅποια τὰ ἀκίνητα ταῦτα ἐχρησιμοποιήθησαν ἀποδεδειγμένως διὰ τὸν αὐτὸν κοινωφελῆ σκοπόν.

*Άρθρον 55.

Κύρωσις διαταγῆς.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου, ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, ἡ ὑπ' ἀριθ. Κ. 4989/67/5.4.1977 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

Ἄρμθ. Πρωτ. Κ. 4989/67/5.4.1977

Προθεσμία παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 11/1975, δι' ὑποβολὴν δηλώσεως φόρου ἀκινήτου περιουσίας, λήγουσα τὴν 15 Ἀπριλίου 1977, παρατείνεται μέχρι 25.4.1977.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

*Άρθρον 56.

Πάγια τέλη χαρτοσήμου — Καταλογισμὸς — Εἰσπραξις ἀναλογικῶν τελῶν χαρτοσήμου.

1. Ἡ ἐξοφλουσα πλείονα τοῦ ἐνὸς δηλωτικὰ ἢ πλείονας τῆς μιᾶς ἀποταμιευτικῆς μερίδας αἰτητικῆς ἐφοδιασμοῦ πλοίου μετὰ τρόφιμα καὶ ἐφόδια ἐν γένει, τελούντα ὑπὸ καθεστῶς διαμετακομίσεως (TRANSIT), ὑπόκειται εἰς τὰ προβλεπόμενα, ὑπὸ τῶν καμένων διατάξεων, διὰ τὴν ἐξοφλοῦσιν ἐν δηλωτικῶν ἢ μὴν ἀποταμιευτικῆν μερίδα αἰτητικῆν, τέλη χαρτοσήμου.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν, βάσει δηλώσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 99/1977 Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων» ἀποδιδόμενων τελῶν χαρτοσήμου, εἰσφορᾶς ὑπὲρ Ο. Γ.Α. — Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ὡς ἰσχύει, καὶ εἰσφορᾶς δακοκτονίας τοῦ Α.Ν. 112/1967 «περὶ κυρώσεως Πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς ἐπὶ τοῦ ἐλαιοκόλλου κλπ.».

3. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς τοῦτο ἰσχύει, ὀριζόμενον ποσὸν τῶν ἐκατὸν (100) δραχμῶν διὰ τὴν εἰσπραξίαν τοῦ ὀφειλομένου ἀναλογικοῦ τέλους χαρτοσήμου, διὰ χρήσεως κινητοῦ ἐπιστήματος, ἀυξάνεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων (300) δραχμῶν.

4. Αἱ παραγράφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 15α τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς νῦν ἰσχύει, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

(α. Ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐκδιδόμενων συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἐπιβάλλεται τέλος χαρτοσήμου, ὀριζόμενον ὡς ἀκολούθως:

Ἐπὶ ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχ.	1 — 1.000 δραχ.	5
» » » »	1.001 — 2.000 »	10
» » » »	2.001 — 3.000 »	15
» » » »	3.001 — 5.000 »	25
» » » »	5.001 — 7.000 »	35
» » » »	7.001 — 10.000 »	50
» » » »	10.001 — 15.000 »	75
» » » »	15.001 — 20.000 »	100
» » » »	20.001 — 30.000 »	150
» » » »	30.001 — 40.000 »	200
» » » »	40.001 — 50.000 »	250
» » » »	50.001 — 60.000 »	300

Τὰ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ὀνομαστικῆς ἀξίας μεγαλυτέρας τῶν ἐξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν, τὸ τέλος ὀρίζεται εἰς πέντε τοὺς χιλίους (5 ο/οο) διὰ τὴν πέραν τῶν ἐξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τούτων.

Ἡ ὁποιογράφησις, ἡ τριτεγγύησις καὶ ἡ ἐξόφλησις συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν συντάσσονται ἀτελῶς.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἀξίας μέχρις ἐξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν εἰσπράττεται ὑποχρεωτικῶς διὰ χρήσεως εἰδικῶν ἐντύπων ἐνστήμων, ἐπὶ τούτων δὲ ἀξίας ἀνωτέρας, διὰ χρήσεως τοῦ εἰδικοῦ ἐντύπου ἐνστήμου τῆς συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν ἀξίας ἐξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν καὶ διὰ χρήσεως κινητοῦ ἐπιστήματος ἢ ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 3. τοῦ παρόντος Κώδικος ὀριζόμενα. Εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ ἀναλογικὸν τοῦτο τέλος εἶναι ἡ περιλαμβανὴν κλάσμα τῆς δραχμῆς στρογγυλοποιεῖται εἰς ἀκεραῖαν δραχμὴν.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου ταύτης ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1979. τῆς προθεσμίας ταύτης δυναμένης νὰ παραταθῇ μέχρις ἔξ (6) εἰσέτι μηνῶν, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

*Άρθρον 57.

*Ἀπαλλοχαι εἰς τελῶν χαρτοσήμου καὶ φόρων ὑπὲρ τρίτων.

1. Ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὸ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς τοῦτο ἰσχύει, προβλεπόμενων τελῶν ὡς καὶ οἰκισθέντες ἐν γένει: εἰσφορᾶς, δικαιοφύματος, χρηστήσεως καὶ φόρων ὑπὲρ τρίτων:

α. Αί ναυπηγήσεις, μετασκευαί, επισκευαί και έν γένει συντηρήσεις τών υπό Έλληνικήν ή ξένην σημαίαν πλοίων, πλωτών ναυπηγημάτων του Ν. 457/1976 «περί εφαρμογής διατάξεων τινών του Κώδικος Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου κλπ.» διαλαστίων έγκαταστάσεων και πλωτών κατασκευών του άρθρου 36 του Ν. 468/1976 «περί αναζητήσεως, έρεύνης και εκμεταλλεύσεως υδρογονανθράκων κλπ.», έφ' όσον ή διαπάνη αυτών καλύπτεται δι' εισαγωγής ξένου συναλλαγματός μη υποχρεωτικώς έγκωρητέου, ως και ή ασφαλιζόμενη δι' υποθήκης έπ' αυτών σύμβασις θανείου, ή έπ' αυτών παροχή δικαιώματος ναυτικής υποθήκης, ή έγγραφή τής υποθήκης και ή εξάλειψις αυτής.

Δι' αποφάσεων του Υπουργού τών Οικονομικών ρυθμίζονται αι λεπτομέρειαι τής εφαρμογής τών διατάξεων του παρόντος έδαφίου.

δ. Τα καταστατικά τών παντός είδους ναυτιλιακών κοινοπραξιών, αίτινες έχουν ως αντικείμενον την εκμεταλλεύσιν πλοίων υπό Έλληνικήν σημαίαν, μετά τών έν αυτοίς περιεχομένων παρεπομένων συμβάσεων, πάσα πράξις σχετική προς την αύξησιν του κεφαλαίου αυτών, αι τροποποιήσεις τών καταστατικών τούτων, ως και πάσης φύσεως εισφοραί τών μελών αυτών.

Αι διατάξεις του παρόντος έδαφίου εφαρμόζονται και επί συσταθεισών ήδη κοινοπραξιών. Τυχόν καταβληθέντα όμως τέλη χαρτοσήμου, ως και εισφοραί, δικαιώματα, κρατήσεις και φόροι υπέρ τρίτων δέν επιστρέφονται.

2. Όφειλόμενα τέλη χαρτοσήμου επί τιμολογίων, αποδείξεων ή ετέρων εγγράφων, περί όν ή διάταξις του τελευταίου έδαφίου τής παρ. 1 του άρθρου 15ε του Προεδρικού διατάγματος τής 28 Ιουλίου 1931 «περί Κώδικος τών νόμων «περί τελών χαρτοσήμου», ως τουτο ισχύει, εκδιδέντων μέχρι και τής 13ης Φεβρουαρίου 1977, δέν αναζητούνται, τυχόν δέ καταβληθέντα δέν επιστρέφονται.

3. Η κατά τας διατάξεις του άρθρου 1 του νόμου 114/1975 «περί αναστολής του δασμού επί τών εισαγομένων προς πάχυνσιν μόσχων» ισχύουσα μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1978 αναστολή τής εισπράξεως του προβλεπομένου υπό του Τελωνειακού Δασμολογίου Εισαγωγής, δασμού επί τών εισαγομένων μόσχων προς πάχυνσιν τής δασμ. κλάσεως 0102, επεκτείνεται από τής έναρξεως τής ισχύος του παρόντος νόμου και μέχρι τής αυτής ως άνω ήμερομηνίας επί τών συνεισπρατομένων κατά την εισαγωγήν τελών χαρτοσήμου του άρθρου 156 του Κ.Ν.Τ.Χ. και επί τής υπέρ ένισχύσεως τών εξαγωγών εισφοράς τής υπ' αριθ. 25323/60 ύπουργ. αποφάσεως.

Τυχόν απαιτήσεις του Δημοσίου εκ βεβαιωθέντων τελών χαρτοσήμου του άρθρου 156 του Κ.Ν.Τ.Χ. και εισφοράς τής υπ' αριθ. 25323/60 ύπουργικής αποφάσεως, επί τών εισαχθέντων, υπό τó καθεστώς του Νόμου 114/1975 μόσχων προς πάχυνσιν, διαγράφονται.

4. Αι υπέρ τών αναπήρων πολέμου και θυμάτων πολέμου ισχύοντα απαλλαγαι εκ τών τελών χαρτοσήμου εφαρμόζονται υπό τας αὐτάς προϋποθέσεις, και εις τούς στρατιωτικούς έν γένει αναπήρους και θύματα ειρηνικής περιόδου άτινα έπαθον κατά την εκτέλεσιν τής ύπηρεσίας των προδήλως και άναμφισβήτητως και ένεναν ταύτης.

«Άρθρον 58.

Κύρωσις αποφάσεων.

Κυρούνται και έχουν ισχύν νόμου από του έν αὐταίς όριζομένου χρόνου ισχύος των:

α) Η παράγρ. 7 τής υπ' αριθ. Δ. 11288/8.11.1975 κοινής αποφάσεως τών Υπουργών Οικονομικών και Δημοσίων Έργων και β) ή υπ' αριθ. Σ. 1685/236/16.6.1977 απόφασις του Υπουργού Οικονομικών, έχουν ως άκολουθως:

«Άριθ. Πρωτ. Δ. 11288/8.11.1975
«Περί τής διαδικασίας βεβαιώσεως και εισπράξεως του δικαιώματος χρήσεως ύπονόμων του Ο.Α.Θ. και συνεισπράξεως τούτου υπό του Ο.Υ.Θ. εκ τών αντίστοιχών λογαριασμών ύδρευσεως.

Έχοντας ύπόψη:

α) Τίς διατάξεις τών άρθρων 5 και 6 του άρθρου 13

του Ν.Δ. 707/1970 «περί συστάσεως Όργανισμού Άποχετεύσεως Θεσσαλονίκης», και

β) Τας υπ' αριθ. 127/1.9.1975 και 703/2.9.1975 πράξεις τών Διοικητικών Συμβουλίων τών Ο.Α.Θ. και Ο.Υ.Θ., αποφασίζομεν:

1. Έγκρίνομεν όπως από 1ης Ιανουαρίου 1976 τó υπέρ του Όργανισμού Άποχετεύσεως Θεσσαλονίκης δικαίωμα χρήσεως ύπονόμων, έν τή περιοχή Θεσσαλονίκης, ως τούτο καθορίζεται δια τής παρ. 4 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 787/1970, συνεισπράττεται υπό του Όργανισμού Υδρεύσεως Θεσσαλονίκης μετά τών αντίστοιχών λογαριασμών ύδροληψίας.

7. Έγκρίνομεν όπως τó χαρτόσημον επί τών κοινών λογαριασμών ύδροληψίας και αποχετεύσεως, ύπολογίζεται και εισπράττεται υπό του Ο.Υ.Θ. έφ' όλοκλήρου του ποσού του κοινού λογαριασμού κατά την κλίμακα την εφαρμοζομένην δια τούς λογαριασμούς ύδροληψίας και αποδίδεται εις τó Δημόσιον Ταμείον, άνευ διαχωρισμού και ως έναίον σύνολον μετά του χαρτοσήμου δια τούς άπλους λογαριασμούς ύδροληψίας, τής διατάξεως ταύτης κυρωθησομένης και δια νόμου μερίμνη ήμων.

Οι Υπουργοί

Οικονομικών
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Δημοσίων Έργων
Χ. ΣΤΡΑΤΟΣ

Άριθ. Πρωτ. Σ. 1685/236/16.6.1977

«Μή αναζητήσις μέσης εκ τελών χαρτοσήμου επιβαρύνσεως επιστραφείσης εις Γεωργικάς Συνεταιριστικάς Όργανώσεις».

Λαβόντες υπ' όψιν ύποβληθέν υπό Γεωργικών Συνεταιριστικών Όργανώσεων αίτημα, έν σχέσει με τó έν περιλήψει θέμα, ανακοινούμεν τά κάτωθι:

Αι διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 231/1975, αίτινες προνοούν περί τών επιστρεπτέων ποσών μέσης εκ τελών χαρτοσήμου επιβαρύνσεως επί εξαγωγών προϊόντων τών Κεφαλαίων 7 και 8 του ισχύοντος Δασμολογίου υπό Γεωργικών Συνεταιρισμών, Ένώσεων και Κοινοπραξιών αυτών, δια λογαριασμών τών μελών των, καταλαμβάνουν και τας μέχρι τής έναρξεως ισχύος τών διατάξεων τούτων (6.12.75) όμοιας εξαγωγάς, άνευ δικαιώματος αναζητήσεως υπό τών προσώπων αυτών τών τυχόν μη επιστραφέντων αυτοίς ποσών μέσης εκ τών άνωτέρω τελών επιβαρύνσεως.

Ο Υπουργός
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Άρθρον 59.

Ποσοστόν φόρου.

1. Τó άρθρον 4 του Ν.Δ. 254/1973 «περί άναμορφώσεως τής φορολογίας κέντρων διασκεδάσεως και κέντρων πολυτελείας», ως ισχύει, αντικαθίσταται ως άκολουθως:

«Άρθρον 4.

Ποσοστόν φόρου.

Τό ποσοστόν του φόρου όρίζεται ως κάτωθι:

1. Έπί τών ακαθάριστων εσόδων τών κέντρων διασκεδάσεως:

α) τών χαρακτηριζομένων ως πολυτελείας εις 25% έξαιρείται τών λειτουργούντων έντός ξενοδοχειακών επιχειρήσεων τών όποιων τó ποσοστόν φόρου όρίζεται εις 10%,

β) τών χαρακτηριζομένων ως Α' κατηγορίας και τών χαρακτηριζομένων ως διακεκριμένης Α' κατηγορίας εις 10%,

γ) τών χαρακτηριζομένων ως Β' κατηγορίας εις 6%.

2. 'Επί τῶν ἀκαθαρσίτων ἐσόδων ἐκ διοργανουμένων χωρῶν εἰς αἰθούσας ξενοδογείων, θεάτρων καὶ λοιποὺς χώρους ἐπ' εὐκαιρία καὶ οὐχὶ κατὰ σύστημα εἰς 5%.

3. 'Επί τῶν ἀκαθαρσίτων ἐσόδων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως μάρ πολυτελείας ἐν γένει εἰς 15%, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν κέντρων πολυτελείας εἰς 3%.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΘΕΑΜΑΤΩΝ

"Αρθρον 60.

'Ατελὴς εἰσόδος εἰς τὰ Δημόσια Θεάματα
— Κύρωσις ἀποφάσεων.

1. 'Η διάταξις τοῦ ἐδαφίου ια τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ Ν. 2366/1953 «περὶ καταργήσεως φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«(α) Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Καθηγητῶν Ὁδείων Ἀνεγνωρισμένων, μέχρις ἑκατὸν πενήτηκοντα (150) κατ' ἀνώτατον ὅριον, ὡς καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ σπουδασταὶ τοῦ Φροντιστηρίου Διακοσμήσεως, Διαφημίσεως καὶ Σκηνογραφίας τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν δελτίων ταυτότητος χορηγουμένων ἀντιστοίχως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Συλλόγου καὶ οἰκείας Σχολῆς, δι' ἅπαντα τὰ δημόσια θεάματα, πλην ποδοσφαιρικῶν ἀγωνίων».

2. Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, αἱ κάτωθι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι ὡς ἀκολουθῶς:

'Αριθ. Πρωτ. Μ. 3897/571/4.10.1977

«Παροχὴ δικαίωματος ἀτελοῦς εἰσόδου
στὰ δημόσια θεάματα».

"Εχοντας ὑπόψη:

1. Τὴς διατάξεις τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ Ν. 2366/1953 «περὶ καταργήσεως φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων».

2. Ὅτι οἱ τεχνικοὶ τοῦ ἡμερησίου καὶ περιοδικοῦ τύπου ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των συμβάλλουν στὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν προβολὴν τοῦ κινηματογράφου, θεάτρου κλπ., ἀποφασίζουμε:

Παρέχουμε ἀπὸ 1.10.1977 τὸ δικαίωμα ἀτελοῦς εἰσόδου στὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως Τεχνικῶν Ἡμερησίου καὶ Περιοδικοῦ Τύπου γιὰ τὰ παντὸς εἶδους δημόσια θεάματα τῆς Πόλεως στὴν ὁποία ἀσκοῦν τὸ ἐπάγγελμα τους, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν δελτίων, ποὺ χορηγοῦνται ἀπὸ τὴν οἰκείαν αὐτῶν Ἐνωσιν καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφερο.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

'Αριθ. Πρωτ. Μ. 4071/593/13.10.1977

«Παροχὴ δικαίωματος ἀτελοῦς εἰσόδου
στὰ δημόσια θεάματα».

"Εχοντας ὑπόψη:

1. Τὴς διατάξεις τῆς περιπτώσεως Β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ Ν. 2366/1953 «περὶ καταργήσεως φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων».

2. Ὅτι τὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως Προσωπικοῦ Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των συμβάλλουν στὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν προβολὴν τοῦ κινηματογράφου, θεάτρου κλπ., ἀποφασίζουμε:

Παρέχουμε ἀπὸ 1.10.1977 τὸ δικαίωμα ἀτελοῦς εἰσόδου στὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως Προσωπικοῦ Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν γιὰ τὰ παντὸς εἶδους δημόσια θεάματα ποὺ λειτουργοῦν στὴν Περιφέρειαν τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν δελτίων, ποὺ χορηγοῦνται ἀπὸ

τὴν Ἐνωσὴ των καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφερο.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

"Αρθρον 61.

Τέλη κυκλοφορίας καὶ ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλετῶν Ι.Χ.

1. Τὸ ἐδαφίον α' τῆς περιπτώσεως Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953 «περὶ τίτλων κυριότητος, ταξινόμησεως, ἀδειῶν κυκλοφορίας καὶ φορολογίας αὐτοκινήτων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«α) Αὐτοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλέτται) δίκυκλα ἐπιβατικά δυνάμει ἰσχύος κινητήρος μέχρι καὶ πέντε (5) ἵππων εἰς δρχ. 87,50 ἀνὰ ἵππον ἰσχύος.

Διὰ δυνάμει ἰσχύος κινητήρος καὶ διὰ τὴν ἰσχὺν τῶν πέραν τῶν πέντε (5) ἵππων εἰς δραχμὰς 175 ἀνὰ ἵππον ἰσχύος. Αὐτοκίνητα ποδήλατα (μοτοσυκλέτται) τρίκυκλα ἐπιβατικά ἢ φορτηγὰ εἰς δραχμὰς 140 ἀνὰ ἵππον ἰσχύος».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1978.

2. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Ν. 363/1976 «περὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπιβαλλομένων φόρων», ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«6. Τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκποιούμενα μεταχειρισμένα ἐπιβατικά αὐτοκίνητα καὶ αὐτοκίνητα ποδήλατα (σκούτερ, μοτοσυκλέτται), τὰ ὁποῖα τίθενται ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν εἰς κυκλοφορίαν ὡς ἰδιωτικῆς χρήσεως, υποβάλλονται εἰς ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος ἴσον πρὸς τὰ κατὰ περίπτωσιν τέλη κυκλοφορίας ἐνὸς ἐξαμήνου».

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου τρίτου τοῦ Ν. 625/1977 ἐφαρμόζονται, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν καὶ μόνον τοῦ ἐφ' ἅπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους καὶ διὰ τὰ εἰσαχθέντα μέχρι 31.12.1977 αὐτοκίνητα, ἐφ' ὅσον ταῦτα ταξινομηθοῦν ἐντὸς ἐξαμήνου (60) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

4. Εἰς τὸ ἀρθρον 3 τοῦ Ν. 363/1976 «περὶ διαρρυθμίσεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπιβαλλομένων φόρων», ὡς ἰσχύει, προστίθεται μετὰ τὴν παράγραφον 6 νέα παράγραφος ὑπ' ἀριθμὸν 7. τῆς μέχρι τοῦδε παραγράφου 7 ἀριθμουμένης εἰς 8, ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς:

«7. Εἰσβατικά αὐτοκίνητα, ἅτινα, μετὰ πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας των ἐν Ἑλλάδι ὡς δημοσίας χρήσεως, ἀποχρηκτερίζονται καὶ κυκλοφοροῦν ὡς ἰδιωτικῆς χρήσεως, υποβάλλονται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ὁριζουμένου ἐφ' ἅπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους, ἐὰν δὲ ὁ ἀποχρηκτερισμὸς τούτων λάβῃ χώραν μετὰ πάροδον δεκαετίας υποβάλλονται εἰς ἐφ' ἅπαξ πρόσθετον εἰδικὸν τέλος ἴσον πρὸς τὰ κατὰ περίπτωσιν τέλη κυκλοφορίας ἐνὸς ἐξαμήνου».

5. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ Ν. 2367/1953, ὡς ἰσχύει, ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 4 τοῦ παρόντος αὐτοκινήτων, ὡς πρῶτον ἔτος κυκλοφορίας λογίζεται τὸ ἔτος ἐντὸς τοῦ ὁποῦ τὸ αὐτοκίνητον ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν ἐν Ἑλλάδι ὡς δημοσίας χρήσεως.

"Αρθρον 62.

Καταβολὴ τελῶν κυκλοφορίας.

1. Τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐξαμηνιαῖα τέλη κυκλοφορίας αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλετῶν καὶ τὰ συμβεβηκυμένα μετ' αὐτῶν τέλη σταθμεύσεως ὡς καὶ εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ ΤΣΑ τυπολικοῦ ποσοῦ ἄνω τῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500) δραχμῶν, καταβάλλονται εἰς τρεῖς ἴσας διμήνου δόσεις, τῆς πρώτης

τούτων καταβαλλομένης μέχρι της 25ης του δευτέρου μηνός, των δε υπολοίπων μέχρι και της 25ης του τετάρτου και εκ του μηνός εκάστου έξαμήνου.

Όσakis τὰ άνωτέρω ποσά άμφοτέρων τών έξαμήνων δέν υπερβαίνουν τās τρεῖς χιλιάδες (3.000) δρχ. καταβάλλονται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ α' έξαμήνου.

Δι' άποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τών Οἰκονομικῶν, έφ' άπαξ εκδιδομένης, δύναται νά παραταθῇ ή προθεσμία καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως.

2. Έν περιπτώσει έξοφλήσεως τών τελῶν κυκλοφορίας άμφοτέρων τών έξαμήνων έντός τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τοῦ πρώτου έξαμήνου, ὁ ύπόχρεως δικαιούται έκπτώσεως 10% επί τών τελῶν κυκλοφορίας ὁλοκληρου τοῦ έτους.

Επί μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος αὐτοκινήτου έντός τοῦ πρώτου έξαμήνου, ὁ ύπόχρεως δικαιούται έκπτώσεως δέκα επί τοῖς εκατὸν (10%) επί τών προκαταβαλλομένων τελῶν κυκλοφορίας τοῦ δευτέρου έξαμήνου.

3. Αἱ διατάξεις τών παρ. 1 καὶ 3 τοῦ άρθρου 21 τοῦ Ν. 2367/1953, ὡς ισχύουν, καταργούνται.

4. Ἡ ισχύς τών διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου άρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1979.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΦΟΡΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

*Άρθρον 63.

Μείωσις συντελεστοῦ φόρου κύκλου έργασιῶν βαφείων, καθαριστηρίων κλπ.

1. Ὁ διὰ τών διατάξεων τοῦ άρθρου 45 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ἐπιβληθεὶς φόρος κύκλου έργασιῶν τοῦ Α.Ν. 660/1937 ἐπὶ τών ἀκαθάρσιων ἐσθῶν τών βαφείων, καθαριστηρίων, πλυντηρίων καὶ σιδηρωτηρίων, μειοῦται κατὰ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς εκατὸν (50%), ἐξαιρέσει τοῦ φόρου ἐπὶ τών ἀκαθάρσιων ἐσθῶν τών ἐπιχειρήσεων τών ἀσχολουμένων μετὴν ἐκφῆν καὶ τυποεφῆν προϊόντων ἐτέρων ἐπιχειρήσεων.

2. Ἡ ισχύς τῆς άνωτέρω διατάξεως άρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μηνός.

*Άρθρον 64.

Ἡ διατάξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. 697/1970 «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν περὶ προσωρινῶν ἀτελειῶν διατάξεων καὶ ἐπὶ πωλήσεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ προϊόντων κατασκευαζομένων ἐκ πρώτων ὕλων εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ», ἀντικαθίσταται καὶ συμπληροῦται ὡς ἀκολουθεῖ:

α' Άρθρον μόνον.

1. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου έργασιῶν καὶ τοῦ φόρου πολυτελείας τὰ ἀκαθάριστα έσοδα τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, τὰ προσερχόμενα ἐκ πωλήσεως πρὸς τρίτους προϊόντων κατασκευαζομένων ἐκ πρώτων ὕλων εἰσαγομένων ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ, ἐπὶ σκοπῷ ἐξαγωγῆς τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, εἴτε αὐτοσσίων εἴτε μετὰ προηγούμενην ἐπεξεργασίαν. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη περιλαμβάνει ὅλας τὰς μεταβιβάσεις, μέχρι τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ τελικοῦ προϊόντος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν.

*Άρθρον 65.

Εἰσὶν εἰς τὸν φόρον καταναλώσεως ἀνυψωτικῶν συσκευῶν.

1. Ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3829/1958 «περὶ φορολογικῶν μέτρων ἀποσκοποῦντων εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς καταναλώσεως εἰδῶν τινῶν πολυτελείας» ἐπιβαλλομένου φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ παραγομένων ἢ διασκευαζομένων ἀνυψωτικῶν συ-

σκευῶν οἱ εἰς τὸν φόρον τοῦτον ὑπόχρεοι, διὰ τὰ ἀκαθάριστα έσοδα τὰ κτηθέντα ὑπ' αὐτῶν ἐκ τῆς ἐγκαταστάσεως τοιούτων συσκευῶν εἰς οἰκοδομὰς μέχρι τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1977.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων περὶ ὧν ἡ παράγραφος 8 τοῦ άρθρου 65 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

*Άρθρον 66.

Κύρωσις άποφάσεων.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ισχύν νόμου ἀπὸ τοῦ ἐν αὐταῖς ὀριζομένου χρόνου ισχύος τῶν αἱ κάτωθι άποφάσεις:

Ἄριθ. Πρωτ. Μ. 5502/1476/31.12.1976

«Περὶ τοῦ τρόπου καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῆς παραγομένης εἰς τὸ ἐσωτερικὸν σακχάρως καὶ ρυθμίσεως ἐτέρων διαδικαστικῶν θεμάτων».

*Έχοντας ὑπ' ὄψη:

1. Τῆς διατάξεως τῆς παραγρ. 2 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. 3287/1955 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου νόμων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς ισχύει, δι' ὧν ἐπιβάλλεται φόρος καταναλώσεως καὶ ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ παραγομένης σακχάρως.

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 300/27.8.1976 άπόφασιν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ διαθέσεως τῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ παραγομένης σακχάρως ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς «Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Ζαχαρώσεως Α.Ε.», ἀνευ μεσολαβήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ

3. τὴν ἀμεσον ἀνάγκην καθορισμοῦ διαδικασίας καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον τοῦ ὡς εἴρηται φόρου καταναλώσεως καὶ ρυθμίσεως ἐτέρων διαδικαστικῶν θεμάτων, άποφασίζομεν:

*Άρθρον μόνον.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. 3287/1955 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου νόμων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς ισχύει, ἐπιβαλλόμενος φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ παραγομένης σακχάρως συνεισπράττεται μετὰ τῆς τιμῆς πωλήσεως καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῆς «Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Ζαχαρώσεως Α.Ε.», διὰ δηλώσεως ὑποβαλλομένης εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφορὸν ἐντὸς εἰκοσαήμερου (20) ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνός τοῦ ὁποῖου ἐπραγματοποιήθη ἡ πώλησις τῆς σακχάρως.

2. Πάντα τὰ λοιπὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν δηλώσεων, τὴν ἐσβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ φόρου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς προσπαθῆσεις, τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, τὴν ἀσκήσιν προσφυγῶν καὶ ἐνδίκων μέσων καὶ ἐν γένει τὴν δικαστικὴν ἐξαιώσεως τοῦ φόρου, λείπονται ὑπὸ τῶν ισχυουσῶν ἐκάστοτε διατάξεων προκειμένου περὶ τοῦ φόρου κύκλου έργασιῶν εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἄριθ. Πρωτ. 463/20.4.1977

ΘΕΜΑ: Περὶ διαθέσεως σακχάρως εἰς τὰς ἐξαγωγικὰς βιομηχανίας μεταποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν.

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/76 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 152114/306/12.1.77 κοινὴν άπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπὸ 1.1.1977 διαθέσεως τῆς ἐγχωρίως παραγομένης σακχάρως».

3. Την υπ' αριθ. 158580/1435/16.2.1977 απόφασιν του Υπουργού Εμπορίου «περί των τιμών διαθέσεως έγχωριου σακχάρως από την Έλληνική Βιομηχανία Σακχάρως Α.Ε.».

4. Την υπ' αριθ. 28410/1769/683/1.4.77 σχετικήν εισήγησιν του Υπουργού Εμπορίου.

5. Την διεξαχθείσαν μεταξύ των μελών αυτής διεξοδικήν συζήτησιν επί του έν θέματι άντικειμένου, αποφασίζει όμοφώνως:

1. Ορίζει την τιμήν διαθέσεως της έγχωριου σακχάρως υπό της Έλληνικής Βιομηχανίας Σακχάρως Α.Ε. (Ε.Β.Σ.) εις τας Βιομηχανίας και Βιοτεχνίας μεταποιήσεως όπωροκηπευτικών προϊόντων, μόνον δια τὰ προϊόντα των, τὰ έξαγόμενα εις τὸ έξωτερικόν, εκ δρχ. 10 ανά χιλ./μον καθαρού βάρους, πλέον αξίας χαρτοσήμου, με παράδοσιν «επ' αυτοκινήτου εις τὸ σακχαουργεϊόν».

Η κάλυψις της Ε.Β.Σ. δια τὰς διαφορὰς μεταξύ της ανωτέρω τιμῆς και άφ' ενός της προσωρινῆς τιμῆς κόστους της καθορισθείσης δια της υπ' αριθ. 158580/1435/16.2.1977 αποφάσεως του Υπουργού Εμπορίου και άφ' έτέρου της όριστικῆς τιμῆς κόστους της σακχάρως, ήτις θέλει καθορισθῇ κατά τὰς διατάξεις της υπ' αριθ. 152114/306/12.1.1977 κοινῆς αποφάσεως τῶν Υπουργῶν Οικονομικῶν και Εμπορίου, θά πραγματοποιεῖται συμφώνως πρὸς τὴν προβλεπομένην υπό της ὡς άνω κοινῆς αποφάσεως διαδικασίας.

2. Εγκρίνει ὅπως, τὴν ανωτέρω σάκχαριν παραλαμβάνουν αἱ βιομηχανίαί και βιοτεχνίαί μεταποιήσεως τῶν όπωροκηπευτικῶν προϊόντων από τὴν Ε.Β.Σ. άνευ καταβολῆς του αναλογούντος φόρου καταναλώσεως, ὁ όποιος θά καταβάλλεται εις τὸν Υπουργεῖον Οικονομικῶν άπ' ευθείας από τὸν Λογαριασμὸν Καταναλωτικῶν Άγαθῶν του Υπουργεῖου Εμπορίου και εις τὸν όποιον θά επαναμεταφέρεται ὁ ὡς άνω φόρος, μετὰ τὴν έξαγωγὴν τῶν μεταποιημένων όπωροκηπευτικῶν προϊόντων.

3. Εξουσιοδοτεῖ τοὺς Υπουργοὺς Οικονομικῶν και Εμπορίου ὅπως καθορίσουν δια κοινῆς αποφάσεως των τὴν διαδικασίαν χορηγήσεως της σακχάρως εις τὰς ανωτέρω μεταποιητικὰς βιομηχανίας, τὸν τρόπον έλέγχου της χρησιμοποίησεως αὐτῆς μόνον δια τὰ έξαγόμενα μεταποιημένα όπωροκηπευτικά προϊόντα και τὰ της επανεισπράξεως από τὸν Λογαριασμὸν Καταναλωτικῶν Άγαθῶν του αναλογούντος φόρου καταναλώσεως μετὰ τὴν έξαγωγὴν τῶν προϊόντων.

Ο Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Άριθ. Πρωτ. 483/12.5.1977

ΘΕΜΑ: Περὶ τροποποιήσεως της υπ' αριθ. 463/20.4.77 αποφάσεως της Οικονομικῆς Επιτροπῆς «περί διαθέσεως σακχάρως εις τὰς έξαγωγικὰς βιομηχανίας μεταποιήσεως όπωροκηπευτικῶν».

Η Οικονομική Επιτροπὴ λαβούσα υπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν άρθρων 5 και 29 του Ν. 400/76 «περί Υπουργικῶν Συμβουλίου και Υπουργείων».

2. Τὴν υπ' αριθ. 152114/306/12.1.77 κοινήν απόφασιν τῶν Υπουργῶν Οικονομικῶν και Εμπορίου «περί του τρόπου της από 1.1.1977 διαθέσεως της έγχωρίως παραγομένης σακχάρως».

3. Τὴν υπ' αριθ. 158580/1435/16.2.77 απόφασιν του Υπουργού Εμπορίου «περί των τιμῶν διαθέσεως έγχωριου σακχάρως από τὴν Έλληνικήν Βιομηχανίαν Σακχάρως Α.Ε.».

4. Τὴν υπ' αριθ. 28410/1769/683/1.4.77 σχετικήν εισήγησιν του Υπουργού Εμπορίου.

5. Τὴν υπ' αριθ. 463/20.4.77 απόφασιν αὐτῆς «περί διαθέσεως σακχάρως εις τὰς έξαγωγικὰς βιομηχανίας μεταποιήσεως όπωροκηπευτικῶν».

6. Σχετικήν προφορικὴν εισήγησιν του Υπουργού Εμπορίου επί του έν θέματι άντικειμένου, αποφασίζει:

1. Τροποποιῶσα τὴν υπ' αριθ. 463/20.4.77 απόφασιν αὐτῆς, ὁρίζει τὴν τιμήν διαθέσεως της έγχωριου σακχάρως υπό της Έλληνικῆς Βιομηχανίας Σακχάρως Α.Ε. (Ε.Β.Σ.) εις τὰς Βιομηχανίας και Βιοτεχνίας μεταποιήσεως όπωροκηπευτικῶν προϊόντων μόνον δια τὰ προϊόντα των, τὰ έξαγόμενα εις τὸ έξωτερικόν, εκ δρχ. 10 ανά χιλ./μον καθαρού βάρους, πλέον αξίας χαρτοσήμου, με παράδοσιν «επ' αυτοκινήτου εις τὸ σακχαουργεϊόν».

Η κάλυψις της Ε.Β.Σ. δια τὰς διαφορὰς μεταξύ της ανωτέρω τιμῆς και άφ' ενός της προσωρινῆς τιμῆς κόστους της καθορισθείσης δια της υπ' αριθ. 158580/1435/16.2.77 αποφάσεως του Υπουργού Εμπορίου και άφ' έτέρου της όριστικῆς τιμῆς κόστους της σακχάρως, ήτις θέλει καθορισθῇ κατά τὰς διατάξεις της υπ' αριθ. 152114/306/12.1.77 κοινῆς αποφάσεως τῶν Υπουργῶν Οικονομικῶν και Εμπορίου, θά πραγματοποιεῖται συμφώνως πρὸς τὴν προβλεπομένην υπό της ὡς άνω κοινῆς αποφάσεως διαδικασίαν.

2. Εγκρίνει ὅπως, τὴν ανωτέρω σάκχαριν παραλαμβάνουν αἱ βιομηχανίαί και βιοτεχνίαί μεταποιήσεως τῶν όπωροκηπευτικῶν προϊόντων από τὴν Ε.Β.Σ. άνευ καταβολῆς του αναλογούντος φόρου καταναλώσεως.

3. Εξουσιοδοτεῖ τοὺς Υπουργοὺς Οικονομικῶν και Εμπορίου ὅπως καθορίσουν δια κοινῆς αποφάσεως των τὴν διαδικασία χορηγήσεως της σακχάρως εις τὰς ανωτέρω μεταποιητικὰς βιομηχανίας και τὸν τρόπον έλέγχου της χρησιμοποίησεως αὐτῆς μόνον δια τὰ έξαγόμενα μεταποιημένα όπωροκηπευτικά προϊόντα.

Ο Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Άριθ. Πρωτ. 47289/2777/1070/28.5.1977

ΘΕΜΑ: Διάθεση έγχώριας ζάχαρης γιὰ τὴν παραγωγή μεταποιημένων όπωροκηπευτικῶν προϊόντων πρὸς έξαγωγήν.

Έχοντας υπόψη:

1. Τὶς διατάξεις της 463/20.4.77 αποφάσεως της Οικονομικῆς Επιτροπῆς, «περί διαθέσεως ζακχάρως στὶς έξαγωγικὰς βιομηχανίας μεταποιήσεως όπωροκηπευτικῶν».

2. Τὴν 152114/306/12.1.77 κοινή απόφασή μας, σχετικὰ με τὸν τρόπον διαθέσεως της έγχώριας ζάχαρης.

3. Τὴν 158580/1435/16.2.77 απόφασιν του Υπουργού Εμπορίου, σχετικὰ με τὶς τιμῆς διαθέσεως της έγχώριας ζάχαρης από τὴν Έλληνικήν Βιομηχανία Σακχάρως, αποφασίζουμε:

Σε εκτέλεσιν της ανωτέρω 463/20.4.77 αποφάσεως της Οικονομικῆς Επιτροπῆς, με τὴν όποία καθορίσθηκε ὅτι οἱ Βιομηχανίες και Βιοτεχνίες μεταποιήσεως όπωροκηπευτικῶν προϊόντων μπουρὸν νὰ παραλαμβάνουν ζάχαρη από τὴν Έλληνικήν Βιομηχανία Σακχάρως Α.Ε. (Ε.Β.Σ.), μόνον γιὰ τὰ προϊόντα τους πού έξάγονται στο έξωτερικό, με τιμὴ δρχ. 10 κατά χιλ./μο καθαρού βάρους, συν τέλος χαρτοσήμου με παράδοσιν «επ' αυτοκινήτου» στο ζακχαουργεῖο, χωρὶς νὰ καταβάλουν τὸν αναλογούντα φόρο καταναλώσεως, ὁρίζουμε κατωτέρω τὴν διαδικασία χορηγήσεως της ζάχαρης αὐτῆς:

1. Η συνολικὴ ποσότητα ζάχαρης πού περιοριστικὰ θά διακαίουται κάθε μία από τὶς ανωτέρω βιομηχανίες νὰ παραλαμβάνει από τὴν Ε.Β.Σ., με τὴν ανωτέρω τιμὴ ή με ἄλλη τιμὴ, πού θά καθορισθῇ τυχόν μελλοντικὰ από τὴν Οικονομικήν Επιτροπὴν και χωρὶς τὴν καταβολὴ του φόρου καταναλώσεως, γιὰ τὶς ἐτήσιες (1/1—31/12) ἀνάγκες της, θά εἶναι ἴση εἴτε με τὴν ποσότητα της ζάχαρης, πού ἔχει έξαχθει από τὴ βιομηχανία αὐτὴ μέσα στο μεταποιημένα όπωροκηπευτικά προϊόντα της κατά τὸ τελευταῖο ἔτος εἴτε με τὸ μέσο ὅρο της ποσότητας τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, κατά τὴν κρίσιν της ενδιαφεραμένης βιομηχανίας, προσαυξημένη κατά 20%.

Τὸ ποσοστὸ αὐτὸ μπουρὶ νὰ τροποποιεῖται με απόφασιν του Υπουργού Εμπορίου ή όποία πρέπει νὰ κοινοποιεῖται στο Υπουργεῖο Οικονομικῶν (Δ/ση 3η—Τμήμα Α').

2. Για τον προσδιορισμό της άνωτέρω ποσότητας ή ενδιαφερομένη βιομηχανία πρέπει να υποβάλλει αίτηση στον αρμόδιο για την φορολογία εισοδήματος Οίκον. Έφορο, ή οποία θα συνοδεύεται από τα εξής δικαιολογητικά:

α. Ύπευθυνη δήλωση, κατά τις διατάξεις του Ν.Δ. 105/1969, στην οποία θα αναγράφονται κατά προϊόν το είδος και η συνολική ποσότητα των προϊόντων που έχουν εξαχθεί από την ενδιαφερομένη βιομηχανία το τελευταίο έτος ή την τελευταία διετία, το Τελωνείο εξαγωγής, ο άρμόδιος, ή ημερομηνία κλπ. της διασάφησης εξαγωγής των προϊόντων και η ποσότητα της ζάχαρης που περιείχαν τα προϊόντα αυτά. Στη δήλωση αυτή πρέπει ή ενδιαφερομένη βιομηχανία να δηλώνει υπεύθυνα ότι θα πραγματοποιήσει την παραλαβή της ζάχαρης, αποδεχόμενη όλους τους όρους της απόφασης αυτής.

β. Αξιόχρεη προσωπική έγγραφη της άγοράστριας βιομηχανίας ή τρίτων υπέρ του Δημοσίου, με την οποία θα αναλαμβάνουν αυτοί την υποχρέωση καταβολής, εντόκως, του ποσού που προκύπτει, από τη διαφορά μεταξύ της άνωτέρω τιμής των δρχ. 10 κατά χιλ/μο ή της τιμής που τυχόν θα καθορισθεί μελλοντικά και της τιμής στην οποία κάθε φορά θα διατίθεται ή ζάχαρη στην εσωτερική κατανάλωση (σήμερα δρχ. 18,50 κατά καθαρό χιλ/μο) αυξημένου με τα αναλογούντα τέλη χαρτοσήμου τιμολογίου και της προσαύξησης 25% που αικφέρεται κατωτέρω, σε περιπτώσεις είτε μη έμπροθέσμου εξαγωγής των μεταποιημένων προϊόντων είτε διαπιστώσεως διωχτεύσεως της ζάχαρης στην εσωτερική κατανάλωση κλπ. Στη διαφορά αυτή των τιμών περιλαμβάνεται και ο φόρος καταναλώσεως.

3. Σε περίπτωση που ή βιομηχανία πραγματοποιεί εξαγωγές για πρώτη φορά, ή ποσότητα της ζάχαρης που θα χορηγηθεί σ' αυτή, θα όρίζεται με απόφαση του Υπουργού Έμπορίου και θα είναι ανάλογη με τη δυναμικότητα της βιομηχανίας.

Για το σκοπό αυτό ή βιομηχανία πρέπει να υποβάλλει στο Υπουργείο Έμπορίου (2α Δ/νση Έξαχ. Έμπορίου) σχετική αίτηση, που θα συνοδεύεται από υπεύθυνη δήλωσή της του Ν.Δ. 105/1969 και βεβαίωση της άρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου Πρωργίας για τη δυναμικότητά της.

Η άνωτέρω απόφαση του Υπουργού Έμπορίου θα αποστέλλεται στον άρμόδιο Οίκον. Έφορο, στον οποίο ή μεταποιητική βιομηχανία θα καταβάτει την αξιόχρεη προσωπική έγγραφη που αναφέρεται στην παράγραφο 2 έδαφ. β'.

4. Με βάση τα στοιχεία των άνωτέρω παραγράφων 2 και 3 ή Φορολογική Αρχή, χωρίς άλλη έρευνα, θα χορηγεί άμέσως βεβαίωση για την κατά άνώτατο όριο ποσότητα της ζάχαρης που θα μπορεί ή βιομηχανία αυτή να παραλάβει από την Ε.Β.Ζ. με τους άνωτέρω όρους για τις άνάγκες της ένός έτους. Αντίγραφο της βεβαίωσης αυτής θα αποστέλλεται και άπευθείας από τη Φορολογική Αρχή της Ε.Β.Ζ.

5. Τis υπεύθυνες δηλώσεις της παραγρ. 2 ο Οίκον. Έφορος θα αποστέλλει άργότερα στην Υπηρεσία Έλέγχου Τελωνειακών Αρχών, για να μπορεί έτσι να γίνει επαλήθευση της ακρίβειας των στοιχείων που αναγράφονται σ' αυτές.

6. Η ενδιαφερομένη βιομηχανία θα προσκομίζει τη βεβαίωση του Οίκον. Έφόρου στην Ε.Β.Ζ. ή οποία θα χορηγεί χωρίς φόρο καταναλώσεως την ποσότητα της ζάχαρης που αναγράφεται στη βεβαίωση.

Η ζάχαρη αυτή μπορεί να χορηγείται από την Ε.Β.Ζ. και τμηματικά, κατόπιν αίτησεως της ενδιαφερομένης βιομηχανίας. Αμέσως μετά από κάθε πώληση ζάχαρης ή Ε.Β.Ζ. πρέπει να άποστέλλει στην οικεία Φορολογική Αρχή άκριβες αντίγραφο του τιμολογίου πωλήσεως.

Η ζάχαρη που θα χορηγείται με τον άνωτέρω τρόπο από την Ε.Β.Ζ. στις εξαγωγικές βιομηχανίες μεταποιησεως όπωροκηπευτικών, πρέπει να είναι συσκευασμένη σε σάκους, που θα έχουν έξωτερικά ως ειδική και εύκρινή σήμανση το γράμμα «Β» (κεφαλαίο).

7. Τη ζάχαρη που θα αγοράζουν με τον άνωτέρω τρόπο οι βιομηχανίες μεταποιησεως όπωροκηπευτικών, πρέπει, μέσα σε άνατρεπτική προθεσμία 12 μηνών από την ήμερομηνία παραλαβής της από την Ε.Β.Ζ., να την έξάγουν στο έξωτερικό μέσα στα προϊόντα τους. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται με απόφαση του κ. Υπουργού Έμπορίου, που θα κοινοποιείται στον άρμόδιο Οίκον. Έφορο, είτε για το σύνολο των μεταποιημένων όπωροκηπευτικών προϊόντων είτε για κάποιον από τα προϊόντα του Κλάδου, μετά από έκτίμηση των συνθηκών της διεθνούς αγοράς για τα προϊόντα αυτά.

8. Ο έλεγχος της χρησιμοποίησης της άφορολόγητης ζάχαρης για την παραγωγή μεταποιημένων όπωροκηπευτικών προϊόντων που έχουν έξαχθεί στο έξωτερικό, μέσα στα χρονικά όρια της προηγούμενης παραγράφου, θα πραγματοποιείται από την άρμόδια Οίκον. Έφορία, βάσει δικαιολογητικών έξαγωγής, από τα οποία θα προκύπτει τόσο το είδος και ή ποσότητα των έτοιμων προϊόντων, όσο και ή ποσότητα της ζάχαρης που περιείχαν τα προϊόντα αυτά.

Για το σκοπό αυτό ή άρμόδια Τελωνειακή Αρχή, από την οποία πραγματοποιήθηκε ή έξαγωγή, θα στέλνει, ύστερα από αίτηση του έξαγωγέα-μεταποιητή, θεωρημένα αντίγραφα των διασαφήσεων έξαγωγής και των σχετικών δελτίων χημικής ανάλυσεως στην άνωτέρω Οίκον. Έφορία.

9. Ο Οίκον. Έφορος όταν έξακριβώσει ότι όλάκληρη ή ποσότητα της ζάχαρης που έχει παραληφθεί άφορολόγητη έχει έξαχθεί στο έξωτερικό μέσα στα προϊόντα και στην προθεσμία της παραγράφου 7. θα όριστικοποιεί την άπαλλαγή της βιομηχανίας από το φόρο καταναλώσεως και θα έπιστρέψει την έγγυσση.

10. Σε περίπτωση που θα διαπιστωθεί ότι: α) οι σχετικές υπεύθυνες δηλώσεις δεν είναι άληθείς ή β) όλη ή ποσότητα της ζάχαρης ή μέρος αυτής δεν έχει έξαχθεί με τα έτοιμα προϊόντα στην άνωτέρω προθεσμία ή γ) ή ζάχαρη ή μέρος αυτής έχει διωχτευθεί στην εσωτερική αγορά, πέρα από κάθε άλλη κύρωση που προβλέπεται από τη νομοθεσία που ίσχύει, θα επέβάλλονται στις υπαίτιες βιομηχανίες από τον Οίκον. Έφορο οι εξής κυρώσεις:

αα. Κατάπτωση της αξίας της αξιόχρεης προσωπικής έγγραφης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 και είσπραξη αυτής, εντόκως, ως έσοδο του Δημοσίου.

ββ. Προσαύξηση 25% στην αξία της συνολικής ποσότητας της ζάχαρης που παρέλαβε ή υπαίτια βιομηχανία χωρίς φόρον από την Ε.Β.Ζ. Η αξία αυτή ύπολογίζεται με βάση την τιμή διαθέσεως της ζάχαρης στην εσωτερική κατανάλωση.

Η προσαύξηση είσπράττεται ως έσοδο του Δημοσίου.

γγ. Αποκλεισμός της υπαίτιας βιομηχανίας από το δικαίωμα παραλαβής εις το μέλλον ζάχαρης με τους όρους και τις προϋποθέσεις της παρούσας απόφασεως. Για το σκοπό αυτό ή άρμόδια Φορολογική Αρχή πρέπει να ένημερώσει άμέσως το Υπουργείο Έμπορίου (2α Δ/νση Έξαχ. Έμπορίου) και την Ε.Β.Ζ. για την υπαιτιότητα της βιομηχανίας.

Ειδικότερα όμως για την περίπτωση (β) της παρούσης παραγράφου, οι άνωτέρω κυρώσεις (αα) και (ββ) θα επέβάλλονται μόνο για την ποσότητα της ζάχαρης που δεν έχει έξαχθεί, ή δέ κύρωση (γγ) θα επέβάλλεται στην περίπτωση αυτή μόνον αν ή ποσότητα της ζάχαρης που δεν έχει έξαχθεί είναι μεγαλύτερη του 20% της συνολικής ποσότητας ζάχαρης που χορηγήθηκε στην υπαίτια βιομηχανία.

11. Η κάλυψη της Ε.Β.Ζ. για τις διαφορές μεταξύ της άνωτέρω τιμής διαθέσεως της ζάχαρης στις βιομηχανίες μεταποιησεως όπωροκηπευτικών προϊόντων και άφ' ένός της προσωρινής τιμής κόστους που καθορίστηκε από την 158580/1435/16.2.1977 απόφαση του κ. Υφυπουργού Έμπορίου και άφ' έτέρου της όριστικής τιμής κόστους της ζάχαρης που θα καθορισθεί κατά τις διατάξεις της 152114/306/12.1.1977 απόφασώς μας, θα πραγματοποιείται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από την απόφασή μας αυτή.

12. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις της 152114/306/12.1.77 αποφάσεώς μας.

13. Η ισχύς της παρούσης αποφάσεως αρχίζει από την ημερομηνία εκδόσεώς της.

Οί Υπουργοί

Οικονομικών
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Εμπορίου
Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 598/26.10.1977

ΘΕΜΑ: Περὶ διαθέσεως σακχάρους εἰς τὰς ἐξαγωγικὰς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας εἰδῶν διατροφῆς καὶ ζαχαρωδῶν προϊόντων.

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/76 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 152114/306/12.1.77 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπὸ 1.1.1977 διαθέσεως τῆς ἐγχωρίως παραγομένης σακχάρους».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 158580/1435/16.2.77 ἀπόφασιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐμπορίου, «περὶ τῶν τιμῶν διαθέσεως ἐγχωρίου σακχάρους ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Βιομηχανίαν Σακχάρους Α.Ε.».

4. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 463/20.4.77, 483/12.5.77 καὶ 523/12.7.77 ἀποφάσεις αὐτῆς, «περὶ διαθέσεως σακχάρους εἰς τὰς ἐξαγωγικὰς βιομηχανίας μεταποιησεως ὑποροκηπευτικῶν».

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε4/2050/7.10.77 σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου.

6. Τὴν διεξαχθεῖσαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς διεξοδικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἀποφασίζει ὁμοφώνως:

1. Ὅρίζει τὴν τιμὴν διαθέσεως τῆς ἐγχωρίου σακχάρους ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Σακχάρους Α.Ε. (Ε.Β.Σ.) εἰς τὰς Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας παραγωγῆς εἰδῶν διατροφῆς καὶ ζαχαρωδῶν προϊόντων, μόνον διὰ τὰ προϊόντα τῶν, τὰ ἐξαγόμενα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκ δραχ. 8 ἀνὰ χιλ./μον καθαρῶ ἑάρους, πλέον ἀξίας χαρτοσήμου, μὲ παράδοσιν «ἐπ' αὐτοκινήτου εἰς τὸ Σακχαρουργεῖον».

Ἡ κάλυψις τῆς Ε.Β.Σ. διὰ τὰς διαφορὰς μεταξὺ τῆς ἀνωτέρω τιμῆς καὶ ἀφ' ἐνὸς τῆς προσωρινῆς τιμῆς κόστους τῆς καθαρῆς διαθέσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 158580/1435/16.2.77 ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐμπορίου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ὀριστικῆς τιμῆς κόστους τῆς σακχάρους, ἥτις θέλει καθορισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 152114/306/12.1.1977 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου, θὰ πραγματοποιεῖται συμφώνως πρὸς τὴν προβλεπόμενην ὑπὸ τῆς ὡς ὄνω κοινῆς ἀποφάσεως διαδικασίαν.

2. Ἐγκρίνει ὅπως, τὴν ἀνωτέρω σάκχαριν παραλαμβάνουν αἱ Βιομηχανίαι καὶ Βιοτεχνίαι παραγωγῆς εἰδῶν διατροφῆς καὶ ζαχαρωδῶν προϊόντων ἀπὸ τὴν Ε.Β.Σ. ἄνευ καταβολῆς τοῦ ἀναλογούντος φόρου καταναλώσεως.

3. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διαδικασίαν χορηγήσεως τῆς σακχάρους εἰς τὰς ἀνωτέρω Βιομηχανίας καὶ τὸν τρόπον ἐλέγχου τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῆς, μόνον διὰ τὰ ἐξαγόμενα ὑπ' αὐτῶν προϊόντα, θὰ ἐφαρμόζονται τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 47289/2777/1070/28.5.1977 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Αριθ. Πρωτ. Μ. 3347/12/22.8.1977

ΘΕΜΑ: Πρόσθετος φόρος καταναλώσεως Ν. 625/1977 ἐπὶ ἀρωδῶν οἶνων παραγομένων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν περιλήψει θέμα ἀνακοινούμεν ὅτι ὁ πρόσθετος φόρος καταναλώσεως τοῦ ἀρθρου 1 τῆς ἀπὸ 18 Μαΐου 1977 Πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῆς

κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 625/1977 ἐπὶ τῶν ἀρωδῶν οἶνων τῶν παραγομένων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, δύναται νὰ καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῶν παραγοῦσάν τούτους ἐπιχειρήσεων, κατόπιν αἰτήσεως τῶν υποβαλλομένης εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφερον.

Ἐποδληθείσης τοιαύτης αἰτήσεως, ἥτις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν, ἡ παράγουσα τοὺς ἀρωδεις οἶνους ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦται, διὰ τὰς ἐνεργουμένας πωλήσεις χονδρικῶς, εἰς δῆλωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ ὡς ὄνω φόρου κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 6 τοῦ ἀρθρου 1 τῆς ὡς ὄνω Πράξεως ὀριζόμενα.

Εἰς τῶν περιπτώσεων τούτων αἱ χονδρικαὶ πωλήσεις θεωροῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης, πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τιμὰς λιανικῆς πωλήσεως, τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐξευρισκομένης, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου καταναλώσεως, διὰ τῆς μετατροπῆς τῶν χονδρικῶν πωλήσεων εἰς λιανικὰς ἐπὶ τῇ θάσει, τῶν ἀναγραφόμενων εἰς ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τιμοκατάλογον τιμῶν λιανικῆς πωλήσεως. Ὁ τιμοκατάλογος οὗτος ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφερον τὴν πρώτην ἐκάστου μηνὸς καὶ περιλαμβάνει διακαταρκτικῶς τὴν τιμὴν λιανικῆς πωλήσεως τῶν ἀρωδῶν οἶνων καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου καταναλώσεως.

Οἱ ἀγοράζοντες ἀρωδεις οἶνους ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις αἰτίνες παράγουν τούτους ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ διαθέτοντες τούτους λιανικῶς, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου καταναλώσεως. ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῶν τιμολογίων πωλήσεως ἀναγράφεται ὅτι ὁ φόρος ὁ ἀναλογῶν ἐπὶ τῆς τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως αὐτῶν καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἥτις παρήγαγε τούτους εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

Ἡ κατὰ τὰ ὡς ὄνω ρύθμισις τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἀρωδῶν οἶνων ὑπὸ τῶν παραγοῦσάν τούτους ἐπιχειρήσεων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δὲν ἐφαρμόζεται ὅσῳις ὁ ἀγοραστὴς διὰ δηλώσεως τοῦ Α.Ν. 105/1969 «περὶ ἀτομικῆς εὐθύνης τοῦ δηλοῦντος» δηλώσῃ ὅτι τὰ ἀγοραζόμενα εἶδη προορίζονται πρὸς μεταπώλησιν χονδρικῶς ἢ πρὸς καταναλώσιν εἰς κέντρα διακτεάσεως ἅτινα ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τοῦ Ν.Δ. 254/1973.

Ἡ παροῦσα ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1977 καὶ ἐφ' ἐξῆς ἐνεργουμένων χονδρικῶν πωλήσεων ἀρωδῶν οἶνων ὑπὸ ἐπιχειρήσεων παραγοῦσάν τούτους ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. πρωτ. Μ.3895/38/4.10.1977

Ἐκ τοῦ πίνακος τῶν εἰδῶν τῶν υποβαλλομένων εἰς τὸν πρόσθετον φόρον καταναλώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 1 τῆς ἀπὸ 18.5.1977 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 625/1977 (ΦΕΚ 180/27.6.1977 τ. Α') διαγράφονται οἱ ἀρωδεις οἶνοι τῆς δασμολογικῆς διακρίσεως 22.05Α.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀρχεται ἀπὸ 1.10.77.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. πρωτ. Μ.5097/69/23.12.1977

Διατάξεις ἀρθρου 1 τῆς ἀπὸ 18 Μαΐου 1977 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου, κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀρθρου πρώτου τοῦ Ν. 625/1977 ὡς καὶ διατάξεις ἀρθρου δευτέρου ἰδίου νόμου, προβλέπουσαι ἐπιβολὴν πρόσθετου φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἀρθροῖς τούτοις εἰδῶν πολυτελείας καταργοῦνται ἀπὸ 24 τρέχοντος μηνός. Ὁφειλόμενος φόρος ἀπὸ ὑποχρέους ὑποκειμένου εἰς τοῦτον κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἀρθρου 1 ἀνωτέρω πράξεως ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἀρθρου δευτέρου Ν. 625/1977 διὰ εἶδη εἰσαγθέντα ἢ ἀγορασθέντα παρ' αὐτῶν μετὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1977 ἀμελεῖται STOP.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄. ΦΟΡΟΙ ΥΠΕΡ ΤΡΙΤΩΝ

Άρθρον 67.

Είδικόν τέλος ύδρεύσεως.

1. Τò υπό τών διατάξεων του Ν.Δ. 2916/54 «περί καταργήσεως εισφοράς υπέρ του Όργανισμού Άποχετεύσεως Πρωτευούσης και επίβολής ειδικού τέλους δια τὰ νέα έργα ύδρεύσεως ἐξ Ύλίκης και άποχετεύσεως εν τῇ περιοχῇ Πρωτευούσης» προβλεπόμενον τέλος, από του οικονομικού έτους 1979, επιβάλλεται και επί εισοδημάτων προερχομένων ἐξ οικοδομῶν, κειμένων εις τὰς περιοχὰς τῶν δήμων Έλευσίνος, Μάνδρας, Άσπροπύργου, Άνω Λιοσίων, Άχαρνῶν (Μενιδίου) και τῆς κοινοτήτος Βαρκίτζης τῆς μεζιζονος περιοχῆς Πρωτευούσης.

2. Αἱ διατάξεις του τελευταίου εδαφίου τῆς παρ. 3 του άρθρου μόνου του Ν.Δ. 2916/54, εφαρμόζονται από του οικονομικού έτους 1979 και δια τὴν ἐπιβολὴν του υπό τῆς παρ. 5 του άρθρου 10 του Ν.Δ. 787/70 «περί συστάσεως οργανισμού άποχετεύσεως τῆς περιοχῆς Θεσσαλονίκης» προβλεπομένου τέλους.

Άρθρον 68.

Κύρωσις αποφάσεως.

Κυροῦται και ἔχει ἰσχὺν νόμου από του ἐν αὐτῇ ὀριζομένου χρόνου ἰσχύος τῆς ἡ κατωτέρω κοινῇ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν και Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς:

Άριθ. πρωτ. Τ.3317/1875/23.6.75
(ΦΕΚ 841/8.8.75 Τ—Β).

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Περὶ ἀναγνωρίσεως υπέρ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος προμηθειὰς δια τὴν υπό ταύτης παρακρατήσιν και ἀπόδοσιν τῆς υπέρ ΟΓΑ εισφορᾶς και χαρτοσήμου ἐπὶ ἐξοφλουμένων διγράμμων ἐπιταγῶν ἐκ πωλήσεως συσπύρου βάμβακος.

Έχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Σ. 1287/47/13.75 ἀπόφασιν ἡμῶν, δι' τῆς καθωρίσθη ὅπως ἡ ὀφειλομένη εισφορὰ 3% υπέρ ΟΓΑ—Δήμων και Κοινοτήτων του Ν. 4169/1961 και τὸ χαρτόσημον 1% ἐπὶ τῆς ἀξίας του ἀγοραζομένου από 20 Μαρτίου 1975 και ἐφεξῆς ἐκ τῶν παραγωγῶν συσπύρου βάμβακος, παρακρατῆται υπό τῆς ἐξοφλούσης τὰς οἰκίας διγράμμους ἐπιταγὰς ΑΤΕ.

2. Τὸ γεγονός τῆς προσδοκωμένης περιστολῆς τῆς φοροδιαφυγῆς και τῆς ἐκ του λόγου τούτου αὐξήσεως τῶν ἐσόδων, ὡς ἐκ του κατὰ τ' ἀνωτέρω τρόπου παρακρατήσεως και ἀποδόσεως τῆς εισφορᾶς υπέρ ΟΓΑ και χαρτοσήμου ἐκ τῆς πωλήσεως υπό τῶν παραγωγῶν συσπύρου βάμβακος.

3. Τὴν ἀνάγκην πρὸς κάλυψιν τῶν ἐσόδων τῆς ΑΤΕ δια τὴν ὑπ' αὐτῆς προσφερομένην ὑπηρεσίαν, ἀποφασίζομεν:

Ὅρίζομεν ποσοστὸν, 0,50% ὡς προμήθειαν τῆς ΑΤΕ ἐπὶ του προϊόντος τῆς παρακρατουμένης υπό ταύτης εισφορᾶς 3% υπέρ ΟΓΑ—Δήμων και Κοινοτήτων του Ν. 4169/1961 και χαρτοσήμου ἐπὶ τῆς ἀξίας του ἀγοραζομένου από 20ης Μαρτίου 1975 και ἐφεξῆς ἐκ τῶν παραγωγῶν συσπύρου βάμβακος, βάσει τῶν ἐξοφλουμένων ὑπ' αὐτῆς διγράμμων ἐπιταγῶν.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προμήθεια θέλει βαρύνει τοὺς δικαιούχους τῆς εισφορᾶς υπέρ ΟΓΑ και του χαρτοσήμου.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω δια τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ Ὑπουργοί

Οἰκονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Εἰδικαὶ Διατάξεις.

Άρθρον 69.

Ένταξις ἐπιτηδευματιῶν εἰς κατηγορίαν τηρήσεως βιβλίων.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 του άρθρου 3 του Π. Δ/τος 99/1977 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων» προστίθεται περίπτωσις Ζ', ἔχουσα ὡς κατωτέρω:

«Ζ) Εἰς τὴν κατηγορίαν τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὰ ἐτήσια ἀκαθάριστα ἔσοδα αὐτοῦ, πάντως δὲ οὐχὶ κατωτέραν τῆς δευτέρας κατηγορίας, ὁ διατηρῶν ἐπιχειρήσιν ἡμερησίου ἡ περιοδικοῦ τύπου, δυνάμενος νὰ τηρῇ βιβλίον ἀγορῶν και πωλήσεων, ἀντὶ βιβλίου ἐσόδων - ἐξόδων».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 49 του Π. Δ/τος 99/1977 και μετὰ τὴν προστεθείσαν, δια τῆς παρ. 1 του άρθρου 2 τῆς από 18.5.77 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου του Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, κυρωθείσης δια του Ν. 625/1977, περίπτωσιν ιγ' προστίθεται περίπτωσις ιδ', ἔχουσα ὡς κατωτέρω, τῶν περιπτώσεων ιδ' και ιε' του αὐτοῦ άρθρου φερομένων ἐφεξῆς ὡς ιε' και ιστ' ἀντιστοίχως.

«ιδ) Έντάσση μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Λογιστικῶν Βιβλίων, κατηγορίαν ἐπιτηδευματιῶν ὁλοκληρου τῆς Χώρας ἡ τμήματος ταύτης και δια τὸ σύνολον τῶν ἐργασιῶν των ἡ δια τμήμα μόνον τούτων από τὴν δευτέραν κατηγορίαν τηρήσεως βιβλίων εἰς τὴν πρώτην και ἀνάπαλιν».

Άρθρον 70.

Διαγραφή φόρων.

Δὲν ἀποστέλλονται εἰς τοὺς φορολογουμένους Μηχανογραφικὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως δια τὴν καταβολὴν φόρων οἱ ὅποιοι εἰσπράττονται μηχανογραφικῶς μέχρι ποσοῦ πενήκοντα (50) δραχμῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο προστίθεται εἰς τὴν δόσιν του ἐπομένου μηνός.

Τὰ ἐναπομένοντα εἰς τὸ τέλος του οικονομικοῦ έτους ὑπόλοιπα τῶν ἀνωτέρω φόρων μέχρι ποσοῦ εἴκοσι (20) δραχμῶν διαγράφονται.

Ὁ τρόπος διαγραφῆς καθορισθήσεται δι' ἀποφάσεως του Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Άρθρον 71.

Στρογγυλοποιήσις κλασμάτων δραχμῆς
ἐπὶ βεβαιουμένων ἐσόδων.

Εἰς τὰς περιπτώσεις βεβαιώσεως και εἰσπράξεως ποσῶν Δημοσίων ἐσόδων, ὡς και ἐσόδων υπέρ Δήμων, Κοινοτήτων, Εἰδικῶν Ταμείων ἡ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἡ προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς τούτων κατὰ τὶς ὁποῖες προκύπτει τελικῶς καταβλητέον ποσὸν εἰς κλάσμα δραχμῆς, τοῦτο στρογγυλοποιεῖται εἰς τὴν ἐπομένην μονάδα ταύτης.

Άρθρον 72.

Κύρωσις ἀποφάσεως και διαταγῶν.

Κυροῦνται και ἔχουν ἰσχὺν νόμου ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, ἡ ὑπ' ἀριθ. 161434 από 8 Νοεμβρίου 1977 ἀπόφασις, ὡς και αἱ ὑπ' ἀριθ. Ε. 16785/4144 από 9 Δεκεμβρίου 1977, Α. 566/7 από 11 Ἰανουαρίου 1978 και Ε. 2263 από 27 Φεβρουαρίου 1978 διαταγαὶ του Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαι οὕτω:

Άριθ. Πρωτ. 161434

Αθήναι, 8 Νοεμβρίου 1977

Έχοντας υπόψη:

Τις ζημιές που προκάλεσε η θεομηνία της 2.11.1977 στην περιοχή τώως Διοικήσεως Πρωτευούσης,

Αποφασίζουμε

Προθεσμίες υποβολής δηλώσεων και καταβολής χρεών στις Οικονομικές Έφορίες και Δημόσια Ταμεία περιοχής τώως Διοικήσεως Πρωτευούσης και Έλευσίνας, από φόρο εισοδήματος, φόρου κύκλου εργασιών, τέλη χαρτοσήμου τιμολογίων, εισφορά Ν. 4169/61 και δακοκτονίας, που λήγουν έάσει τών κειμένων διατάξεων στις 10 και 20 Νοεμβρίου 1977, παρατείνονται επί είκοσαήμερον.

Ο Υπουργός

Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Άριθ. Πρωτ. Ε.16785/4144

Αθήναι, 9 Δεκεμβρίου 1977

Προθεσμίες οριζόμενες με 161434/8.11.77 απόφασή μας και αυτές που λήγουν δεκάτη τρέχοντος μηνός και δεκάτη Ιανουαρίου 1978 για υποβολή δηλώσεων και καταβολή χρεών από φόρο εισοδήματος φόρο κύκλου εργασιών τέλη χαρτοσήμου τιμολογίων και έκκαθαρίσεων εισφορών Ν. 4169/1961 και δακοκτονίας παρατείνονται μέχρι και είκοστής Ιανουαρίου 1978 δια πληγέντας από θεομηνία 2.11.77 περιλαμβανόμενους ανωτέρω απόφασή μας.

Ανωτέρω παράταση ισχύει έφόσον ενδιαφερόμενοι μέχρι και ημέρας υποβολής δηλώσεως ή πληρωμής προσκομίσουν αρμόδιο Οικονομικό Έφορο ή Ταμία κατά περίπτωση βεβαίωση αρμοδίας Έπιτροπής από την οποία να προκύπτει ότι υπέστησαν ζημιές από ανωτέρω θεομηνία. Ένδιαφερόμενοι πρέπει μέχρι είκοστής τρίτης τρέχοντος μηνός να υποβάλλουν αρμόδιο Οικονομικό Έφορο υπεύθυνη δήλωση Ν.Δ. 105/69 που θα δηλώνεται τα ακαθάριστα έσοδα του προηγούμενου έτους και προκειμένου περί νέων επιχειρήσεων τα ακαθάριστα έσοδα από έναρξεως εργασιών μέχρι και μηνός Οκτωβρίου τρέχοντος έτους τα ίδια και ξένα κεφάλαια και το ποσό τών ζημιών από τη θεομηνία καθ' ύπολογισμό.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

Άριθ. Πρωτ. Α.566/7

Αθήναι, 11 Ιανουαρίου 1978

Προθεσμία υποβολής δηλώσεων φόρου κύκλου εργασιών Οίκον. Έφορίες τώως Διοικήσεως Πρωτευούσης, λήγουσα την 10.1.1978 παρατείνεται μέχρι 25.1.1978 έφόσον ενδιαφερόμενοι μέχρι και ημέρας υποβολής δηλώσεως προσκομίσουν αρμόδιο Οίκον. Έφορο βεβαίωση αρμοδίας έπιτροπής που να προκύπτει ότι υπέστησαν ζημιές από θεομηνία (άνεμο-θύελλα) 6ης, 7ης και 8ης Ιανουαρίου 1978.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

Άριθ. Πρωτ. Ε. 2263

Αθήναι, 27 Φεβρουαρίου 1978

Προθεσμίες οριζόμενες με Ε. 16785/9.12.1977 απόφασή μας και προθεσμίες δεκάτης και είκοστής τρέχοντος μηνός και δεκάτης Μαρτίου 1978 για υποβολή δηλώσεων και καταβολή χρεών από φόρο εισοδήματος φόρου κύκλου εργασιών, τέλη χαρτοσήμου τιμολογίων και έκκαθαρίσεων εισφορών Ν. 4169/61 και δακοκτονίας παρατείνονται μέχρι και είκοστής Μαρτίου 1978 για πληγέντες από θεομηνία 2.11.1977 και περιλαμβανομένους στη 161434/8.11.1977 απόφασή μας.

Ανωτέρω παράταση ισχύει έφόσον ενδιαφερόμενοι μέχρι και ημέρας υποβολής δηλώσεων ή πληρωμής προσκομίσουν αρμόδιο Οίκον. Έφορο ή Ταμία κατά περίπτωση, βεβαίωση αρμοδίας Έπιτροπής από την οποία να προκύπτει ότι υπέστησαν ζημιές από ανωτέρω θεομηνία.

Όσοι από ανωτέρω ενδιαφερομένους θανειοδοτηθούν για ζημιές τους από Τράπεζες μετά την 20.3.1978 και μέχρι την 20.5.1978 εγκρίνουμε εκπλήρωση ανωτέρω φορολογικών υποχρεώσεών τους εντός πενήνθήμερου από ημέρας θανειοδοτήσεως τους, χωρίς συνέπειες εκπρόθεσμης δηλώσεως ή καταβολής χρεών, έφόσον μέχρι και ημέρας υποβολής δηλώσεως ή πληρωμής προσκομίσουν αρμόδιο Οικονομικό Έφορο ή Ταμία κατά περίπτωση βεβαίωση οικείας Τράπεζας από την οποία να προκύπτει ή χρονολογία θανειοδοτήσεως τους για ζημιές από ανωτέρω θεομηνία.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΟΣ

Άρθρον 73.

Κύρωση αποφάσεων.

Κυρούνται και έχουν ισχύν νόμου, άφ' ης έξεδόθησαν αι υπ' άριθ. Ε. 3713/10/12.6.1978 και Σ. 1253/12/22.2. 1977 αποφάσεις του Υπουργού και του Υφυπουργού Οικονομικών, έχουσαι ως ακολούθως:

Άριθ. Πρωτ. Ε. 3713/10/12.6.1977

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας συντάξεως ισολογισμού και υποβολής δηλώσεως φορολογίας εισοδήματος από την Α.Ε. «ΗΣΑΠ».

Σας ανακοινώνουμε ότι εγκρίνουμε την παράταση τών προθεσμιών συντάξεως του ισολογισμού της 31.12.1977 της Α.Ε. «ΗΣΑΠ» μέχρι 31ης Αυγούστου 1978 και υποβολής της δηλώσεως φορολογίας εισοδήματος του οικονομικού έτους 1978 στον Οίκον. Έφορο μέχρι και της 10ης Σεπτεμβρίου 1978, υπό την προϋπόθεση ότι με την υποβολή της δηλώσεως θα καταβληθούν οι ληξιπρόθεσμες πέντε (5) δόσεις φόρου εισοδήματος και προκαταβολής.

Ο Υπουργός

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Άριθ. πρωτ. Σ.1253/12/22.2.1977.

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας συντάξεως ισολογισμού.

Σας ανακοινούμε ότι, προκειμένου να διευκολύνουμε τις επιχειρήσεις οι οποίες σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 του Ν. 542/1977 υποχρεούνται να προέλθουν έφάπαξ σε αναπροσαρμογή της αξίας τών ακινήτων κατά την ημέρα καταρτήσεως του πρώτου ισολογισμού που θα κλείσουν μετά την 30 Δεκεμβρίου 1976 και τών οποίων ή διαχειριστική περίοδος έληξε μέχρι σήμερα, παρατείνουμε την προθεσμία κλεισίματος του ισολογισμού των μέχρι 30 Απριλίου 1977 για τις ανώνυμες εταιρείες και μέχρι 31 Μαρτίου 1977 για όλες τις άλλες επιχειρήσεις.

Ο Υφυπουργός

Μ. ΕΒΕΡΤ

Άρθρον 74.

Κυρούνται άφ' ης έξεδόθησαν, αι κάτωθι αποφάσεις του Υπουργού τών Οικονομικών:

α) Η υπ' άριθ. 80062/3742/6.6.1978 απόφασις «περί ρυθμίσεως μισθολογικών θεμάτων που άνέκυψν από την έφαρμογή του Ν. 754/1978 «περί ρυθμίσεως τών αποδοχών τών δημοσίων υπαλλήλων κ.λ.π.» δημοσιευθείσα εις το υπ' άριθ. 646/1.8.1978 ΦΕΚ. (τεύχος Β').

β) 'Η υπ' ἀριθ. 75117/3535/29.5.1975 ἀπόφασις «περὶ ἀναδρομικῆς καταβολῆς προσωρινοῦ ἐπιδόματος Ν.Δ. 415/1970 «περὶ ἀυξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων υπαλλήλων κ.λ.π.», δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ υπ' ἀριθ. 537/16.6.1978 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Β').

Ἄρθρον 75.

Ἐναρξίς ἰσχύος τοῦ Νόμου.

1. 'Η ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐταῖς.

2. Εἰδικῶς ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 1 παράγραφος 1, 2 παράγραφος 2, 3 παράγραφος 1, 4 παράγραφοι 2 καὶ 3, 5 παράγραφος 1, 7 παράγραφοι 1 καὶ 2, 8 ἕως καὶ 10, 11 παράγραφος 2, 14 παράγραφος 1 καὶ τοῦ ἁρθρου 16

ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1978, ἤτοι ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτηθέντων ἐντὸς τοῦ ἔτους 1977.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΣ

ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΜ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ